

Botka József Van-e Isten?

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Msgr.Botka József
Van-e Isten?

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv elektronikus változata. A könyv 2012-ben jelent meg Szabadkán, a szerző kiadásában. Az elektronikus változat a szerző engedélyével készült. A könyvet lekipásztorni célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más jog a szerzőé.

Tartalomjegyzék

Impresszum.....	2
Tartalomjegyzék.....	3
Előszó.....	6
I. A világegyetem és a földbolygó – A Teremtő nyomában.....	7
1. Az eszeveszett pók.....	7
2. A hit égbevezető fonál.....	7
3. „És mégis mozog a Föld”.....	8
4. Utazás a Világmindenségben.....	8
5. Az örökké mozgó gép.....	9
6. Isten szól a természeti jelenségeken keresztül.....	9
7. Isten a világrendben.....	9
8. Isten a vallásos életben érezhetően jelen van.....	10
9. A naprendszer megszerkesztése egy iskolai előadáshoz.....	10
10. Egységes világszemlélet.....	11
11. Az értelem és a véletlen.....	11
12. Rubik Ernő bűvös kockája.....	12
13. Kozmikus sorsom.....	12
14. Mekkora a csillagok?.....	13
15. A Világmindenség.....	14
16. A Tejútrendszer.....	14
17. A Naprendszer.....	14
18. A Földbolygó.....	15
19. A csillag-galaxisok.....	15
20. A Hold.....	16
21. A Föld és Hold matematikai egyensúlya.....	16
22. A levegő.....	17
23. A termőtalaj is lélegzik.....	18
24. A Földbolygó vízellátása.....	18
II. Az anyag is szól Istenről.....	20
1. Az anyag és a világ Teremtő nélkül (?).....	20
2. A megtorpant kutatás.....	20
3. Az anyag tanúskodik Istenről.....	21
4. Lélektani alapok a teremtés vonalán.....	21
5. A Makrovilág és a Mikrovilág egyensúlya.....	22
6. A Mikrovilág és az Ember.....	22
7. A földlakók és az Univerzum egysége.....	23
8. A két forgás a társadalmi egyensúlyban (Az önző és önzetlen életforgás).....	23
9. Az Univerzum a közös hazánk (A hit és önzetlenség).....	23
10. A világmindenség és a monádok.....	24
11. A Földbolygó fizikája.....	24
12. A hiperfizika.....	25
13. A metafizika.....	25
14. Analízis és szintézis.....	26
15. Az anyag ismerete.....	27
16. Az Univerzum és az örök Jóság.....	27
17. Az ökológiai rend és örök jóság.....	28

18. A világ csak a jóság útján haladhat.....	29
19. Az ember csak a jóságban tud emberré lenni.....	29
III. Az élősejt	31
1. Intelligens tervezés.....	31
2. Az élet eredete.....	31
3. Az élősejt – beosztott gyártelep	32
4. Az élő sejt-laboratórium	33
5. Az élő sejt – a modern kor csodája	33
6. Az emberi test molekula-rengetegből épül	34
IV. A hit a Földön	36
1. Isten-hiány a világban	36
2. A matematika és az Isten-hit.....	36
3. A félreállított Isten	37
4. A tudósok hisznek.....	37
5. A tudósok tanúsága a hitről.....	37
6. Kapcsolat a lélek vonalán	38
7. A remény és a jövő	39
8. Az elveszett emberiség	39
9. A hit a földön	40
10. P. Schmit néprajzkutató pap	40
V. Az ember képességei – érzékszervei.....	41
1. Ki az ember?.....	41
2. Az agy a világegyetem legösszetettebb képződménye	41
3. A szív csodája	42
4. A szaglás – légzés	43
5. A vese rekordteljesítő szűrő.....	44
6. Érzékszerveink.....	44
7. A szem és a látás	45
8. A fül és a hallás.....	46
9. Az ízlelés.....	46
10. A párbeszéd.....	47
VI. A természet és az ökológiai rend csodái.....	48
1. Élet az ökológiai rendben.....	48
2. Az ökológiai rend szervezése.....	49
3. A napenergia és a természet gazdagsága	49
4. Ökológiai egyensúly	50
5. A táplálékok és a gyógyszerek.....	51
6. Az értelmi irányítás felfedezése a természet rendjében.....	51
7. A természet csodái	52
8. A természet matematikai kihívása	53
9. A növények levelei és elágazásai.....	54
10. A Teremtő hármassága	54
11. A bálnák	55
VII. A kereszténység és a világ.....	57
1. A kereszténység Isten nagy családja.....	57
2. A kereszténység és az eredete.....	57
3. Isten a fejlődés irányítója	58
4. A kereszténység és vértanúság.....	59
5. A kereszt és az ezredfordulói feltámadás.....	60
6. Az erőszak nem győzhet	61

7. A lelki látókör	62
8. Az emberi szabadság I.	63
9. A szabadság Isten ajándéka II.	64
10. A szabadság és a közösség III.	64
11. A szabadság és a szeretet IV.	65
12. Táborhegyi szemlélet	66
13. Együttérzés Jézussal	67
14. Krisztus jóillatú virága vagyunk	67
15. A gyermeki ártatlanság	68
16. Az élet Isten ajándéka	70
17. A keresztény család örködik a gyermekek fölött	71
18. A céltalanság áldozatai	71
19. Éhező gyermekek	71
20. Kiskorú bűnözők	71
21. A vallásos nevelés	72
22. A fokoláré mozgalom és a nevelés	73
VIII. A kereszténység és a mentőszolgálat	74
1. Hogyan viszonyul a világ a nincstelennel szemben?	74
2. Az elesett világ feltámasztása a szeretetszolgálatban	74
3. Szent Benedek apát és a Benedekrend	75
4. Fogolykiváltó Boldogasszony rendje	75
5. Trinitáriusok	76
6. A szerzetesek a világban	76
7. A ferences rend	76
8. Loyolai Szent Ignác és a jezsuita rend	77
9. Páli Szent Vince (1581–1660)	77
10. A kórházi szolgálat	78
11. Gerhardinger Karolina (1797–1879) és a Miasszonyunk rendbeli szegény iskolanővérek	79
12. Bosco Szent János	79
13. Lourdes és Fatima	80
14. Máriás papi mozgalom	80
15. A csodásérem	81
16. Az amerikai pénzember	81
17. Gazdag gyáros evangéliumi szegénysége	82
18. Az evangéliumi szeretet	82
19. Imádkozzál és dolgozzál mozgalom	83
20. Evangéliumi nevelés a börtönökben	83
21. Chiara Lubich és a békemozgalom	84
22. A hitetlenség veszélyei	84
23. Az örök élet	85
24. Van-e Isten?	85
25. Tanúságtétel a túlvilágról	86
26. A nagyszülők imája	86
27. Az élet és az öröm	86
28. Egy imameghallgatás	87
29. A Szentlélek	87
30. „És mégis eljött”	88
31. Az élethosszabbító önzetlenség	88
32. A hit a Földön eredetileg kozmikus kultúra	89

Előszó

Korunk emberének sorsáról elmélkedve aggasztónak találjuk a világhelyzetet. Elképzelhetetlen csodás szép jövő csalogat, de mintha egy csatavesztett nemzedék ütközőjénél vesztegelnénk. Egyre csak azon izgulunk, hogy a jó, vagy a rossz lesz az aranyérmes. A hittagadás nyomán mintha megszakadt volna a kapcsolat a túlvilággal. Az étellel szemben eluralkodott bizonyos közömbösség. Az erkölcsi rend Isten értékes ajándéka, a logikus emberi értelem, a tiszta lelkiismeret, az egészség mintha mind csorbát szenvedett volna.

Korunkban egyenként szabják az igazságot, formálják a világnézetet. Az önzés tetőfokra hágott. A világban eszmék zűrzavara uralkodik, az éhezők kritikussá teszik a küzdelmet. Rá kell ébredjünk, hogy Isten nélkül nincs élet. Nélküle tájékozatlanok vagyunk és gyengének érezzük magunkat. Csak egyetemes világnézet, közös cél és együttérzés vezethet békésebb, szebb világrendhez. Meg kell győzni a földlakókat isteni eredetükről, örök céljukról és az egymásra utalás szükségességéről. A szeretet és megértés alapvető tétel, amelyben rendeződnek a helyzetek és nagyobb távú életkeret nyílik a jövő felé. A hit értékeivel, a tudománnyal karöltve elvezet a világegyetem mélyebb és igazibb ismeretére. A beláthatatlan nagy Univerzum az örök élet gondolatát veti fel és a reménysugarát csillogtatja meg.

Könyvünk számtalan példával áll elő, hogy meggyőzzön arról, hogy az élet Istentől származik és vele tökéletesedik. A tudomány segít feltárni az Univerzumot és meggyőz minket arról, hogy benne a végtelen tér és az örök élet értékei rejlenek. Nem volna szabad éppen most feladni az örök élet hitét és reményét.

I. A világegyetem és a földbolygó – A Teremtő nyomában

1. Az eszeveszett pók

Egy szép szeptemberi reggelen – mint Jörgensen írja mély értelmű példabeszédében – a levegő telve volt lengén úszó, finom pókháló szálakkal. Az egyik fonál fennakadt egy magas fa tetején s az apró légutas, egy kis pók, kilépett fehér hajócskájából. Azonnal új fonalat bocsátott ki, a végét hozzáerősítette a fa csúcsához és leereszkedett rajta a fa tövéig. Ott terebélyes bokorra akadt s rögtön munkába is fogott: egy hálót kezdett szőni. A hosszú szálhoz, amelyen lejött, hozzákötötte a hálóját, a többi sarkát a bokor ágaihoz erősítette. Nagyszerű munkát végzett, kitűnően ment vele a légyfogás. Pár nap múlva már nem tartotta elég nagyknak a hálót, s elkezdte minden irányba nagyobbítani. Hála a fölfelé vezető szálnak, ez jól sikerült. A pók büszke volt művére. Napról-napra jobban hízott. Pocakot eresztett. Talán már nem is hitte, mily rongyosan, kiéhezve érkezett a fa tetejére...

Egy novemberi reggel rossz kedvvel ébredt. Ködös idő volt, a légynek se híre, se hamva. Mit is csináljon ilyen szörnyen unalmas napon? „Legalább megnézem, nincs-e valahol javítani való a hálón?” – gondolta magában. Végig is vizsgált minden fonalat, hogy jól van-e megerősítve. Hibát sehol sem talált. De kiállhatatlan rossz kedve fokozódott. Amint így járkált duzzogva, hát a háló legfelső csücskén egyszer csak egy hosszú fonálra akadt, amelyről nem tudta megállapítani, hogy miféle. Ismert minden ágacskát s fonalat; de hogy ez az egy szál mit keres itt? S méghozzá egész érthetetlenül fölfelé megy a levegőbe! Mi lehet ez? Felágaskodott hátsó lábára és sok szemével fölfelé tekingetett. Hiába! Ennek a szálnak nincs vége! Akárhogyan nézi, ez a szál a felhőkbe nyúlik! Mennél tovább erőlködik, annál dühösebb lett. Hogy mire való ez a fölfelé futó fonál? Persze az örökös légy lakmározásban már rég elfelejtette, hogy ezen a fonálon szállott le. Arra sem emlékezett már, hogy mily hasznára volt ez a szál, amikor hálóját fonta és megnagyobbította. Csak annyit látott, hogy itt fölfelé megy egy haszontalan, célnélküli fonál.

„El veled!” – kiáltotta megdühödve s egyetlen harapással kettészelte a fonalat. A háló abban a pillanatban összeomlott és amikor a pók magához tért, bénultan feküdt a földön a túskebokor alján, s a gyöngyös ezüstös művészi háló roncsa, mint nedves rongyfoszlány csavarodott köréje. Koldus csavargóvá szegényedett ezen az őszi ködös napon, egyetlen szempillantás alatt megsemmisült minden munkája, mert nem értette meg a fölfelé vezető fonál szerepét.

2. A hit égbevezető fonal

Ismeretlen világból a névtelenség fonalán ereszkedtem az időtér keretébe a bolygóra. Valakinek a jóvoltából élvezem itt az ajándékait. Nem kérdezem ki az, aki az életet adta, aki elhalmoz szeretetével, de azt sem tudom, mit akar ezzel. Esztelen pók módjára bámulom a felfelé vezető fonalat, de csak akkor döbbenek meg, amikor rongyfoszlánnyá válik életem aranyos hálója, hogy nem kellett volna elmetszenem az ég felé vezető fonalat. Milyen jó szolgálatot tenne most az égből leereszkedő hit fonala, hogy megértsem az élet titkát és felkapaszkodjam rajta az ismeretlen túlvilágba.

„A modern tudomány tolvajnyelven beszél, csak a maroknyi tudós számára érthető”, merev közömbösséggel, leírásra használja a matematikát, amely által érthetővé válik a csodálatos Világegyetem. Elhallgatják a Teremtő, Alkotó nevét és mellőzik a vele való

kapcsolatokat. Az emberiségnek nem elég, hogy bejárja ezt a beláthatatlan nagy teret. Ehhez hitre is szükség volna, amely elvezet Isten birodalmába.

3. „És mégis mozog a Föld”

Mágneses erővel vonz a Föld. Lábunk megszokta a szilárd talajt. Senkinek se jutna eszébe, hogy egy mozgó égitesten vagyunk. Régente mindenki azt hitte, hogy a Nap és a Hold kering a Föld körül.

Mikolaj Kopernik lengyel pap, csillagász 1514-ben felállította elméletét a heliocentrikus világról. Később az olasz csillagászt, Galileo Galileit (1564–1642) a modern természettudomány egyik megalapítóját, az inkvizíció perbe fogta a heliocentrikus elmélet miatt. Ő azonban egyre csak kitartott a meggyőződése mellett és ismételte: „Eppur si muove!” – És mégis mozog a Föld. Ezzel felfokozódott az érdeklődés az Univerzum iránt.

1969. 07. 20. jelentős nap a történelemben. Világszerte kísérték a tv-ernyőkön a két amerikai űrhajóst, akik elsőként ereszkedtek le a Holdra. Ezzel elindult a világűr kutatása és feltárult a Világmindenség határtalan térsége és az örök idő fogalma. Ezideig csak a vallási körök beszéltek a világmindenségről, mint túlvilágról, aminek van Teremtője.

4. Utazás a Világmindenségben

Senki sem gondolná, hogy a Földünk egy óriási kozmikus busz, 13 ezer km átmérőjű jármű. Egy óra alatt saját tengelye körül forogva megtesz 1600 km utat. Napunk, a hozzátartozó bolygókkal a Tejútrendszer galaxisába tartozik. Ezen a pályán immár 4,5 milliárd éve mozog. Összegezve megállapíthatjuk, hogy a földbuszunk naponta egy millió kilométert is megtesz a világűrben.

Elraboltak egy embert. A rablók örült sebességgel menekültek a rendőrök elől. Egyszer csak ébredzik az elkábított rab, nem tudja elképzelni mi történhetett. Elkezd kiabálni: „Álljanak meg, hová visznek? Mit akarnak velem?”

A földbolygón senki sem kiabál, senki sem akarja leállítani a buszt. A gondtalan dolgozó és szórakozó földlakókat nem érdekli, hogyan kerültek erre a hatalmas járműre?

Isten nemcsak életet, de értelmet is adott az embernek, tehát nem akar tájékozatlanul hagyni. Kezdetből szól és kinyilatkoztatja magát és terveit. Ő szeret és állandó kapcsolatban akar maradni velünk. Értelmünkön és lelki képességünkön keresztül szól hozzánk. A csodálatos természetben bemutatja mesteri művét, teremtő terveit. Munkába állít, célt és feladatot, reményt ad és feltárja benne a jövőnket. Az élet és a lét titkába állít, a hit vonalán vezet. Az ima mindennapi telefonvonal az éggel. Tehát értesülhetünk arról, ami érdekel minket.

Magunktól is rájöhethetünk, hogy ilyen nagyméretű utazás nem lehet céltalan üresjárat. Értelmünk és lelki ösztönzésünk ősi időktől kutatja az eredetünket. Vallások, filozófiai irányzatok, számtalan elgondolások maradtak fenn a történelemben. A kereszténység felhívja a figyelmünket, hogy hittel sokkal sikeresebb az életpályánk, nagyobb eredmények mutatkoznak. Isten nemcsak szemlélő, de tevékeny és Gondviselő Atya, aki minden jóval elhalmoz.

Teilhard felismeri a szerepét a kutatások terén és állítja: „Az ember már nem a világ mozdulatlan központja, aminek sokáig képzelte magát. Ma már felismerte szerepét a világban: ő a világfejlődés tengelye és nyílvesztője.” Az ember a Teremtő munkatársa a földön. Nemcsak elfogadta a vallásos hitet, de a vértanúságig képes Istennel együtt működni és fenntartani a kapcsolatot. Ez a hit évezredekön keresztül az emberrélevés útján vezet. Ez egyben a szeretet vonalán a létfenntartás biztosítása is.

5. Az örökké mozgó gép

Oszi különös tehetségű fiú, az elemi iskola tanulója, de már feltaláló. Azzal az ötlettel állt szülei elé, hogy egy játék repülőgépet akar gyártani. Elkészítette a kis masinát, feltöltötte az akkumulátort, árammal beindította a propellert. Azzal a számítással volt, hogy mielőtt az akkumulátor kimerülne, a mozgó kis gép újra feltölti árammal. Ezzel megszületett volna a perpetuum mobile, vagyis az örökké mozgó gép.

Természetesen csalódott a feltaláló, mert nem gondolt a levegő ellenállásra, az anyag sűrűlésre és más tényezőre, mint például a relativitás törvényére. Tudományos körökben is törték már a fejüket ilyen találmányon. Az Univerzum elképzelhetetlen nagy térségében, megszámlálhatatlan sok égitest mozog önműködően évmilliárdokon keresztül. A sok milliárd csillag galaxisban a közlekedés pontosan beosztott. A médiák segítségével a földön hozzájuk igazítják az óráikat. A világmindenség Teremtője nem lehet akármilyen egyszerű mester, ha már ilyen gigantikus világot alkotott és ilyen pontosan beállított.

6. Isten szól a természeti jelenségeken keresztül

A hittagadás már a 19. században is ismert. A Francia Tudományos Akadémia gyakorlati kísérleti módon akarta bebizonyítani, hogy a vallás felesleges. Megbízta Senttenist egy gyermek nevelésével. A tudós szavát adta, hogy csakis természettudományos alapon neveli a gyermeket és nem engedi a vallástól befolyásoltatni, még Isten nevét sem fogja előtte soha kiejteni. Múltak az évek, a fiú értelmi képességei egyre jobban kibontakoztak. Kezdte a környezetét megfigyelni. Egy kora reggel a kastély parkjában a fák között leste a napkeltét. Amint meglátta a napkorongot a láthatáron, karjait széttárva üdvözölte a Napot és annak Teremtőjét.

Elképedve lépett elő a tudós, aki titokban a fiú minden lépését kísérte. Megkérdezte, hogyan jutott eszébe ilyen, hogy a Napnak Teremtője van? A fiú egyszerűen visszakérdezett: „Talán bizony Ön helyezte oda fel az égre?” A tudós azonnal jelentette ezt Párizsba, mire befejezték a kísérletezést. A gyakorlat éppen a fordítottját igazolta, mint amit vártak. A gyermeknek már volt elég logikája, hogy rákövetkeztesen a világból a Teremtő Istenre. (O. fra Sekelez: Pogled kroz veo – Tekintet a fátylon keresztül).

„Akár egyetlen ellenkező értelmes megfigyelés után is kénytelenek vagyunk elvetni, vagy módosítani a teóriánkat.

A világegyetem nem saját feje után megy, hanem szigorú törvények irányítják.” (Stephen Hawking)

Ha egy napkeltében értelmi kibontakozásnak kezdetén a gyermek tud logikusan következtetni, csodálatos, hogy a tudósok tömege erre képtelen, akik szakszerűen tanulmányozzák a természetet és a világegyetemet. Bizonyos, hogy itt nem értelmi fogyatékoságról kell panaszkodnunk. Am ez több ennél, ez a logikus gondolkodás szándékos tagadása. Mi lehet ennek a hátterében? Bizonyos gyakorlati érdek, egyéni szempont, politikai ellenszenv, vagy más önző célirányzat.

7. Isten a világrendben

Aquinói Szent Tamás mondja: „A világegyetemben mindenütt értelmes megfogalmazások vannak és törvényes renddel találkozunk. Mindaz, ami létezik, nemcsak van, de az olyan, hogy értelemmel felfogható és megérthető. Nem kell csodálkozni rajta, mert a lét és érthetőség egyenértékű kifejezés. A világ, az ember és értelem, az igazság ugyanazon Teremtő műve. Ő nem mondhat ellent önmagának. Semmi sem jön létre elégséges alap

nélkül, azaz semmi sem történik úgy, hogy az, aki kellőképpen ismeri a dolgokat, ne tudná, miért van az úgy. Az okozatok mindig arányban vannak az okaikkal.”

A teremtés mindig értelmes vonalat követ. Az anyagi világ képtelen fennállani, ha nincs tökéletes összhangban az örök értelemmel és igazságokkal. A legbámulatosabb, hogy egyetlen molekula sem hagyja el a helyét, a hatáskörét, amelyre rendelték. Az anyag önmagában meghatározatlan, azt valakinek a közreműködése, vagy törvényes meghatározása kell irányítsa. Ekkora világmindenség tervezőre, alkotóra szorul.

Isten minden lét alapja és teljessége, az első és legfelsőbb igazság. Ő határozza meg az igazságot, az anyagot, a világot és minden létezőt. Már kezdetben tudta, hogy mit akar és mi következik. Terv szerint alkot és évmilliárdokon keresztül vezeti a fejlődést. Ezt nem akárhogyan teszi, hanem belülről. Ő lélektanilag is áthatja a világot, a dolgokat, hogy elérje célját. A világot nemcsak megteremti, de fenntartja, a dolgokat irányítja, az élőkről gondoskodik és minden szükségessel ellátja őket. Aquinói Tamás a szükségszerű alapot így jellemezte: „Isten lényege szerint a lét. A Teremtő alapja minden tőle különböző létezőknek. Ő áthatja a világot, de ugyanakkor végtelenül felülmúlja a létezőket.”

8. Isten a vallásos életben érezhetően jelen van

„A biológiai minták, megjelenések, transzcendentális fő oka Isten. Már a fizikai rendben, a legparányibb részecskében, észrevehetjük az isteni alkotó értelmet, mint ahogyan a vegyi világban is. Még fokozottabban a szerves kémiában, míg teljesen leállítja a kutatót a biológiában az élet nagy titkának megfogalmazásában.” (Dr Turay)

Minden létező és élő az Univerzum egységében nemcsak eredetileg, természetes vonalon, de benső lélektani kapcsolatban áll Istennel, tőle függ és benne érvényesül. Isten nemcsak a mindennapi vallásosságban, de a minden pillanatnyi történésben is jelen van Ő a közösségben is, de az egyéni életben is kinyilatkoztatja magát. Mi azonban néha úgy érezzük, mintha elrejtőzne. Vannak láthatatlan világok, hézagok, érthetetlen dolgok, esetek, s maga az Isten is szemeink előtt láthatatlan, az emberi értelem előtt felfoghatatlan. Ez azonban nem jelenti azt, mintha nem létezne, vagy előlünk rejtőzködne. Isten Lélek. Az ember testi, földi lény. Ezzel akarja tudomásunkra hozni, hogy van láthatatlan világ is. Istennel való kapcsolataiban lelki képességeire kell hagyatkoznia.

9. A naprendszer megszerkesztése egy iskolai előadáshoz

Ha egy tv-rendező megbízna, hogy készíts egy szemléltető naprendszert iskolai előadáshoz, kellemetlen helyzetbe kerülnél. Elképzelve a világűrűt már különböző nagyságú labdákat gyűjtöttél a bolygók szemléltetésére. A Napot, a legnagyobb labdát a központba helyeznéd, azután a körülötte száguldó különböző nagyságú labdákat kellene bizonyos távolságokba felsorakoztatni a bolygók szerepében. A labdák azonban ott hevernek a lábaddnál, nem tudod, hogy felfüggeszted-e, vagy alátámasszad-e azokat? Azon töprengsz, hogyanis fogod azokat forgatni a pályájukon, és pedig mindegyiket a maga megfelelő nagyságához szabott gyorsaságban. Hiányzik a forgató, vonzó, taszító erő, amely egyensúlyban tartaná a gömböket. Ekkor rádöbbsz, mit is jelent egy igazi, gigantikus Naprendszert, vagy egy egész Univerzumot megszerkeszteni természetes nagyságban, amelyekből milliárdok vannak a világűrben. A legcsodálatosabb, hogy azok nem akadályozzák egymást a körforgásban, sőt összhangban vannak egymással.

Ezután eszedbe jut, hogy az igazi Nap nem csak hideg szemlélő, amely közömbösen bámulja a szomszédjait, mert meleg sugaraival életet fakaszt és tart fenn a Földön. Nyomában csodálatos a tavaszi virradat, az őszi gyümölcsérés. Rájössz, hogy nélküle te sem élnél, de senki más se ezen a bolygón.

10. Egységes világszemlélet

Az Univerzumban törvények uralkodnak. Egyetlen porszem sem vonhatja ki magát a teremtői irányítás alól. Valamennyi együttvéve beletartozik az Egészsbe, amelyet Világegyetemnek nevezünk. Itt minden értelmesen meghatározott törvény szerint, irányításra halad és mozog. A törvény értelmes terv, az anyagrendeződéstől, egészen az élet tökéletesedéséig. A természet nem káosz (zűrzavar), hanem kozmosz (szép rend). Hogy a világunk életet produkáljon, ahhoz nemcsak alkalmas, megfelelő mennyiségű és minőségű anyagot kellett teremteni, de irányító mesterre, értelemre is szükség volt. A vonal értékes, szigorú rend, bonyolult matematika, fizika, kémia, biológia, kvantummechanika, egyetemes törvények, mikro és makrovilág rendszer, rengeteg szellemi értékkel, megoldásokkal.

A hitben általános, átfogó képben olyan ismereteket szereztünk, amelyek a gyakorlati életben útmutatást adnak az élet értelméhez, feladatok végzésére, célunk meglátására, helyes emberi magatartásunk és a lelkiismeretünk követésére. Míg a tudomány az analízisekben vesz el, addig a hit a központot látja meg, és Istenhez, az örök célhoz vezet. A két irányvonal azonban egyesülve teljes szemléletet alakíthat ki a kornak megfelelő szinten.

11. Az értelem és a véletlen

A világ és a benne szereplő adatok, törvényszerűségek felismerhetők, matematikai nyelven leolvashatók és érthetők, mert sokat és fontosat akarnak mondani. Az Univerzum nagy Matematikusát a törvények szerkesztésén lehet tetten érni. A matematikai adatok mindenhol: akár mennyiségi, akár minőségi alakzatban, vagy elemek kapcsolódásában, vagy egymás közötti viszonyokban, mindenütt jelen vannak, ott nyüzsögnek a fizikában, a kémiában, vagy a biológiai folyamatokban. Az anyagszerkezetben, a felbomlásban, az egyesülésben, a legparányibb részekről a makromolekulák és élősejtek vonalán, a befejezett emberi életig, minden időtényező kereteiben zajlik. Mindenütt számban, méretben, egységben meghatározott rend uralkodik, egyensúlyok épülnek fel, az eredmények törvénybe vannak iktatva. A véletlen számára nem marad hézag, az időtényező erre nem ad esélyt.

A köznapi beszédben a véletlen akkor kerül szóba, ha valaki elügyetlenkedik valamit és például kicsúszik a kezéből a pohár és összetörik. Ha értelmi vonalon elfelejt valamit, úgy veszi, mintha kicsúszott volna egy gondolat a logikus fűzérből. Ez is csak emberrel, korlátolt lényekkel történhet meg, de nem Istennel. A természetben a matematikai adatok mögött biztonságot, rögzítést látunk, ezek meghatározzák az igazságot, lezárják az anyag-tér-idő szabályokat, az örök isteni terveket. Úgy tűnik, mintha lepecsételnék a dolgokat, míg aztán újabb parancsra, újabb folyamatok beindítására nem kerül sor.

A régi világ a determinizmus elmélet keretében zajlott. Ennek hatására iktatták be az evolúciós elméletbe a véletlent a nem világos részek kiegészítésére. A tudományos kutatások azóta már az élősejtek, a mikro és makro részecskék ismeretében és az Univerzum feltárásában sokat haladtak. A fizikai rendtől fölfelé a vegyi és biológiai vonalon az élet irányába mind tökéletesebb az ismeret, a létforma építésében, a molekulák világában egyre magasabb matematikával találkozunk. A felsőbbrendű lét mind magasabb szintű anyagi részecskével épít. Az élő sejt már olyan emeleten van, ahol az atomok száma a makromolekulákban leállítják az embert, képtelen tovább követni és ellenőrizni a bonyolult számadásokat. A kétszáz évvel ezelőtt „véletlennek nevezett sejt”, ma már nem tartozik a véletlenek szférájába. Ma már ezt kizárólag intelligens alkotásként Isten tervező munkájaként fogadjuk. Ezen a vonalon ismerjük fel az Univerzum összhangját a mikro elemek világával és találjuk meg az összefüggést az emberi elmélet és teremtő örök tervezése közötti kapcsolatban. A számítógép így fogalmaz. „A véletlen matematika lehetetlenség.” Ez azt jelenti, a Világegyetemnek van értelmi szerzője, Intelligens Tervezője.

12. Rubik Ernő bűvös kockája

A bűvöskocka is igazolja, hogy nincs véletlen. Világos, hogy a fejlődés értelmes isteni tervezés, Teremtő mű. Véletlenül a kiskockát a számítógép rendszer 1400 év alatt képes rendbe hozni, ha valaki folyamatosan vaktából tekergetné megszakítás nélkül másodpercenként egy tekerést végezve. Isten bizonyos rendszerbe állította a világmindenséget. Az anyagi részecskék időbeli pontossággal kapcsolódnak egymáshoz. A világegyetem is, az élet is megszokott ritmusban hullámzik, isteni törvényekhez és meghatározott anyagi környezethez és éghajlathoz kapcsolódik. A számítógép szemlélteti, hogy mivé lenne az ember a mindennapokban, ha a véletlenre hagyatkozna, és mindig csak várakozna. Bizony nem emelkedne az értelem tökéletesebb fokozataira, hanem inkább leszerelné. A véletlenre várakozó igencsak üldögélne, és hiába várakozna. Időközben ellustulna, az értelme berozsdásodna. A véletlen elmélete kirántja a lélektani alapokat a jövő elől. Az embert ez az életellenes elv teljesen leszerelné és a céltalanság felé sodorná. Ha valaki a véletlent a világmindenség dimenziójában alkalmazná, akár csak próbaként az időtényező mellőzésével az elritmustalanodás miatt, azonnal bekövetkezne az összeomlás.

Sehogyan sem tudjuk feltételezni, hogy az emberi értelem Teremtője éppen a legértelmetlenebb módszert választotta volna a teremtés és fejlődés kivitelezésére. Hiszen ebben az esetben az értelem, az emberi agy szerkesztése csődöt mondana.

Ha egy ügyes és okos gyermek a kockát a kezébe veszi, néhány perc alatt rendbe hozza, amelyre a véletlen 1400 évig kellene várakozzon. A gyakorlat igazolja, hogy az emberiség a történelem folyamán egyre fokozottabb és gyorsabb ütemben halad a gondolkodás és értelem útján. A gyorsasággal, értelmi tapasztalatokkal, mind több időt takarít meg. A fejlődés ezen a logikus vonalon halad ma. A pillanatok kihasználása szinte beidegződött korunkban.

Isten, az anyag meghatározója időzített folyamatokon, természeti törvényeken keresztül örök szabályokat követ. A Föld mozgása, a természet, a napsugár, az évszakok változása is ilyen meghatározásba, életritmusba állított. Ha valami érthetetlen az ember számára, megnyugtató, hogy isteni garancia és bölcsesség áll mögötte.

A hit és tudomány ma közösen vezetik a teremtéstörténetet. A Szentírásból, főleg Krisztus tanításából megértjük, hogy van jó Mennyei Atya, aki nemcsak a világegyetemet, de a Földet is lakóhelyül berendezte. Az anyagi, időbeli, földi lét után azonban lelki közösségben Istennel egységben az Univerzum keretében örök hazát kapunk.

13. Kozmikus sorsom

Däniken nagy szenzációt keltett könyvével, amellyel bizonyítja, hogy ősi időktől fogva régészeti leletekkel lehet igazolni, hogy más bolygókról érkeztek látogatók a Földre. Bolygónk több részén, sok helyen, idegenből eredő kultúra nyomaira hívja fel a figyelmünket.

Az Evangéliumok leírják Jézus Krisztus történetét. Pilátus az eléje állított vádlottól megkérdezi: „Te a zsidók királya vagy?” Jézus azt felelte: „Az én országom nem ebből a világból való. Ha az én országom ebből a világból volna, szolgáim harcra kelnének, hogy ne kerüljek a zsidók kezébe. De az én országom nem innen való. Én azért jöttem, hogy tanúságot tegyek az igazságról.” Jézus tanúságot tesz egy másvilágról, azonban nem a mi Földünk a hazája.

Nem tudhatjuk, hogy hányszor jöttek látogatók a világűrűből, de csodálkozva állapítja meg a régészeti kutatás, hogy a legősibb sír feltárásakor áldozati tűz nyomaira akadtak. Tehát vallásos hittel temették el a halottat. S azóta itt van a mai napig a vallásos hit a túlvilágon élők után kutatva.

Tudományos szempontból a vallás egy fenomén, ősi idők óta évezredek óta keresztül elfogadott hit, amely azóta kapcsolatot tart a túlvilággal. Ennek a hitnek a nyomán végre elindult a kozmikus kutatás és a világűrbe utazás.

Naiv elgondolással elindulok a Világűrbe. Ez az út azonban annyival egyszerűbb, hogy képzelődésem szárnyait lebegtetem meg, gyenge ismeretemet használom fel. Tudni akarom mekkora az Univerzum? Mekkora az égtestek, azok a parányi kis csillagok, amelyek oly különösen pislognak felénk.

A legközelebbi szomszédunk a Hold, amely hol a fejünk felett, hol pedig a „szilvafák alatt ólálkodik kertjeinkben,” de hálásak vagyunk neki, hogy megvilágítja az éjszakánkat. Mi is volna, ha erről valaki megfeledkezett volna? Ha a Holdra akarnánk utazni, tudnunk kell, hogy 384.400 km távolságra van tőlünk. Ha 60 km sebességgel megállás nélkül haladna a járműnk, akkor 9 hónap múlva ott lehetnénk rajta.

A másik szomszédunk a Nap. Ezt is képzeletben látogatjuk meg, mert a valóságban a tűzben izzó égtestet senki meg nem közelítheti. Ez 150 millió kilométerről lát el minket éltető meleggel és energiákkal. Erre az utazásra egy gyorsvonatot bérelnénk társas utazásra. Sebessége csak 100 km óránként. Oda 170 év múlva érkeznenek meg. Éppen ezen lehetlenség miatt további utazásunkhoz más járműt kell választanunk. Ha a legközelebbi állócsillagot vennénk célba, akkor a csillagászok számításához választott fénygyorsaságot kell elfogadjuk. Ez másodpercenként 300 ezer kilométer. Tudom, hogy ez még a képzeletünket is túlhaladja, de a kényszerült helyzet diktálja ezt, mert ez a csillag 260 ezerszer távolabb van tőlünk, mint a Nap. Ez a Centaurus Alfa. A szédületes gyorsaság mellett 4 év és 4 hónap utazásra lenne szükségünk. S ha valaki mégis a gyorsvonat mellett döntene, akkor 48 millió hatszázhatvanhárom évig ülne a vonaton. De hiszen ez a legközelebbi csillag. A következő már 7 fényévre van tőlünk. A Szíriusz nevű 8 és fél fényévre. A Wega nevezetű csillag 36 fényévre, a Sarkcsillag pedig 44 fényévre van, és 6 hónapra a Földtől. Ne feledd, a fény minden másodpercben 300 ezer kilométert tesz meg.

14. Mekkora a csillagok?

A Tejút szabad szemmel csak köd. Messzelátóval mintha sűrű havazásban állnánk. Milliányi hópehely kavarg, de minden egyes hópehely egy óriási csillag. Ez mind csodálattal tölt el itt a földi parányi méreteiben. Ezek bizony a Földtől százszor nagyobbak, sőt a Napnál is. A mi kilométerünk a csillagászok előtt törpemérték, csak milliméter. Bolygótársainkkal összehasonlítva a Földet, az Uránusz 14-szer, a Szaturnusz 93-szor, a Jupiter meg 1279-szer nagyobb a Földnél. De mi ez a Naphoz képest. A Nap 1,300.000-szer nagyobb a Földnél, vagyis egymillió háromezerezer Földbolygóból tudnánk fölépíteni a Napot. Hogy ezt elképzelhessük, előbb mérjük meg, milyen magas lenne egy millió játékkártya, ha egymásra helyeznénk. Hát ez bizony magasabb lenne egy kilométernél. Hát most próbáljuk meg a Földbolygót így egymilliószor egymásra helyezni. Ez volna a Nap.

A Szíriusz azonban 12-szer nagyobb a Napnál. Az állócsillagok méretei mellett a mi Naprendszerünk eltörpül. A Földbolygó a Nap körül másodpercenként 30 km-es sebességgel kering. Az Aldebaran 49, a Pollux 53, az Arcturus 674 km-t tesz meg egy másodperc alatt. Ehhez képest a leggyorsabb ágyúgolyó is csak csigamászás. A világűr rettenetes távolságaiban száguldunk. Ám a legkisebb porszemek s a szörnyű nagy napóriások örök törvények szorítják, gyúrják, alakítják, rákényszerítik a rendtartásra, és mint a zsebórát a kerekéi, nagy pontossággal forgatják és egyensúlyban tartják. Ehhez nincs szükség, hogy Isten odaálljon minden egyes csillag mellé és diktálja a gyorsaságát. Itt törvények irányítanak mindent.

15. A Világmindenség

Nem állhat ellentétben egymással hit, az értelem és a világ, hiszen mindhárom ugyanazon Isten ajándéka. Ha elindulunk az értelem útján, megtaláljuk Istent a világ teremtőjét. Az ősbibb, korábbi kapcsolat azonban a hitben van vele.

A kutató feltekintve a Földről a temérdeksok csillagot szemlélve, rádöbben azok Teremtőjére. Az asztro-fizika szerepe, hogy meghatározza közelebből az égitesteket. Elemezni azok szerkezetét, kiszámítani a tömegüket, energiájukat, átmérőjüket, mozgásukat, vagy távolságukat. Csodálatos ez a világ, itt nem lehet megállni, egyre több kérdés hangzik el.

Vannak égitestek, amelyeknek a csillagászok a „vörös óriások” nevet adták. Ezek valóban óriások, mert átmérőjük 250-szer nagyobb a Napunk átmérőjénél. Vannak csillagok, amelyeket „fehér törpéknek” neveztek el, mert a földbolygótól is kisebbek. A legtöbbjük azonban a Napra emlékeztet a sárga színével. A fényerősségben és hőmérsékletben is van eltérés az égitestek között. Egyik-másik csillag fénye meghaladja a 300 ezer napfény erősségét, mások gyengébbek és alig érik el annak csak ötvened részét.

Az égitestek a felszíni hőmérséklet szempontjából is különböznek egymástól. A Nap és a csillagok felszínén mérhető hőmérséklet nagyjából 6000 hófok. A Szíriusznál eléri a 11.000 fokot. Van olyan is, amely 23.000 fokot mutat, ami a csillag korától függ.

16. A Tejútrendszer

Mi a Tejútrendszerhez tartozunk. Ez hosszú fehér csíkban látszik szemeink előtt és két féltekén keletről nyugatra vonul az égbolt. A csillagászok már régen sejtették, hogy ez a titokzatos sáv a világegyetem egyik legfontosabb szerkezeti vonala. Nem szétszórt anyagfelhő, mint azt képzelték, sem köd, amely a csillagok között húzódna, hanem délkörvonala valami kozmikus tömörülésnek. És ez az összesűrűsödő spirális alakzat mint valami hatalmas kar átöleli nemcsak a naprendszerünket, de egybekapcsol minden szemmel látható csillagot is, ki tudná megmondani hány millió égitestet, talán százezerszer tízmilliót számláló csillagrajt. Ezek azonban olyan messze vannak tőlünk, hogy összehatásban tej-foltvonal benyomást keltenek. Innét kapták a Tejút nevet. Jeans tudós szerint ezen csillagmező átmérője kétszázezer fényév. Ez volna a mi csillagrendszerünk.

A Tejút nem egyetlen csillagcsoportosulás. A Világmindenségben vannak még más csillagvilágok, amelyek a miénkkel hajóznak a végtelennek tűnő térségben, esetleg tőlünk fantasztikus sebességgel távolodnak. Nem hinném, hogy volna ember, aki el tudná képzelni mekkora ez a világmindenség, mondhatnánk végtelen térség. S ha valaki megcsodál egy római templomot és nem győzi dicsérni a kiváló mestert, azt hiszem ezerszer előbb kellene térdrehulljon itt a csodálattól és dicsérettől a csillagvilág Alkotója előtt.

17. A Naprendszer

A Tejútrendszerben talált helyet a Naprendszerünk. Teilhard szerint a galaxisunk, mint a többi is, óriási, elképzelhetetlen nagyságban terjed a végtelen térségben. Csak a Tejútrendszerben legalább százezerre tehető azon naprendszerek száma, amelyeken földünkhöz hasonlóan élet lehet. Ezideig ezekről a testvéreinkről semmit sem tudunk. Ám ez tudományos feltételezés. Egy bizonyos, hogy Isten nem akart üres lakást készíteni ekkora nagy világmindenségben és lehetőségekben. A mi kis Földbolygónk túl kicsiny és szegény volna ahhoz, hogy képviseljen egy ilyen hatalmas világot.

A naprendszerek megszerkesztése nem egyszerű. Elképesztő értelmi munkát feltételez. A kezdeti ponttól indulva végtelen távolságok felé nagy sebességgel tágul az Univerzum. A

proton elektronhoz való viszonya, tömegaránya stabilizálja, határozza meg a hidrogén-atomot. Ezen arány legcsekélyebb eltérése esetén a Nap sokkal rövidebb életű lenne, márpedig ettől függ az életünk a bolygón.

A Naprendszerünk tömegének 99,86 százaléka a Napban van, de a mozgó erő, az impulzus nyomatékának túlnyomó része a bolygókban van felhalmozva. Ennek az elosztásnak a földi élet alakulás szempontjából nagy jelentősége van.

Napunk csaknem pontos körpályán kering a Tejútrendszer központja körül. A keringési sebessége elegendő ahhoz, hogy az Orionkar és Perseuskar két spirális karja között maradjon a földi élet egész tartama alatt. Ez a helyzet nagyon fontos, hogy a Földünk elkerülje a szupernóva-robbanások pusztító hatását. A bolygónkat ugyanis 3300 fényév távolságából szupersugárzás fenyegeti. A gyakori robbanások valósággal sterilizálhatnák a földi típusú életet.

A tudósok kérdezik: Miért olyan kifinomultan összehangolt az Univerzum? „Mert mi emberek létezők!” – adják a választ a nagy gondolkodók. „Mivel a mindenség és benne mi is teremtmények vagyunk, a közös lét összeköt minket s ezért gondolkodásunk és a világrendje egymásra van hangolva. Ebből következtetjük és tudjuk, Isten örökös felettünk.” S ha az Univerzum Teremtője, a világ és az emberi gondolat irányítója nem volna velünk, meg sem születünk volna. Ez azonban csak egy meglepetés a sokból. Még találkozni fogunk az isteni gondviseléssel számtalanszor és a szeretetének ezer más formáival is minden nap.

18. A Földbolygó

A Földünk a Naptól 149.504.000 km-re van. Ha közelebb volna hozzánk a Nap, minden megégne, ha távolabb volna, minden megfagyna. Ha a Föld tengelye nem volna bizonyos fokra beállítva a Nap felé, nem volna élet rajta. A Föld tömege 5.974 trillió tonna, a Föld tengelyének pontos beállításával együtt határozza meg, hogy lehet-e élet a bolygón. Az izzó földbolygó anyaga a felszínen megszilárdult. Idővel a víz és a szárazföld elkülönültek. A szárazföld kitesz 149 millió négyzetmétert, a vízfelület valami 360 millió négyzetméter. Isten gondoskodott vízellátásról. S ha ezt a sok vizet arányosan elosztanánk a föld felületén, kétezer méteres magasságban borítaná a víz a bolygónkat. A szilárd földkéreg eléri az 50-120 kilométeres vastagságot. Alatta a föld belseje izzó, folyékony állapotban van még ma is mintegy 1200 kilométeres vastagságban. (Isten-hiány p. 21)

Tehát hatalmas számítás, és értelmi munka lehet egy naprendszer megszerkesztése. Az ember akármilyen tudós is napjainkban, de képtelen ilyen munkára. Kérdezzük, ki volt az, aki helyettünk ezt megtette. Ezen adatok azonban megnyugtatók minket, hogy valaki megbízható irányít és szervezi a bolygónk életét. Tehát nem vagyunk elveszettek, van aki gondol ránk, törődik velünk. Ezen adatok hitünk szempontjából fontosak. Növelik a bizalmat Istenben.

19. A csillag-galaxisok

A mai tudósok egyike 100 milliárd, a másik valami 350 milliárd galaxist tart számon a világűrben: százszor százmilliárd csillaggal. Mindegyik galaxist óriási térség választ el a másiktól. Ezen adatokkal értelmünk holtpontra jutott. Ezek elképzelhetetlen nagy számok. Ismertté vált már Pasteurnek a Francia Tudományos Akadémiában való felvételekor mondott beszéde. „Mi van a csillagos égen túl? Újabb csillagos ég! Na jó! És azon túl? Újabb csillagos ég! És azon túl? Megint csak újabb csillagos ég! Ha az emberen erőt vesz a gondolat, a határtalan tér és idő nagysága nehezedik rá, nem marad más hátra, mint térdre borulni.”

Ezen adatok mellett érzi csak az ember a törpeségét a Világmindenséggel és Teremtőjével szemben. Ez a világ elképzelhetetlen számunkra, mert olyan nagy. Csak egy ilyen végtelen nagy térség és örök idő tudja kellőképpen szemléltetni a Teremtő nagyságát. Az emberi értelem csődje mellett lehet csak megélni Isten örök voltát. Ő tudja mindezt, azért is szólalt meg. Szavát ugyan hallhatjuk, de a szeretetét tudjuk igazából megérezni. Ő minden korban szólt, így a primitívekhez is. Megelőzi az embert. A hit azonban pótolja a tudást. Abban reménykedünk, hogy az örök élet korlátlan birodalmában teljesebb fogalomrendszerrel érthetőbbé válnak ezek az adatok, amelyeket most nem tudunk eléggé felfogni.

20. A Hold

A tudósaink kiszámították, hogy a Földünk melyik helyzete felelne meg a legjobban az élet számára. A legkedvezőbbnek találták a föld tengelyének a ferdeségét 23-24 fok között a Nap irányába. Ha ezt ott kezdetben egy embernek adták volna feladatul, hogy állítsa be a mai technikai műszerekkel, aligha sikerült volna. Mivel mozgatta volna meg a Földtömeget, hogyan parancsolta volna meg neki, hogy engedelmeskedjék és maradjon meghatározott szögben évmilliókon keresztül, amíg csak élet lesz rajta? A Teremtő ezt mind egy meteor becsapódással elintézte. Egy bizonyos égítest a Földdel ütközött és egy köpenyszerű részt kiszakított a Földbolygóból. Ebből lett a Hold. A Földbolygót viszont ugyanezen ütközéssel rávezette a helyes körforgásra és rákényszerítette a keringési síkkal bezárt szög tiszteletbe tartására. Csodák-csodája ezt leellenőrizve, ez a szög ma még precízebb, mint amit az emberi műszerek előláttak, mert 23,5 fokra pontosított.

21. A Föld és Hold matematikai egyensúlya

A Hold és Merkúr légkör nélkül maradt. Ha a bolygó elég nagy ahhoz, hogy légkörét megtartsa, de túl közel van a Naphoz, felülről elpárolog minden illóanyag, így nem lesz a felszínén víz. Földünk szerencsés távolságban van a Naptól. A Föld felszínén (nagyobb részén) a hőmérséklet 0 és 40 fok között van, amely az élet szempontjából kedvező. A Holdon nappal +130 fok meleg van, éjjel pedig -150 fok hideg.

A Föld valamikor a Napnak része volt, csak később kiszakadt. A bolygónk ekkor még több ezer fokon izzott, az életnek parányi csírait pillanatok alatt elégette volna. Ma már minden tenyérnyi földrészt élők árasztják el. Ezt annak köszönhetjük, hogy a Föld lehűlt, alkalmas elhelyezést nyert a Nappal és a Holddal szemben és ez nem egyszerűen történt. A hőmérséklet kiszámítása sokkal összetettebb, mint bárki is elképzelné. Az ember nem tudná a tűzből levezetni az életet. Isten ezt megtette. Azt is tudjuk, hogy a napsugár ezenkívül éltető energiát szolgáltat a földön élőknek. Vannak azonban tudósok, akik ezen adatok mellett közömbösen elhaladnak. A Földbolygó sorsát nem vehetjük véletlennek, mert meg kellett határozni a helyét a világűrben. Ha a bolygónk tengelye a napkörüli keringés pályájára merőleges lenne, akkor nem lennének évszakok, ha pedig szélsőséges eltérések volnának az éghajlatban, lakatlan maradt volna a bolygó. Ha a Föld tengelye a pálya síkjába esne, a helyzet még rosszabb lenne. Az egyik félgömb jeges hideg lenne és csaknem teljes sötétség uralkodna rajta, míg a másikon elviselhetetlen forróság lenne. A Föld forgása lényeges szerepet tölt be az élet megjelenésének és fennállásának történetében és ebben még a Hold is fontos szerepet kapott.

A Föld saját tengelye körül 23 óra, 56 perc és 4,09 másodperc alatt fordul meg. A Föld megkerüli a Napot 365 nap alatt, 5 óra, 48 perc és 46 másodperc alatt. Ez a kétféle keringés eredményezi a nappal és éjszaka, valamint az évszakok: tavasz, nyár, ősz és tél ritmusát. Ezen összhangoláson múlik a bolygó éghajlata. Ennek a nyomán fakad a fákon a rügy, zöldellnek és virágoznak a növények, fogamzik az élet és indul a fejlődés.

Feltételezések szerint a földtörténet korai szakaszaiban a Hold még közelebb volt hozzánk és az árapály vonzás sokkal erősebb lehetett. Ez az élet kialakulására kedvezőbb hatással volt. Úgy tűnik, ez elengedhetetlen feltétele volt az élet megjelenésének. Egyes tudósok véleménye: ha az élet nem lépett volna ki akkor a szárazföldre, félmilliárd évvel ezelőtt, ma aligha lenne civilizáció rajta.

Nagyobb hőingadozások, bizonytalanságok veszélyesek lehetnének az életre. Magasabb hőfokon felgyorsulnak az élő szervezet reakciói, alacsonyabb fokon viszont lelassulnak. Túl magas, vagy túl alacsony hőfokon, szélsőségekben, vagy ingadozásban az élet tönkremenne. Első helyen tehát szabályozni kellett és kivezetni a középútra a megfelelő hőmérsékletet. A jövőt egyszerre előrelátni és nagyobb távon és legfinomabb árnyalatokban meghatározni, nem emberi szaktudást igényelt. Próbálgatásokra nem maradt idő és lehetőség, a késedelmek az élet számára nagyobb károkat okozhattak volna. Csak tökéletes összhang és szilárd világtrend garantálhatta megfelelő éghajlatot az élet számára. (Dr. Sípó I.)

Bennem is temérdek ehhez hasonló számadat és matematikai meghatározás van, amely az élet függvénye. Az én életem is, és minden ember, állat és növény élete, a bolygó dimenziójába állítva kapott megfogalmazást. Mindezek arra a következtetésre vezetnek, hogy az isteni feltétlen irányító állandóan ott szerepel a Földbolygó mellett, törvényeivel vigyáz, hogy helyesen alakuljon, hogy megjelenjen és szerencsésen haladjon, fejlődjön rajta az élet.

22. A levegő

A Föld szédületes gyorsasággal forog. Mi volna, ha emiatt leszakadna róla a levegőréteg és mi tátognánk levegő hiányban, mint a partra vetett csuka. Nem kell aggódnunk a levegőért, de magunkért se, mert ugyanaz a gravitációs erő leláncolja a 10 km magas levegő réteget, mint a hét milliárd embert és a többi számtalan élő.

Isten gondoskodott nemcsak életről, de mindenről, annak fenntartásáról is. Képzjük el, hogy nekünk magunknak kellene törődni még a levegőről is. Mi volna, ha gyárat kellene építenünk, ahol kazánok, csövek, mérnökök, munkások, gáztartályok állnának és dolgozók ezrei fáradoznának és rettegve néznék az időt, hogy ki ne fogyjon a készletünk. Isten elvette rólunk ezt az aggodalmat. Milliósámra építette az apró kis laboratóriumokat, a növényi leveleket, amelyeket felaggatott a fákra és bokrokra. Az embernek és állatnak szükséges nitrogén és oxigén gyártására. Ki tanította meg a növényeket, hogy milyen tápenergiákat hogyan szívjanak fel a földből, a növényi leveleket ki képezte ki erre a laboratóriumi munkára, a szükséges kémiai levegő gyártásra? Ugyanakkor nekik is szükségük van levegőre. Ők azonban széndioxidra tartanak igényt. S mi emberek és állatok éppen ezt lélegezzük ki. Gyakorlatilag itt van ebben a kölcsönösségben megszerkesztve az élet titka. Ebben az egymásra utaltságban van megfogalmazva az értelmes teremtő terv. A légzést és a mechanizmusát, a vérkeringést, az életrendszert minden apró részletében kellett kitervezni, összhangolni a 20 millió élő fajjal és ki tudná megmondani hány élő családtagjával, tehát, a teljes ökológiával. Ezt az összetett számadást ember ki nem találhatta volna. A véletlenszerű evolúció ezt mind értelmi szerző nélkül képzelel el. Erre viszont évmilliókon, sőt évmilliárdokon keresztül lehetne hiába várakozni.

A levegő 21 rész oxigénből és 79 rész nitrogénből áll. Szerencse, hogy éppen ennek a kettőnek a keveréke alkotja a levegőt, és éppen ebben az arányban. Más gázok keverékében, vagy másirányú összetételben a levegő gyilkos eszközként tönkretenné az életet. Hiábavaló lett volna a világmindenség felépítése, ha csak itt hibázott volna valaki. Itt azonban nem lehet hibázni. Isten ezt nem bízta a véletlenre. A Mennyei Atya egybekapcsolta a mindenséget, a gravitációval és a fejlődéssel.

A levegőréteg, az atmoszféra valami tíz kilométeres magasságból nehezedik a földre. Ez a légtorony minden felnőtt emberre kb. 10 ezer kilogramm súlyt jelent. Nem kell megijedni,

hogy palacsintává torzít. A bennünk levő levegőoszlop éppen olyan nyomást gyakorol kifelé, mint a külső levegőréteg befelé. Ez az egyensúlyi állapot nélkül azonban összeomlott volna az élet. Ez a száz métermázsa, vagyis 200 zsák súlyt senki sem viselné el, már csak ez az egyetlen hiba elégséges volna ahhoz, hogy minden embert megöljön. A tüdő a következő csoda, amely által az élet fennáll. Az éltető levegő energiát a szervezetbe befogadja, beépíti és élteti az embereket, állatokat. Az ember ugyanakkor hálát ad Istennek, hogy örök szeretetéből meríthet.

Földünk légkörében a gáznemű ritka levegő gyorsan cserélődik és újabb oxigén készletével a vérkeringés által élteti az embert. Egész sorozat csoda kapcsolódik itt láncolatba.

23. A termőtalaj is lélegzik

Ki gondolná, hogy még a termőtalaj is lélegzik. Különös, hogy a Teremtő nemcsak az embernek adott légzési szervet, de a növényeknek és állatoknak is. A levegő áthatja az egész természetet és szinte együtt lélegzik minden élővel. Az élet forrásának, a földnek is szüksége van oxigénre, vegyi anyagokra, tehát táplálékra, hogy ő is táplálhasson másokat, növényeket.

A Teremtő a földtalaj légzését sajátosan oldotta meg. Leleményesen beiktatta a földi gilisztát igen fontos feladatkörbe. Keresztül-kassul kell járja a kemény talajt és szellőztető lyukakkal kell átfúrja a sziklás hantokat. Ha azt hisszük, hogy ez az egyetlen érdeme a kis gilisztának, igen tévedünk. Ő bizony fáradhatatlanul átdolgozza az egész termőtalajt. Atemésztí a sziklás szántóföldet s ezáltal termékennyé teszi, felfokozza a talaj termőképességét. Ha egyetlen ilyen csoda volna is a világon, a természetben, akkor is rá kellene jöjjön az ember értelmi megfontolással, hogy az nem lehet más, mint értelmesen beiktatott teremtőterv. A termőtalaj kialakulása hosszabb lejárátú folyamat, évmilliárdos történet és számtalan más teremtő tervhez is kapcsolódik.

Hogy a földi giliszta túlonatúl el ne szaporodjon és hogy beleilleszkedjék a többi élő ökológiai rendjébe, bizonyos egyensúlyi állapotra volt szükség. A földalatti világ másik tevékenységgel megbízott képviselője a vakondok, járatokat fúr, kis alagutakat épít a sziklás földbe. Ezzel e levegőzést ő is elősegíti. A tápláléka a földigiliszta. Így kerül összhangba a két munkás élete, megosztják a feladatot. Mindkettő sokat tesz a talajkészítésben.

Az élők mindenütt egymásra utaltak, egymásnak táplálékul szolgálnak. Isten nemcsak madarakat, de legyeket és szúnyogokat is teremtett, amelyekkel táplálkoznak. Ezzel nemcsak a létfenntartás van megoldva a természetben, de egyensúlyos állapot is alakul ki. Ha az oroszán olyan szapora lenne, mint a nyúl, hamarosan felborulna a természet rendje. A természet a fizikai rendtől kezdve, a vegyi világon és a biológiai fokozaton keresztül, mindenhol egyensúlyban épül és általánossá fokozódik a világrend. Az ökológiai rend nincs kiszolgáltatva egyensúlytalan állapotoknak. Felsorolni nehéz volna, de minden parányi négyzetméteren a mikrovilágtól kezdve, a baktériumoktól a tengeri óriáshalakig jelen van ez az egyensúly törekvés, építés, vagyis az isteni gondoskodás.

Az élő természet a bolygón teret tölt be, élelmet talál, és bizonyos feladatokat teljesít, de összhangot is teremt, sőt az élővilág művészi együttesének szerepét is betölti.

24. A Földbolygó vízellátása

Ahol élő van, ott nemcsak lakóhelyre, de levegőre, vízre és táplálékra is szükség van. A földbolygót elárasztották az élők, a vízellátás különösebb szervezésre szorul. Az élők számtalan tagja követi az ösztönös beosztást, a küldetést és mindenkor alkalmazkodik a természet nyújtotta lehetőségekhez. A vízellátás egymagában a földön különös gond. Mi emberek korszerű technikai lehetőségekkel, csövek, szivattyúgépek, modern felszerelések

nélkül ehhez a munkához hozzá sem fognánk. A Teremtő azonban a legértelmesebb és legolcsóbb és legegyszerűbb módon oldotta meg a vízellátást. Ő felhasználja a napenergiát arra, hogy felmelegítse a tengerek és óceánok vízfelületét. A vizet párává alakítja, fölemeli a magasabb légkörbe. A vízpára könnyebb a levegőnél és fölemelkedik. Hűvösebb légkörbe érkezve felhővé sűrűsödik és összegyülemlik. Később a tömegét meteorológiai szabályok szerint lezuhogtatja eső alakjában a földre. A szél segítségével meglocsolja az egész földbolygót. Átvonul a városokon, falvakon, mezőkön és hegyeken, erdőkön és völgyeken, a felesleges víz a folyókból a tengerbe kerül vissza. Mennyi fáradságot lehet ezzel megtakarítani. Így a vizet is, a levegőt is ingyen kapjuk. Ám mindkettő megőrzésére, tisztulására, a levegő és vízcsere forgására fizikai törvényeket kellett beiktatni. Ezt nem a véletlen, hanem Isten szerkesztette meg.

Csodálatos a víz vegyi összetétele: H_2O ; hidrogén és oxigén vegyület. Az emberek a hidrogénből robbanószert készítettek. Az oxigén pedig élteti a tüzet. Hidrogén és oxigén vegyülete Isten kezében a mindennapi igényt, a szükséges vizet adja. Frissítő erő, tisztítószer, hígító és oldószer, és végül oltja a tüzet. Van még egy hasonló csodálatos szer, a konyhasó: a $NaCl$, a nátriumklorid, amely tulajdonképpen veszélyes méregből, a klórból kerül elő. Mi pedig mint ízesítő táplálékot, vagy gyógyszerként használjuk. Ez is véletlen volna? Egyre csak sorakoznak a rendkívüli dolgok és a kivételek. Bizonyítják, hogy isteni leleményességgel folyik a létfenntartás biztosítása.

A vizet használjuk a konyhában, a vegyületek hígítására, a testünk igényeire: italtra, tisztulásunkra. Csodálatos a jég, mint természeti jelenség. A víznél a jég könnyebb, nem merül el, hanem a felszínen úszik. Védelmet nyújt a téli megfagyástól a vízi növényeknek és állatoknak. Tehát Isten az élet védelmében kivételt tesz. S amikor téli délutánonként oly lágyan, selymesen szállingóznak a fehér hókristályok, megkérdezhetnénk, ki szedte olyan kedves pelyhekké a fönt gomolygó lavinát. Isten nem akarja ránk zúdítani a lehulló csapadékot, mint jeget. Nem lehet, hogy az utcai járdán jégoszlopok alakjában járkaljanak az emberek. Ha a fagyott víz bevonná a rügyeket, befulladnának a fákon a rügyek, tavaszra nem virágoznának és nem volna termés. A Teremtő gondoskodott, hogy egy meteor becsapódott a Földbolygóba és nagy vízmedencét ásott a Csendes óceánba, 11 kilométeres mély víztartályt fűrt. A tengerek vizében vegyi anyagokat oldott fel, a só megőrzi a vizet a poshadástól. Ezenkívül a Hold vonzó ereje jól megkavarja az árapállyal a hatalmas víztömeget, hogy egészségileg használható legyen.

II. Az anyag is szól Istenről

1. Az anyag és a világ Teremtő nélkül (?)

A háború után a fegyelmezetlen világban, felsőfokon hirdetett szabadság mámorában, valaki házat akart építeni. Közelében volt a temető szép téglakerítéssel. Megbontotta és elkezdte az anyagot hordani. Ezen a szomszédok is fölbátorodtak. Idővel elfogyott a téglá, a temető kerítés, de felnőtt a temető telken egy egész sor ház. – Fordított a helyzet a Világmindenséggel. Itt van anyag kimeríthetetlen bőséggel, kialakult a beláthatatlan nagy Univerzum, csak mestere nincsen. Kérdezzük: miért és kinek lehet útjában a Világteremtő? Ha már valaki nem akar vele találkozni, hát miért kell másokat tőle eltiltani?

Különös, hogy a kétezere éve fennálló kereszténység a földön, már számtalanszor átélte a vértanúságot, mert nem volt hajlandó lemondani a Teremtőről. Valószínűleg a keresztény tanítás áll az útban, amely tiltja az emberölést. Vagy hirdeti az evangéliumi parancsot: „Szeresd embertársadat, mint önmagadat!” A háttérben azonban ott húzódik a háborúk sorozata. Az emberiség fennállásától napjainkig alig 300 évet mondanak, hogy a földlakók békében leéltek. Az is furcsán hangzik, hogy még nemrég, a múlt században is, emlegettük a köztünk élő emberevőket.

Az állatvilágban észlelhető örökös harc. Az ütközés a táplálékszerzéssel áll kapcsolatban. Mintha az ember a háborúkkal igazolná a rokonságát az állatokkal. A keresztények számára feledhetetlen a történelemben Jézus keresztre feszítése. Azóta ki tudná megmondani, hány hitvallót szegeztek már úgy keresztre ártatlanul, mint őt? A kereszténység mégis túléli az üldöztetéseket. Szébbnél szebb eredményeket ért el. Az emberiség a vallási átnevelés kultúrájáról emlékezik. A mai fejlődési foknak megfelelően már kiolthatta volna a gyűlölet tüzeit a bolygón és békés nyugodt életet folytathatnánk.

Ha két világ ütközőjén állunk, ott van a háttér a felhalmozott igazságtalanságokkal. Nem tisztáztuk a világ és túlvilág, a test és lélek, Isten és ember fogalmakat. Ezen az alapon lényeges ideológiai ellentétek osztják meg a földet. A létküzdelemben a kereszténység kihangsúlyozza a szeretetet, jóságot, igazságosságot. Amíg az egyik a jót teszi, a másik a rosszat, addig a világ csődbe jut és elmerül. Teremtő nélkül nincs élet.

2. A megtorpant kutatás

Egy afrikai misszionáriusunk mondta el a következő történetet. „Várákoltam a vonatra az őserdei megállónál. A kocsisom nem várta be a vonatot, eltávozott. Egyedüllétemet egy oroszán hangja rémisztette meg. Földre vettem magam és színleltem a halottat. Az oroszán odajött, körülszaglászott. Bennem a lélek megfagyott. Elkészültem a legrosszabbra. Szerencsémre ez nem sokáig tartott, mert a vonat füttyjelére és berobogására a vad eltávozott. Ha a bizonytalan állapot, a lélegzetvisszafojtás csak egy-két pillanattal is tovább tart, hiszem, hogy a halál bekövetkezett volna.”

Az ember a túlerővel szemben megéli tehetetlenségét és feladja a küzdelmet, akár munkában, vagy más helyzetben. Ilyen hasonló történik ma a szellemi téren, tudományos körökben. A végtelen világűr, az anyag szédületes adataival, bonyolult tudományos szerkezeteivel, ismeretlen eredetével, megközelíthetetlen voltával, hatalmas méreteivel egyszerűen megbénította a kutatást, teljesen leszerelte a hitetlenkedő világot. A Világmindenség úgy jelenik meg, mint egy rémisztő nagy óriás, egy felfoghatatlan matematikai, gigantikus természettudományos rejtély. Az emberi agyszerkezet földi

közönséges szűkebb keretekbe állított ismeretszerzéshez szokott. A tudós itt, mint a misszionárius, túlerővel találja magát szemben.

Vannak, akik állítják, hogy az emberi agy a világegyetem legértékesebb, legösszetettebb remekműve. Benne az örök élet alapelvei is jelen vannak. Könyvünkben felhívjuk a figyelmet arra az értelmes logikus vonalra, ahol nemcsak a világegyetemet fedezzük fel, de a halhatatlan lelkek országát is, az emberiségre váró örök életet.

Ez a földi kultúra most egy nagy érthetetlen bonyolult számadással találta magát szemben. Habár a földi kultúrájával igazolta az emberiség, hogy nagy és értékes pályát futott be. A kultúra legfőbb fokára jutott, olyan műszaki világot teremtett, művészetet produkált, amelyet nem kell szégyellni, sem feladni.

3. Az anyag tanúskodik Istenről

Évente több millió turista látogat a vatikáni Szent Péter bazilikába. Csodálják az alkotó mestert, akinek a képzeletében megszületett a fenséges szép remekmű. Az emberi alkotás megragad értelmi nagyságával, művészi kivitelezésével. Az anyag is, az értelmi munka is vonzó erővel hívogat.

Ha valaki házat akar építeni, első gondja az anyag. A Világegyetem esetében is első az anyag beszerzése lehetett. A legnagyobb alkotás eredetéről azonban nehezen tudunk adatokat gyűjteni. Ma már a felmérhetetlen térség teli van gigantikus égitestekkel, elképesztő sok anyaggal. Honnét került elő ez a temérdek anyag? Erről a tudósaink hallgatnak. Ebből az ősi eredetű világegyetemből származik a Földbolygónk. Első pontban megtekintjük azt az anyagot, amely idekerült az Univerzum távlatából. Mi az anyagot már abból értékelhetjük ki, ami belőle készült.

Tudósaink arról tájékoztatnak, hogy a világmindenség csak most éli a gyermekkorát. Ezután is születnek világok, naprendszerek és bolygók, ahol ugyanez ismétlődik, mint a Földünkön. Így népesedik be a vég nélküli tér.

A Mesterről tanúskodik az anyag is. A földünkön élő sokaság, a kiépített világ, szemléltetően bemutatja mi keletkezhet abból az anyagból, amely betölti az egész mindenséget. Ezen a bámulatos kiállításon keresztül tudomást szerezhethetünk nemcsak a világról, de az anyagot teremtő Istenről is.

Kérdezzük: egy anyagból készülhet-e föld, víz, levegő, tűz, ember, állat, növény és minden táplálék? Itt elsősorban az anyagot kell megcsodálnunk, de ő, aki mindezt ugyanazon elemekből állította elő, a legcsodálatosabb. A holt elemekből élőket, az élőkből szellemi, lelki lényeket, az anyagi világból egy örök hazát létesített, lelkek országát teremtett.

4. Lélektani alapok a teremtés vonalán

A teremtés titkainak kezdetén már meglep a mozgás. Ki indítja el, milyen vonalon mozog az anyag? Nekünk az anyag a földön úgy látszik, hogy mozdulatlan. A világmindenség alapelve szerint minden mozog, a földünk is. Az első lépés tehát az alkotásban a mozgás. Az anyag és a mozgás egy. Ám a tudósaink szerint az anyag meghatározatlan, önmagától képtelen bármire, nem tud terveket készíteni, törvényeket hozni, nem kivitelezhet önmagától, értelmes vonalra sem képes felsorakozni, tehát nem tud önkezdemenyezően célszerűen alkotni és tökéletesedni. A teremtés viszont szintézis, növekvés, megújulás, fejlődés. A szintézis két szélsőségből tevődik össze. Az ütközések során azonban egyensúlyi állapotok születnek.

Szembetűnő a csillagászatban a gigantikus égitestek évmilliárdos mozgási rendszere, irányvonala, körforgása. Bizonyos összhangban történik a centripetális mozgás, a központ felé való törekvés és a centrifugális mozgás, a központból kifelé törekvő mozgás, létrejön

végülis az erők egyensúlya. Az anyagot egybetartó és szétszóró erők birkóznak, de egyensúlyos állapotba jutnak. Évmilliárdokon keresztül tart ez a forgás. A végtelen térségben minden szétszóródhatna, ha nem volna egyensúlyi törekvés, átfogó, egybetartó univerzumi vonzóerő. Ezen kezdeti alkotó módszer, törvénye ismétlődő, elfogadott motívummá lett. Tehát már az első anyag megmozdulás csodálatos. Nemcsak elindult, de értelmes, egyensúlyos körforgásra talált. A centripetális és centrifugális mozgás az egész Világmindenség általános szabálya lett. A további fejlődés vonalán a teremtő terv stílusává, alkotó módszerévé vált. Isten nem kézzel alkot. Ebből a mozgásból jött létre minden: A Makrovilág és a Mikrovilág. A teremtéstől napjainkig nem állt le ez a mozgás. Ki találta fel ezt az örökké mozgó több milliárd csillagmező galaxisokat?

5. A Makrovilág és a Mikrovilág egyensúlya

A két szélsőséges és ellentétes irányú mozgás egyensúlyát elérni és körforgásba összhangolni óriási lépés a teremtés vonalán. Ez irányba alakulnak, születnek, épülnek a csillagok, a bolygórendszerek és különülnek el egymástól a galaxisok. A Világmindenség egységében ezen a pályán találta meg a Földbolygónk is a Naprendszerünkben az egységet és került az élet befogadásának útjára. Azonban a Mikrovilág minden parányi szemecskéje is, a legkisebbtől kezdve olyan a tudós előtt, mint a naprendszerünk, vagy akármelyik más gigantikus bolygórendszer nagyban. A központi Nap helyett itt a mikrovilágban az atommag áll, a bolygók helyett itt keringenek az elektronok. Ám ezzel nem fejeződött be a történet. Ezen az elven tovább épülnek az egyensúlyok. Folytatódnak az atomvilág emeletrendszerének kapcsolódásai: a fizikai rendből a kémiába, és a biológiába: a molekularendszerekből az élő sejtek csodálatos világába. A sejtekben az atomok nem felejtik el az ősi körforgást, a mozgás és egyesülés szabályait.

Ezen a ponton azonban minden ember fel kellene ismerje nemcsak a Teremtő Istent, de ugyanazt a teremtő tervet, alkotórendszert, mozgási módszert, mesteri kivitelezést.

6. A Mikrovilág és az Ember

Az emberi test felépítése 100 billió mikroszkopikusan kicsiny alkatrészből, élő sejtből tevődik össze. Egészséges állapotban ezen képességek megújítják a sejteket. Minden egyes sejtünkben az atomok megtartják a Földbolygó mozgási szabályait, vagyis egyensúlyát. Testünk felépíti a naprendszeri és univerzumi körforgás szabályait. Itt azonban bensőséges egység, a központi agyrendszeri öntudatban sajátos irányítás jön létre.

Ha veszem az önközpontúságomat, az emberi testet felépítő 100 billió kicsiny alkatrészt, a centripetális rendszer csodálatos egységbe fűzi. A szív a vérerekkel a sejtek táplálását körforgással bonyolítja le. A vénák a vért a szívhez vezetik, az artériák a szívtől elvezetik. A tüdő naponta 20 ezer liter levegőből vonja ki az élethez szükséges oxigént. Az elhasznált levegőt a kilégzéssel távolítja el a szervezetünk. Hasonló felépítéssel van a táplálkozás, a gyomor, a máj, az emésztés, a vese szűrőrendszere is. Az egész táplálkozás és anyagcsere ebben a körforgásban van megszerelve. Ugyanebbe a rendszerbe kapcsolódik bele az agyközpont a munkájával a perifériális ideghálózatával. Így válik tökéletessé a kétirányú körforgás az emberi szervezetben. Még a szellemi munka, a gondolatrendszer is ilyen körforgásban van. Így kerülhet a szellemi és lelki központon keresztül az ember kapcsolatba Istennel, a hitben elfogadott Teremtővel és az egész Világmindenséggel. A hitben tökéletesedik és végül is megvalósul az Univerzum ismerete, kapcsolata és egysége.

7. A földlakók és az Univerzum egysége

Hét milliárd földlakó van. Nem érzem magamat árvának, egybekapcsolódom az emberi nagycsaláddal. Találkozunk valamennyien ebben az ökológiai egységben. Ez a bioszféra, amelyhez tartozunk, örökös születésben és elmúlásban van. Bizonyos távolságból szemlélve megtaláljuk az előző nemzedékeket az elhunytak között. Ha minden élő együtt vesszünk a Földön, örökös születésben jelenik meg a világ, új tavasz zöldel ki. Megpepszdül az élet a bolygón, aztán az egyik nemzedék elhantolja a másikat, ez a váltás szüntelenül tart. A föld örökös feltámadásban van. A váltás megszakítás nélkül tart. Ez is körforgás. Ha nagyobb térségben, az egész Univerzumban vesszük a galaxisokat, még hatalmasabb a Teremtő. Feltételezzük, hogy a világegyetemben számtalan helyen Földünkhöz hasonló élő települések vannak. Az egységes világbép mindenesetre teljesebb és szebb, és ki tudja még milyen titkokat, és meglepetéseket rejt.

8. A két forgás a társadalmi egyensúlyban (Az önző és önzetlen életforgás)

A világmindenség fennállásának alapja az egységes rend. Akármilyen mérhetetlen ez a világűr, de egybetartják a galaxisokat a törvények, vonzóerők, ugyanazon szabályok. A Teremtő mindennek meghatározta a célját. Rá kell ébredjek, hogy csak egy parányi atomja vagyok ennek a végtelennek tűnő Mindenségnek. A hitben bele épülök a végtelenbe, az Isten-központú világba. Csak Ő képes összhangot megvalósítani, egységet teremteni egy ilyen hihetetlenül nagy gigantikus világszerkezetben. Az Univerzum összhangja, felépítése, szemlélteti a földlakók életközösségének és fejlődésének az útvonalát, a hit közösség-, egységteremtő fontosságát.

Nem a Föld és nem én vagyok a világegyetem központja, nem körülöttem forog minden. Nem fordíthatom el a körforgást a Teremtő központjától. Nem ülhet az ember a Teremtő trónusára. Az sem mindegy, hogy a Föld forog-e a Nap körül, vagy a Nap forog a Föld körül. Nem mindegy, hogy valaki a közéletben centripetális, vagy centrifugális mozgást követ-e. A centripetális szó latinul annyit jelent, mint központ felé irányuló forgás. Ezt úgy értelmezzük, hogy én-központú törekvés, csak önmagunk fennállására irányuló világszemlélet. Isten ezt az életfenntartó erőt megadta minden élőbe. Ezen élni akarás nélkül képtelen bárki is fennállani. Az önképzés és tanulás, mind ezen a vonalon érvényesül, mert az önfenntartás ösztöne nélkülözhetetlen minden egyén számára. Ennek a szemléletnek azonban vannak túlzásai, amikor az én-központúság teljesen bezárul és betegessé fajul. Ezeket a betegeteket a pszichiátrián kezelik. Tudomásul kell vevnyük, hogy nem egyedül élünk e bolygón. Mások is élnek és küzdenek a létért és azokkal egyenrangúságban, egyensúlyos életet kell kialakítanunk. Meg kell tehát nyitnunk a centripetális vonalat, a közösség felé irányuló szeretet lelkiületét, a készséges együttműködést a testvérekkel.

9. Az Univerzum a közös hazánk (A hit és önzetlenség)

A centrifugális mozgás az én-központból a világ felé való törekvés. A latin szó az emberi központból kifelé táruló nyitottságot, testvéri szeretetet, lelki mozgást akarja mondani. A szív szeretetben, jószándékú akarat, az emberi segítő készség van megfogalmazva. Az ember nem bezárkózott, nem magának élő, hanem másokkal is szívesen találkozó, együttérző, együttműködő, közösség felé nyitott egyéniség. Elfogadja a testvéreket és az emberiség szolgálatába áll. A hitben kapunk erre elég indítékot, segítséget, nevelést, az egész egyházi élet, a keresztény családi beállítottság a közösség felé irányul. Itt Isten a központ, ő irányítja a

forgást. Csak ezen isteni központ körül keringhet az ember. Így beszélhetünk összhangos emberiségről, egységről, együttműködésről. A kereszténység felszabadítja az embert az önzés rabszolgaságából, és odaállítja a közösségbe. Ez a lépés azonban nem kikényszerített, de önként vállalt szeretetszolgálat. Természetesen ez hitbeli alap nélkül nem megy. A hitben a keresztény feloldódik, és önként belekapcsolódik a testvéri közösség szolgálatába. Ebben Isten az Én Napom, aki gravitációs erejével magához vonz, és nem hagy magamra pályámon. Ő velem egyesülve járja a betegeket, segít a rászorulókon és így tevődik egybe a kétféle mozgás az én önző centripetális mozgásom az isteni centrifugális mozgással és válik egyetemessé a közösségi, társadalmi életben és tevékenységben. Nem lehet elfogadni a már elterjedt szóhasználatot, hogy a „vallás magánügy”. Ezt egyoldalúan a hittagadók szabták meg, és pedig akkor, amikor legnagyobb keresztényüldözés zajlott a földön. Korunk sokaságát tekintve éppen most volna a legnagyobb szükség a helyes irányelvekre, a nyitott együttműködésre. A hitellenség, az elanyagiasodott világ, a bezárkózott centripetális önző kört hirdeti és gyakorolja. A sokaság egységre törekszik és sok szeretetet igényel. A kereszténység ezt sok helyen adná, ha nem gátolná ebben a közömbösségbe zárkózott politikai rendszer.

A Teremtő a központ. Az evangéliumi tanítás ebbe a központi forgásba akarná bekapcsolni az egész emberiséget. A kereszténység kész a kitérülésre minden embertárs és rászoruló felé.

10. A világmindenség és a monádok

Teilhard, korunk nagy tudósa a világmindenséget egységben látja. Nemcsak külső térbeli, fizikai egységben, de benső szerkezeti, lelki valóságban. Mindezt Isten központba állítva, lélektani megalapozottságban, benső, mintegy vérrokonságban szemléli. Ennek az első jellemzője, hogy az elemek kozmikus lényekben sugároznak. Ez a miszteriózus entitás „a monádok” az éterben vérrokonok. Közös származásuk, eredetük, életnedvük, valami féle azonosság révén és nívóján jön létre. A közös alap a fizikai alap, amelynek köszönhető, hogy az anyagi létezők, akármilyen bonyolultság fokára jutnak is el, de továbbra is kölcsönösen hatnak egymásra, sajátosságos tökéletességi fokuknak megfelelően. Az őseredeti egység végülis az Anyag egyetemes alakulásának egységébe szövődik. Így én is ebbe a közösségbe tartozom. Ősi isteni eredetből részesülök, és ebbe az egységbe beleépülök.

Az atomok vagy égitestek sokaságában nemcsak a központok eredeti azonossága van meg és nemcsak statisztikai kapcsolatok hálózata köti össze őket, hanem kétségtelenül bennük egészükre kiterjedő hatalmas folyamatok, amelyek az egész éter-alapú közös testbe az Evolúció közös lelkét oltja.

Látszólag semmi sem különül el annyira és semmi sem zárt ki oly nagymértékben minden más egyeden-kívüli létezőt, mint az élő monád. A lelkek – mert anyagtalannak és szellemiek – befejezett, önmagára hajlott és autonóm valóság típusai; tapasztalatunk számára „mikrokozmoszokat”, parányi kis világokat alkotnak. A monád (monász) egyedi létező: egyed, egyén, személy, egységes emberiség; olyan mikro, vagy makróegység, amely az egész világegyetemmel összefügg.

11. A Földbolygó fizikája

A képességeink, érzékszerveink arra szolgálnak, hogy kapcsolatba lépjünk a környezetünkkel. A Földbolygón élők ezen rendszerbe beiktatva találják fel magukat, szerzik meg és gyarapítják tudásukat. A bolygósors mindig korlátolt. Földünk fizikája a bolygónk keretében évszázadokon át megszokott hagyomány. Nehezen tudunk lemondani a begyakorolt, megrögződött régies fogalmakról.

Az érzékszerveink által feltáru a fizikai világ. Kiskorunktól mozaik rendszerben raktározzuk el a fogalmakat. Az iskolában szélesedik a látókörünk. A darabos, korlátolt ismeretek a földi határvonalon belül befejezetlenek, ha a törvényeket nem fogadjuk egységben a világegyetemmel. Mintha kiszakítanánk a bolygónkat a Kozmoszból és két világot látnánk. A földlakók birtokalapon telekkönyvezik a magán tulajdonjogot. Úgy tűnik, mintha az egész fizikai világ egyéni vonalon haladna. Nem tudjuk a világunkat a Kozmosszal egyetemes vonatkozásba hozni.

12. A hiperfizika

Teilhard de Chardin túllát a földi határokon, a fizikai rendszeren. A földbolygó fizikájától indul, letről szerzett ismeretekkel építi mind feljebb az Univerzum felé a világképét és egybe kapcsolja az egész világmindenséget. Az ő fizikája nem zárul és nem korlátozódik a Föld kereteiben. A fizikai törvények nem lehetnek helyhez rögzítettek, darabosak, netán minden bolygónak külön-külön megszerkesztésében, és talán nem lehet statikus szemléletmód, de dinamikus, olyan értelemben, hogy egybefogja a jelenségeket és azok összességével foglalkozik. Az egész Univerzumot egy közös célba állítja és egybekapcsolja.

Teilhard kozmogenetikus szemléletű. Univerzális egységben felöleli a dolgokat: nemcsak az anyagot, de a szellemet is. Az egész embert egybeszervezi, egyetlen világ összefüggő egységébe állítja. Ezért a fizikáját hiperfizikának nevezi. Ez felsőbb szemlélet, ultrafizika. Túllát a földi fizika határán és részletén. A fizikát a természettudományok összességében, a világegyetem dinamikus együttesében szemléli és fogja fel. Közös célba állítja, közös érdeküket szolgálja és bennük mindent egyetemesnek lát.

A hiperfizika a fizika alapjaiból, a valóság tényeiből indul és halad felfelé. Nem fentről indul lefelé „apriori” elvekkel. Ez olyan világkép, amelyben az emberiség egyetemes látást érhet el és teljes képet kap a Világegyetemről. A hiperfizika nem rendszer, hanem csak módszer. Nem a geocentrikus Földet tekinti a világegyetem központjának. Hangsúlyozza, hogy: „Az ember nem a világ mozdulatlan központja, aminek sokáig képzelte magát; de ő a fejlődés tengelye és nyílvevesszője, s ez sokkal nagyszerűbb valami.” Ezzel bekapcsolódik az egész Univerzum fizikájába. Felfedez egy központi irányítást, egységes világegyetemet, központ felé vonzó törekvést, univerzális egybekapcsoló törvényt, egy általános világrendet. Ez felsőfokú fizika, szuperfizika, görögül hiperfizika.

13. A metafizika

A metafizikát, földi anyagi világon felüli létformát, túlvilágnak szoktuk nevezni. A létezőknek végső, legfelsőbb bölcséleti magyarázata, a lelkek világa. A hitben egy földöntúli egyetemes látás. Ehhez a világhoz Isten külön érzékszervet, képességet adott, lelki, szellemi, érzelmi misztikus fogékonyságot. A földi fizikai, biológiai képességekkel, az érzékszervekkel, az agyrendszerünkkel felfoghatjuk az itteni anyagi valóságokat, megismerhetjük környezetünket. Az ember hitben, lelki úton felismerhet egy túlvilágot, a lelkek országát. Kapcsolatba léphet Istennel és a vele egyesült lelkekkel. Ez szélesebb körű felsőbbrendű ismeretszerzés, Isten-közlés, kinyilatkoztatás által túlvilági forrásból szerzett tapasztalat.

A vallásos ember nem elégszik meg csak tudományos adatokkal. Misztikus, lelki úton akar Istennel kommunikálni. Nagyjaink, a szentek, buzgó hívek, tanúskodnak, hogy nagy Isten-élményben tapasztalták meg a túlvilági életet. Azt megerősíti a hívő közösség elmélyültebb élete is. A gyakori istentisztelet mélyebb lelkeséggel tölt el. A szenvedélyes, hitbeli, lelki Istennel való találkozásról és a vele szerzett élményről, örömeiről tesznek tanúságot, amelyről nem lehet lemondani. A hívek ma is tömegesen ragaszkodnak az imához,

a templomhoz, ahol ezek a lelki kapcsolatok meghittebb lelki egységben és környezetben lehetségesek.

A metafizika a túlvilágról szól, a síron túli életről, amelyről ősi időktől, a primitívektől napjainkig a hagyományvilág mindenkor beszél. A testi halál bekövetkezése után a lélek a láthatatlan világba, az örökkévalók országába költözködik. Ez a fizikai valóságok fölötti világ a lelkek országa. A boldog közösség, az Istennel együtt élők világa a mennyország. A hitbeli szenthagyomány tanúskodik számos példával, a szentek tiszteletével, hogy ez a lelkek világa állandó kapcsolatban áll a földön élő egyházzal. A hitvallomásban jelen van: „Hiszem a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát, a testnek feltámadását és az örök életet.”

Az emberi élet, a Világegyetem, a metafizika nélkül egy befejezetlen világ volna.

Teilhard arra kéri korunk emberét, akit benső konfliktusok és hitetlenség gyötör, anyagelvűség, földközpontság tart rabságban, hogy ne áldozza fel jövőjét a hitetlenségnek. A kereszténységen kívül nem létezik a földön olyan tiszta lelki erő, amely megmenthetné az emberiséget a válságból.

A kereszténység úgy mutatkozik, mint Isten egyetlen alkalmas eszköze arra, hogy a világegyetem egységének megszervezése létrejöhessen. Csak krisztusi szeretettel érhető el, hogy az emberiség egyetlen családdá, testvéri közösségbe kapcsolódjék. Ez nem olyan önmegmentő szervezet, amelyben ki-ki csak önmagáról gondoskodik. Ez kollektív egységre való törekvés, a Földbolygó planetáris közösséggé tömörülése. Olyan egység, amelyben mindenki maga és mások sorsát is szíven viseli. Ez nagyméretű összefogás, olyan befektetés, amelyben a testvéri szolgálat közösségi egyesülése tetőfokot ér el. Ez olyan tökéletesedési folyamat, amely sok-sok önfeláldozó szeretetet igényel, amely tanúságot tesz a keresztény szeretet stabil erejéről és túlhaladja a Földbolygó határait.

Ha az emberiség közösségi szerveződése (kollektivizációs folyamata) sikeres lesz, egy hitben és egy tudományban, teljes győzelem várható, aranykor érhető el. S akkor beszélhetünk a következő csúcstről: a Földbolygó divinizációs folyamatáról, az istenivé szerveződésről, az Univerzum egységének teljes lelki egybeolvadásáról.

„Szívetekben legyetek mindig készek, hogy szelíden és figyelmesen válaszoljatok azoknak, akik igénylik, vagy rászorulnak a hit és a remény sugarára.” (1Pt 3, 15)

14. Analízis és szintézis

Meglepő a lexikon kijelentése, hogy a mai tudomány még nem képes meghatározni az anyagot. A tudósok csak megmondják „mit tud az anyag csinálni”, vagyis „mire használható az anyag”. A gyakorlatból azt szoktuk levonni és mondani, hogy az értelem irányít, az anyag pedig szót fogad. Az anyag hagyja magát beépíteni a világba, de nem tudja önmagát meghatározni. Az építés: anyag összeállítás, mai nyelven szintézis. A gyakorlatban az alkotás, a tevékenység, egy terv kivitelezése. A mester tudja, mit akar. A szintézisben ott szerepel az értelmi logikus közvetítő. Az alkotás korszaka az értelmi csúcson világszerte megmutatja a remekműveit: nemcsak valamit készít, de az szellemi értékeinknek nagyságát mutatja be, de művészi értékeket is képvisel. Mennél nagyobb a szellemi képessége valakinek, annál nagyobb az értéke a műnek. Csodálkozva állunk meg az emberiség alkotásának remekműveinél, művészi alkotásainál.

Ha az anyagot részeire bontjuk, analizálunk, elérkezünk a végső pontig, amikor képtelenek vagyunk már a parányi részecskét további részeire bontani. „Az analízis során kifolyt az ujjunk közül éppen az, ami értékes és szilárd. A dolgok szilárdságát tulajdonképpen a szintetikus elemek teremtik meg, vagyis összeadás útján kapjuk meg. Az anyag lényegében határtalan sokaság, por; s ha valaki követni akarná még további osztódás útján, az a semmibe tartana.” (Teilhard de Chardin)

„Minden kérdést, amelyet feltesznek a tudósok, a tudomány ugyan megválaszolja, ám az maga után von húsz újabb problémát. Azt amit mi végső fokon látunk, a tudós már képtelen kifejezni és megmagyarázni ezen a mi konyhanyelvünkön.” (Heisenberg)

Végülis eljutott az emberiség Isten fogalmáig, amikor nemcsak az anyagi részecskék válnak láthatatlanná a számunkra, de maga az Isten is, a világmindenség Teremtője. A keresztény világ isteni alkotásnak tekinti az Univerzumot, ebben a lelkek országát is az Istennel közösségben.

15. Az anyag ismerete

Az ember nem mindentudó. Az anyag ismerete lassú fokozatban került birtokunkba. Arisztotelész (i.e. 384–322) így képzelte el és összegezte a világegyetem anyagát: a föld, a levegő, a tűz és a víz. Ezekre különféle erő hat: a földre a vonzó erő, a vízre a süllyedési hajlam, a tűzre és a levegőre az emelkedési hajlam, a lebegés, (a levitáció). Az anyag folytonos, kisebb morzsákra osztható. Néhány görög, pl. Demokritosz, úgy tartotta, hogy az anyag alapvetően szemcsés és nagyszámú különféle atom alkot mindent.

John Dalton 1803-ban rámutatott, hogy az atomok molekulákká csoportosulnak. Ezzel érthetővé válik az a tény, hogy kémiai vegyületek bizonyos arányokban egyesülnek.

J. J. Thomson bizonyítja az anyagi részecskék létezését, így az elektronét, amelynek a tömege még a legkönnyebb atom ezredrészénél is kisebb.

1911-ben Ernest Rutherford brit fizikus bebizonyította, hogy az atomoknak belső szerkezetük van, pozitív töltésű magból állnak, és ami körül számos elektron kering. 1932-ben felfedezte, hogy a mag még egy részecskét is tartalmaz, ezt neutronnak nevezte el. Több évvel később, a kísérletek során kiderült, hogy ezek a részecskék még kisebb részecskékből vannak. Ezeket kvarkoknak nevezte.

1931-ben a Nobel-díjas Werner Heisenberg felfedezte az anyag legparányibb részeit. Leírja a szubatomi szinten viselkedő anyagot. Az anyag sem nem részecske, sem nem hullám, mintha mindkettő volna, csak matematikai valószínűsége van.

Walter Holitscher állítja: Az emberi testben atomok rezegnek, számuk a nagyságrendben 10²⁷ körüli, amelyek valamikor csillagok belsejében képződtek.

P. Dirac az antianyag hipotézisével állt elő. A tudósok egyre másra újabb részecskéket fedeznek fel.

Elcsodálkozva olvassa az ember ezeket az adatokat és bámul, hogy honnét ez a csodálatos anyag, amelyből nemcsak a világűrben hajózó gigantikus égitestek kerültek elő, de a mi Bolygónk is és minden élő vagy más anyag, ami csak létezik ebből lett. Különösen meglep az élővilág, a temérdeksok, húsz milliónyi élő fajjal, azokat felépítő anyag és nekik megfelelő táplálék sorozat. Mennyi féle részlet, vegyület és temérdeksok minden került elő ugyanebből az anyagból. Tehát csodálatos az anyag, mert érthetetlen a számunkra ezzel a mennyiséggel és végtelen sok változatával a minőségben. A Mestert elsősorban az anyag előteremtésében bámuljuk meg, másodsorban a Világmindenség megszerkesztésében és megteremtésében. Utánozhatatlan Alkotót és Intelligens Tervezőt és Teremtőt ismerünk fel.

16. Az Univerzum és az örök Jóság

Megkérdézem, hogyan került a Földre a jóság? Találkozunk egyensúlyos helyzetekkel, amelyek nélkül elképzelhetetlen a rend, a szabályos életmód, az összhangos élet, a jóság és szeretetteljes békés megértő világ.

A Teremtő ismerete, biztonságérzetünk, Benne reményünk van. Az élet célirányában alapvető tételként ott szerepel a jóság. Nincs értelme elhanyagolni a jóságot. Isten ebben az anyagi világban már elhelyezte az alapját a természetnek. Nem sugározhat szépséget,

művészi hangulatot és örömet a véletlen, vagy a meghatározatlan anyag. A természet vadidegenségével leszerelne, elkedvetlenítene, s ha nem a rendet tükrözné, azzal megbontaná az életvonalat, elképzelhetetlen zavaros környezet várna mindenfelé.

Az emberi élet csak örök isteni jóságból vezethető le. Képzelnünk el egy családot, szeretet és jóság nélkül, hogyan is lehetne szó gyermekáldásról, nevelésről, jövő nemzedékről? A szülői hivatást Isten az emberi természetbe oltotta. A világban is felismerhetjük ezt. Van teremtés övezete, isteni milió, életzóna, időbeli, térbeli összhang, isteni légkör, amely fenntartja a világban a jóságot, fejleszti a szeretetet. Ezen lélektani alap és védettség nélkül aligha lehetett volna életet teremteni. A jóság lényeges, kitevő része az életnek, minden korban, fontos szerepet tölt be a történelemben. A jóság örökös szintézis. Megjelenik nemzedékek során a családokban, a környezetben, a közösségekben, a társadalmi és nemzetközi életben. Jelen van az alkotásban, az összetevésben, együttműködésben, a létvonal megszerkesztésében, az irányelvekben. Istent utánozva az emberek is gyakorolják a szeretetet. A jóság terjed és fejlődik a világban. Ez a teremtés alapvető tétele lehetővé teszi az élet fenntartását, szaporodását és nagy jövőjét. Jóság nélkül nincs fejlődés.

Már a kezdetek kezdetén a Mennyei Atya végtelen jóságában fogant meg a világteremtés nagy tervének a gondolata. Azóta is ennek az áradásával tudjuk elképzelni a világunkat és fejlődését. A szeretet mind tökéletesebb kibontakozás, a jóság célbafutása, a fejlődés beteljesülése az örökkévaló életben. Hiábavaló okoskodás volna isteni háttér nélkül mondjuk egy tévtanító részéről utólag becsempészni a jóságot a világba. Itt teljes összhangot kellett teremteni minden létfokon és minden környezetben, időben és térben mindenhol. Egy általános világrend, egy ökológiai összhang fogadta el ezt az elvet és így sikerült ezideig egy emberi történelmet is megírni.

Jézus, Isten Fia eljövételéről a Szentírás feljegyezte: „Körüljárt jót cselekedvén.” Általa a kereszténységben a Föld és a Világmindenség megtelik jósággal, szeretettel, övéivel fenntartja az életet és boldoggá teszi az embereket.

17. Az ökológiai rend és örök jóság

A Biblia ezen szavakkal zárja a teremtés történetét: „Amit csak teremtett az Isten, az minden jó volt.” Ez a pozitív kiértékelés az élet azon oldalát világítja meg, amely mindenkor ismertetőjele az isteni vonalnak. Jellemző a teremtői alkotásra: Isten a Szeretet, Ő végtelenül Jó. Az alkotása sem lehet más, mint jó.

Amikor élőket teremtett, akkor megosztotta isteni gazdaságát a világgal. Ebből legtöbbet kapott az ember. Ő nemcsak értelmi képességben volt legközelebb Istenhez, de jóságban és szeretetben is. Ha létezik ökológiai rend, kérdezzük, honnét került ide a jóság, ilyen szervezett összhangban és szeretetközösségben. Nemcsak élőkre volt szükség, de azok létfenntartásáról is gondoskodni kellett. A jóság örökös növekedés, haladás, szintézis. A teremtés nem gombnyomásra került elő, mert lassú folyamatokon keresztül bontakozott ki. Itt megvonni az értelmi segítséget, halált jelenthetett volna. A megfontolt értelmes alkotás, az örökös isteni szeretet és jóság azonban nem hiányzott. Ez a létfenntartás egész vonal előrelátás, megszervezése és meghatározása, örökös értelmi éberséget igényel.

Ebben a tevékenységben különös feladat jutott az embernek. Isten kiválasztotta és a fejlődés irányítójává tette. Ezen megbízatásban nem szerepelhet másképp, mint ahogyan a Teremtő akarja. A feladata: szintézissel folytatni a teremtő művét. Életet adni, világot, szeretetkultúrát építeni és gondoskodni azokról, akik a földön léteznek.

18. A világ csak a jóság útján haladhat

A katonai szolgálat idején egy raktár mellett örködtem. A falon sok irkafirkát olvashattam. Egyetlen értelmes mondatot találtam, olasz nyelven: „Soltanto la bonta fa degna la vita.” „Csak a jóság teheti méltóvá az életet.”

Egész hónapra kaptam elmélkedési anyagot. Először csak Jézus megváltói küldetésével fűztem össze a gondolatokat. Később a Teremtő jósággal és végül a Szentlélek ajándékainak kiadásával találtam meg a fonalat. Örültem, mert rájöttem, hogy a jóság nem emberi találmány, mint ahogyan a világ és az élet sem. A mélyebb isteni értékek általunk, keresztények által terjednek, válnak ismertté és lesznek hasznára a világnak. A jóság nem kivételes és ritka eset, fontosságát és szükségét megokolja az örök isteni eredet.

A keresztény szeretet végigkíséri a történelmet. A jónak a fogalomötvényében nemcsak a világ eredetét és az életet fedeztem fel, de a Teremtő Isten végtelen nagyságát és szeretetét is. Érzem, hogy az Örök Jóság nélkül semmivé válna a föld, elárvalna az ember, tönkremenne az élet. Örök Élet csak Örök Jóságból és Forrásból képzelhető el és szereshető meg.

19. Az ember csak a jóságban tud emberré lenni

Falusi környezetünkben, gyermekkoromban a háziállatok szeretetére és nevelésére szoktattak. Szüleinknek, nagyszüleinknek sokat segítettünk a háztartásban. A földműves nagyritkán járt az üzletben. Mindent otthon megtalált. Jó nagy udvar és kert volt. Gyümölcsfák, szőlőskert, konyhakerti vetemények és virágok voltak bőven. Ebben a természet adta egészséges környezetben, szeretetben, csendben nőttünk fel és találtuk meg a lelki nyugalmat. Csak most jöttem rá, hogy a család a nagy szeretet iskolája, a természettel egyensúlyban épül fel. A család, a tiszta derűs lélekhangulat, Isten jelenléte, megszokott rend. A vallásos élet és biztonságérzet lehet csak egyensúlyos alapja az életnek. Az ember csak az örök Jósággal tud igazából emberré lenni. Így juthat el a földlakó a távoli testvérekig, az egész bolygó egységéig.

A családi közösségben, az együttérzésben, a kölcsönösségben, a szeretet állandó meleg légkörében könnyebb fenntartani az életet. Itt a környezet átistenül, átalakul éltető légkörré. Benne újjászületik, felemelkedik az emberiség. Isten a családi fészekből irányít. Ő a létforrás központja és természetes és természetfeletti eszközökkel terjed a jó. Az isteni örök szeretet szintézise egybekapcsolódik a bolygón az emberi szintézissel és örök alkotássá lesz. A jó örökké mozgó gép, általa felderül a világban az Isten-hiány, gyógyulnak a lelkek, tisztulnak a fogalmak, felszínre jut az örök igazság, kibékülnek a haragosok, csendesül a vihar, megszűnnek az ütközések, javul a lelkiismeret, győzelemre jut az emberies békés keresztény szeretetrendszer. Jobbá lesz a világ, mennyországággá lesz a föld.

A lelkiség ápolásban megjelent a fejlődésben az evangéliumi mozgalom. Ha az egyéneknek sikerül társulni közösségi hitben, mentve lesz az emberiség. Tévednek azok, akik csak az evilági anyagi javakat keresik, és csak azt akarják élvezni, mert áldozatává lesznek a szenvedélyeiknek. Az igazi jó lelkivel átszőtt, mértékletes, nem túloz, önfegyelme van, megfogamzott a környezetében az egyensúlyos-arányos életforma, kialakult a keresztény jellemes ember. A jó a munkában érvényesül, a mindennapi életben gyökeresedik.

Az evangéliumi életben ismert a lelkiismeret, a kereszt, az önfegyelem, a lemondás, a másokért való önfeláldozás. Az önző és könnyelmű gondolatok, érzelmek keresése veszélyes életvonal. A túlsok jó, a sok szórakozás magának gyártja, a földből is előteremti a rosszat.

Világviszonyban is van a jóságnak mondanivalója. Lesújtók a háborúk, a katasztrófák, betegségek, és más megpróbáltatások. Azonban bennük ott van az újratekzés, a lábra állás, a múlt hibáink tanulsága, figyelmeztetései, a hibák megsiratása, az értelmi ráébredés, a jövőben való remény. A jót mindig kell tenni, a jégverés után is kell szántani, vetni, újra kezdeni. Ha

valamikor láthatóvá lesz az Isten-hiány, ott szükség van Istenre. A jóság szerepe akkor mutatkozik meg legjobban, amikor orvosolni kell.

III. Az élősejt

1. Intelligens tervezés

„A tudós számára a tisztázásra késztető kételkedés kötelező.” (Marosán Gy.) Érthető az aggodalom, de vannak akik azt mondják: „Én csak azt hiszem, amit látok.” Amit lát az ember, azt már nem kell hinni. Kézzelfoghatóság szempontjából három zónára oszthatjuk a kutatásokat. Az első, amelyet érzékszerveinkkel felfoghatunk. A második zónát csak műszerek segítségével figyelhetnek meg. A harmadik zóna láthatatlan, csak következtetéssel, vagy hittel, számítások útján érhető el. Ez a harmadik zóna, a hozzáférhetetlen, a titkok titkának a rejtélye. Ide futnak össze mindenfelől a létszálak, itt találjuk meg a legfőbb igazságokat.

A vallás sajátos módon fogadja a világ legmélyebb titkait. Az élet eredete és vége, a láthatatlan túlvilág esetében hiábavalók a műszerek. Vannak, akik erről a világról nem akarnak hallani. Teilhard biztat, hogy: „Közel van az idő, amikor a vallás tudományosabb lesz, a tudomány pedig vallásosabb.” Max Planck mondja: „Az érzékelhető világon kívül van egy másik világ, amelyre minket nemcsak a gyakorlati ész (értelem és élet), hanem a tudomány is fokozatosan újra kényszerítő fénnel rávezet.”

„Az, Aki az Univerzumot teremtette, nem akart üres házat építeni. Ám minden a maga idejében jön, akár következetesen előre megszerkesztett menetben, akár különleges másodlagos okok által elérve, akár csodás beavatkozással isteni közvetítés útján. Az élet előtti világ már mint egy bölcső készen várt arra, hogy befogadja Isten ajándékát, az életet.” (Teilhard)

Joggal kérdezzük, hogy e bolygón a lehülés után, a kristályosodás során, hogyan nőtt ki ebből a földből az élet? Hitben valljuk, hogy valaki minden pillanatban jelen van és az élet irányába vezeti a tényezőket a Világmindenségben, tehát a Földünkön is.

Az élet előtti anyag már az elemi részecskéiben árulkodik Isten örök tervéről, az életről. Az atomokban, az óriásmolekulákban már észrevesszük az anyagrendeződést, a központosítást, az összetartó tömeg szervezettségét. „Valami már ott kezdetben mintha készült volna, hogy rügyet fakasszon a fiatal Földbolygón, és íme az Élet felpattant és kivirágzott.” (Teilhard)

„Közelebbi meghatározásokban és értelmezésekben az élet a sejttel kezdődik. A sejt az élet természetes magja, mint ahogyan az atom a szervetlen anyag magja. Csak úgy lehet a sejtet megérteni, ha a Világegyetem átfogó rendszerébe, közepébe, a fejlődés élvonalába állítjuk és ha bizonyos jövő és múlt központjába fedezzük fel.” (u.o.)

2. Az élet eredete

Ahhoz, hogy az élet kialakuljon, szükséges volt egy olyan molekulára, molekula fajtára, amely irányítani tudja saját megkettőződését. Ez azt jelenti, hogy az első élősejt nemcsak élni kezdett, de mindjárt osztódni is tudott. Ez a titok azonban mindmáig rejtély a tudósaink számára.

Az evolúciós mozgás nem az a jelenség, amely a tapasztalat számára minden további nélkül minden ponton hozzáférhető. Egyes tudósok szerint az élet főbb csoportjait képviselő ősök 400 millió évvel ezelőtt nagyjából megvoltak a földön. (Salvador E. Luria: Az élet befejezetlen kísérlet). Ekkora távolságot nehéz visszaforgatni. Az élet eredetét így ma is bizonyos titokzatosság veszi körül.

Ha szétmorzsolunk egy búzaszemet, olyan, mint egy kavics. Nyoma sem látszik benne az életnek. Ha a másikat földbe tesszük és meglocsoljuk, egyszercsak megmozdul és kicsirázik. Örök titok marad ma is, hogyan indul el a mozdulatlan látszó anyag az élet felé? Ha a rügyfakadást kísérjük, semmi különöset sem észlelünk. A tavaszi napsugárra azonban egyszercsak meglepődve látjuk, virágdíszbe borult a fa.

Az élet féltve őrzi a titkait, mert az Univerzum legnagyobb értéke. Benne ott van kezdettől az életösztön, rejteti az élet értékes kincseit. A vadkacsa ismeri a róka ravaszágát. Ezért olyan helyet keres, ahová vízen keresztül, nyomtalanul eljut. Tudja, hogy a tojásaiban élet van és a fészek négy héten keresztül állandó hőmérsékletet igényel, hogy a kicsinyek kikelhessenek. Tudja, hogy az újszülöttek csipogása veszélybe hozhatja a vadkacsa családot. A Teremtő is gondoskodik, hogy a kicsinyek egyidőben keljenek ki. Ekkor a vadkacsa vízre ereszkedik és az újszülöttek oktatás nélkül úsznak az anyjuk után és így biztosítják életüket.

Megértem, nem volna rendjén ilyen remekművet, mint az élet, felelőtlenül kiszolgáltatni a lelkiismeretlen kíváncsiskodóknak, vagy ravasz támadásoknak.

3. Az élősejt – beosztott gyártelep

Amikor az első élősejt megjelent, azon már az egész Univerzum dolgozott. Ha Isten életet akart, akkor annak biztos alapokat és lélektani környezetet is kellett teremteni. Éppen ezért nem egyetlen sejtet alkotott, de azonnal sokaságot. Ez olyan megszerkesztés, amely tudományos megalapozottságot, hatalmas felkészültséget igényelt. A fejlődés érthető lesz egy intelligens teremtővel. Elfogadhatóvá teszi az előzetes fizikai, kémiai és biológiai vonal felépítését és egybekapcsolódását. Ez már az evolúció része. A megszerkesztésében ott szerepel az ökológiai rend is, olyan vonal, amely a Teremtő végtelen bölcsességének isteni jelenlétét feltételezi. A természet rendjét nem lehet egyetlen szakaszán sem a véletlenre bízni, először elméletben kellett azt megszerkeszteni és aztán gyakorlatban megvalósítani.

Teilhard de Chardin, mély lelkületű jezsuita szerzetes, paleontológus az evolúció eredetét nem a földön kezdi kutatni, hanem már az Univerzumban. Az egész világegyetem egységes törvényeivel kezdettől együttműködik az emberi faj megjelenésén. Eddig ez úgy tűnt, mintha az ember csak a föld csodája volna, és amelyhez semmi köze a galaxisoknak. Ekkora világmindenségben azonban ki tudja még hány bolygón található meg az élet? Az élővilág olyan magassintű alkotás, amely csodájával túlhaladja bármelyik korszerű találmányt. Az Univerzumban százezrivel lehetnek bolygórendszerek hozzánk hasonló élőekkel.

„Ha egy pusztában, látszólag emberek által soha nem járt vidéken, kőkockákból és mészhabarcossal épített falat találnánk, gyöngelműjűnek tartanánk azt, aki ilyen körakásban nem ismerné fel az emberi kéznek a fáradságos munkáját és értelmi fejlődésének kultúráját. Ámde az élősejtek és organizmusok felépítése jóval fölötte állnak ezen egyszerű építkezésnek.” – állítja A.W.Volkmann, fiziológus.

Az élő sejt megszerkesztése legalább annyi értelmi befektetést igényel, mint egy gyártelep, vagy üzem tervrajzának kidolgozása és felépítése. A felnagyított sejt megszerkesztésén a tudományos világ elámult. Ez a tökéletes szerzőt igazolja: a minimum anyaggal maximálisan kihasználta a tér. Ezt még ma sem tapasztaljuk mindig. Az élősejtben ez tökéletes matematikai szakértelemmel történik.

Oparin, szovjet kutató mondja: „A fehérjék, az élő sejtek felépítése igen bonyolult. Belső célszerűség jellemzi őket. Az élő sejtekben szó sincs arról, hogy az elemi részecskék válogathatnának. Melyikük melyikkel kapcsolódna, mert függenek a tervezőtől és így nem rendelkeznek szabadon önmagukkal. Így nem beszélünk az anyagi részecskék véletlenszerű kapcsolatairól, mert azok a tervet nem ismerik. A terv egyetlen teljes egész felépítésére kényszeríti őket. Beépülve az élő szervezetbe, mint valami rabok elveszítik az egyéni szabadságukat.

4. Az élő sejt-laboratórium

Az élő sejt olyan, mint egy szakszerűen berendezett laboratórium. Minden apró részletnek meghatározott fontossága és szerepe van. Egy ilyen remekműnek a véletlenszerű kialakulása éppen olyan hihetetlen, mint például elvárni a hatalmas borsóültetménytől, hogy mellette magától felépüljön egy borsó feldolgozó üzem, mert hiszen arra éppen szükség volna. (Tomka F. : A keresztény hit legfőbb kérdései).

Az élő sejt magában egy világ, egy monád, egyedi létező, olyan mikro- vagy makroegység, amely az egész világegyetemmel összefügg. Olyan nagyszerű alkotás, amelynek felépítését és munkáját még korunk tudósainak sem sikerült teljes egészben megérteni. Az élő sejtben nagyszámú kémiai reakciók mennek végbe, amelyekből az anyagcsere összetevődik. Itt rendkívüli leleményes tervező mérnökre volt szükség. Íme egy példa.

Minden sejt tartalmaz cukrot és elégeti azt. Ha a cukor magától és szabadon ég, a sejt nem tudja szabályozni az energiatermelést. Ha egyszer a cukor oxidációja elindul, a folyamat addig tart, amíg fel nem használódik az egész tüzelőanyag. Ennek során a sejtben olyan sok hő szabadulna fel, hogy megfőne a saját levében. Ezért szükség van szabályozóra, amely a mindenkori szükségleteknek megfelelően válik aktívvá, így pontosan csak annyi cukrot alakít át, amennyi energiára van szüksége a sejtnek. Ilyen szabályozható katalizátor az enzim. Az enzimek olyan vegyi hatóanyagok, amelyek nélkül a sejtben egyáltalán nem tudnának végbemenni a kémiai reakciók, amelyekből az anyagcsere összetevődik. Itt találhatjuk meg a kulcsot, a védelmet az élet titkai előtt. A tudós, hiába ismeri az élő anyag összetételét, a vegyületet nem tudja elindítani az élet felé. Isten nem kézzel gyúrja az anyagot, de enzimmel teremt.

Ezzel megfejtettük az anyagcsere és az életfolyamatok egyik alapvető titkát. Ám az irányítás mechanizmusát még mai napig sem tisztázták kielégítően. Nem értjük az enzimek miért olyan válogatósak és miért csak konkrét meghatározó átalakulásokat bonyolítanak le? Mindez csak úgy lehetséges, hogy nem az egész enzim molekula működik katalizátorként, hanem csak annak egy kis területe az aktív zóna. A cukormolekulának tehát ehhez a területhez kell szorosan hozzá kapcsolódnia. Csakhogy ezt a terecskét olyan atomok egész serege veszi körül, amelyek elektromos mezőket létesítenek. Azonban az ugyancsak különböző töltéseket hordozó cukormolekuláknak csak egy bizonyos fajtája illik ebbe a bonyolult elektrosztatikus terekbe és jut el az aktív zónáig.

Az enzim és cukor között ugyanaz a viszony, mint a kulcs és kulcslyuk között. Vajon az élettelen anyag vagy a véletlen ilyen rejtélyes megoldásokra volna képes? Ez mérnökhöz illő szellemi megerőltetett munka volna. Nem csodálatos-e, hogy egy enzim csak egyetlen szubsztrátummal, katalizált anyaggal, azaz cukorral és semmilyen mással nem léphet reakcióba? (Jakob Segal: Az élet titka, 52-55). Ugye ekkora matematikára nem számítottunk. Pedig hát ezzel még nem merítettük ki a sejtek világának titkát. Az, amivel találkozunk a Földön, nem vezethető le a pusztán véletlen kockajátékból. Itt egy szellemi irányítás legmagasabb fokát ismerjük fel. Az élet előtti anyagot már úgy kellett megszerkeszteni, elindítani, hogy a holt anyag egykor életet produkálhasson. Ez tehát hosszabb lejárátú tudományos eljárás és amelyet az anyag magától nem kísérletezhetett ki. Itt tévednek a hitetlen tudósok. Az anyagot egyszerűen nem veszik figyelembe, mintha az magától természetesen létezne és mindig olyan minőségben, amely alkalomadtán éppen szükséges. Ilyen módon szerintük nincs szükség a fejlődésben Teremtőre, értelmi szerzőre.

5. Az élő sejt – a modern kor csodája

„Ahhoz, hogy megértsük az élet reális voltát, egymilliárdszorosára kell felnagyítanunk a sejtet. Csak így lehet a sejt felszínén a többmillió nyílást észrevenni, amelyek olyanok, mint

egy hatalmas űrhajó fedélzete. Ha belépnénk az egyik nyíláson, csúcstechnológia és szervezett folyosók világában találnánk magunkat. Végtelen rendkívüli jól szervezett folyosók és csatornák tárulnak fel előttünk, amelyek a sejt belső felületéről minden irányban elágaznak, az egyikük a sejtmagban lévő központi memóriabankhoz vezet, míg mások a munkatelepekhez (szerelőtelepekhez) és feldolgozó egységekhez. A sejt külső területén sokféle csatorna mentén, termékek és nyersanyagok hatalmas választéka sorakozik elrendezett módon, egyik helyből a másikba, különböző szerelőtelepekig és onnan vissza. Tehát egy elképesztő modern gyáripari település sem ilyen tökéletes, mint ez a parány itt a láthatatlanságban elrejtve. Itt megtalálhatók a sejt működéséhez szükséges alkotórészek közül a legegyszerűbbek, a fehérjemolekulák – a molekuláris gépezet összetett, szintetizált részei, amelyek mindegyike 3000 atomból tevődik össze: felismerjük, hogy ezek rendkívüli értelmes, meghatározott háromdimenziós szerkezetben vannak beosztva. Méginkább elcsodálkozhatunk és rádöbbenhetünk arra, hogy az összes fizikai, azaz fehérjemolekula szerepe és feladata meghaladja mai tudományos képességeinket. Márpedig van olyan sejt, amely élete az emberi szervezetben több ezer, sőt talán tízezer, esetleg több százezer fehérjemolekula öszhangolt tevékenységétől függ. Itt az értelmi szerző egy nagyobb távú áttekintése nélkül és az emberi szervezet tökéletes ismerete nélkül, képtelen lett volna ezt szakszerűen megalkotni. (Denton, 1986., 328-329).

Joggal kérdezzük, ez a részleteiben is rendkívüli összetett, de rendezett és működő szisztéma, mechanikus gépezet, létrejöhetne-e egy felsőbb irányító értelem nélkül? Istent, a Teremtőt politikai okok miatt a háborúk során tagadták le. A tudomány és igazság nevében immár ezt tovább nem tehetik.

Az Egyesült Államokból indult el: Intelligent Design Movement (IDM) – Intelligens Tervező (IT) mozgalom. Dembski matematikából és tudomány filozófiából doktorált, jelenleg a Baylor Egyetem professzora. 1996-ban feltalált egy formális folyamatot annak megállapítására, hogy valami tervezett-e, vagy sem. Ez a szűrőkészülék fontos szerepet játszik a mozgalom szemléltető módszerében. Ez megbízhatóan megállapítja, hogy az univerzum jelenségei közül, mely objektumok értelmileg tervezettek és melyek nem. A találmány bemutatására 180 tudós gyűlt össze. Erre a konferenciára (1996) úgy tekintenek, mint az értelmi Teremtő-tervezés elméletének bemutatására, elfogadására, a tudományos mozgalom szerveződés első jelentős lépésére, vagyis az IDM = IT (Intelligens Teremtés) mozgalom megszületésére. A tudósok feltételezik a Világmindenség teremtésében a világ tervező közreműködését és létét és szembehelyezkednek a darwini kijelentésekkel és istentagadást terjesztő evolúciós elmélettel és azok további fenntartásával.

6. Az emberi test molekula-rengetegből épül

Az emberi test körülbelül 100 billió sejtből áll, amelynek mindegyike 10 ezerszer annyi molekulát tartalmaz, mint ahány csillag van a Tejútrendszerben, (amely legalább 100 milliárd csillagból áll!). Minden élő: ember, állat, növény, legkisebb építőeleme a sejt. Az egysejtűek esetében a sejt önálló organizmus, önmagában életképes morfológiai egység. Méret, forma és feladat tekintetében a sejtek nagyon eltérőek.

A sejtek méretei különbözőek. Szabad szemmel, vagy nagyítóval közülük csak kevés sejt ismerhető fel. Az emberi testet felépítő sejtek számolt, illetve becsült száma, lélegzetelállítóan nagy: 100 billió. Ez 10¹⁴, vagy százezer milliárd. Ha valaki el akarna eddig számolni, és ezt megszakítás nélkül éjjel-nappal másodpercenként egyet számolva folytatná, az emberélet is kevés lenne hozzá. Ez ugyanis három milliárd évig tartana. Ha testünk összes sejtjét egymás mellé raknánk, akkor olyan hosszú sejtláncot kapnánk, amely 100-szor érné körül az egyenlítőt. Ezeket a végtelen matematikai adatokat azért soroltuk fel, hogy megértsük, milyen csodálatos megszerkesztés egy emberi test. A legkiválóbb remekmű

mélységesen elgondolkodtató alkotása Istennek, mekkora befektetett bölcsesség rejlik csak ebben az egy teremtményben. A mai földlakók száma hét milliárd. Az elismerés helyett korunk embere erre hittagadással válaszol.

Ha az építő elemek ilyen csodálatosak, mennyivel inkább a szervezetünkbe beépített belső szervek. A Földön nem találni ezekhez hasonló tökéletességeket: gépezeteket, műszereket, gyártelepeket. Felfoghatatlan értelmi munka, akár az építő elemeket, a sejteket vesszük, akár az agyat, szívet, veséket, idegrendszert és azok szervezeti összhangját tekintjük. Érthetetlen, hogy korunk tudósa hogyan haladhat el ilyen csodák mellett. Hogyan jutott el a véletlenszerű filozófiáig, ellentmondásos, ateista felfogásig?

Feltehető, hogy a gyors szellemi kibontakozás eredménye a tömeges lemaradás. Robbanásszerű a népszaporulat. A tudományos kutatások is, például az intersztelláris molekulák gazdaságát csak 1963 után tárták fel. A makromolekulák száznál magasabb számú atomot tartalmaznak. Ezek építik fel a fejlődésben a mikrovilág élő sejtjeit. Ezek a csillagok hatalmas tűzkohóikban készülnek, képződnek. Van olyan molekula, amely százezer, vagy több millió atomból áll. Itt meg kell állnunk, hogy megértsük a teremtés technikáját. A makromolekulák összekapcsolódásából jönnek létre a világépítő kockák. Magasabb szinten bizonyos központok köré szerveződnek, míg végül is felépül az élő sejt.

A fehérjefélékben már ezer és ezer atom csoportosulás van. A hemoglobin (vörös vérsejt) molekula súlya már 68.000. Még följebb találkozunk a vírusokkal, amelyeknek már nem tudjuk megállapítani a molekulasúlyát, de talán több millióval is felér. Mire a kutató az első élő sejthez érkezne, előtte már az atom-tartalom billiókra emelkedett. A vízilencse esetében 1020-ra értékelték az atomszámot. A táblázaton fenn magasan ott találjuk a soksejtűek csoportját. Ezek már olyan bonyolult társulások, amelyek együttvéve szintetikususan egy hatalmas szuper-organizmust építenek. Nem különös-e, hogy itt az élő sejtekben szereplő atomok száma olyan magas, hogy szinte kifejezhetetlen? Ez a matematikai bonyolódás, anyagszerkezet fejlődik, és olyan magasságba emelkedik, hogy az ember előtt érthetetlen. Mögöttük hatalmas isteni tudomány rejlik. Ha ilyen megszerkesztésbe kerül már az élettelen anyag, hát akkor mennyire felfoghatatlanabb maga az élő sejt? Ez azt jelenti, hogy az ember képtelen követni a teremtés nagy munkáját és a titkokat végsőkig nem képes kimeríteni. A leállt emberi értelem csődjében aztán elhangzik a tudós hittagadása, a maga módján értelmezi a dolgokat, és szerkeszti a „tudományos elméleteit”, vagyis az Istentagadást.

Ez csak az egyik oldala a Teremtő félreállításának. A másik az erkölcsi problémák. Megoldatlan az anyagi javak elosztása a földön, és a létfenntartás gondja. A szabadság fékevesztett visszaélései, erkölcsi züllései.

A nagy Matematikus azonban nem állhat le az életteremtő nagy munkájában az emberi korlátok miatt. Idővel az ember sok mindent megtanul, belátja a ferdeségeit és tévedéseit és sikerül orvosolnia a helyzeteket. Ez tulajdonképpen a fejlődés kérdése, és az idő dimenzió értelmes kiértékelése.

IV. A hit a Földön

1. Isten-hiány a világban

Egy világhírű egyetemen a professzor felteszi a kérdést a hallgatóinak: „Vajon mindent, ami csak létezik, Isten teremtett?” Egy hallgató bátran válaszol: „Igen!” Az előadó megismétli: „Tényleg, mindent Isten teremtett?” A tanuló is megismétli: „Igen. Természetesen!” Ekkor elhangzik az ellenvetés: „Ha Isten teremtett mindent, akkor a rosszat is ő teremtette? Ennek alapján megállapíthatjuk, hogy akkor az Isten is rossz.” Erre a felszólaló elhallgatott. A tanár elégedetten húzta ki magát hallgatói előtt. Észrevette, hogy a hallgatók hite felületes, gyenge alapokon épül fel. Ám az előbbi fiú ismét megszólal: „Tanár úr, kérdezhetnék én is valamit?” „Természetesen!” – mosolyogta el magát a tanár. „Tanár uram, létezik-e hideg?” „Na, hallod! Milyen kérdés ez? Persze hogy létezik. Te még sohasem fáztál?” Erre a jelenlévők hahotába törtek ki. A fiú azonban nyugodtan folytatta: „Valójában, Uram, a hideg nem létezik. Ha jól megfontoljuk, a fizikai törvények szerint, a hideg csak a melegnek a hiánya. Minden test, vagy tárgy, a maga módján érzékeli a környezetváltozást, vagy hőenergia-átvételt és leadást. Az abszolút nulla tulajdonképpen csak a meleg hiányát mutatja ki. Ezen a hőmérsékleten az anyag és a mozgás képtelen ellenhatást kiváltani. A hideg valójában nem létezik. Az ember azt a szót csak kitalálta arra az esetre, amikor azt akarja kifejezni, hogy nem elégséges a számára a meleg.” A tanuló tovább kérdez: „Létezik-e sötétség?” „Persze!” Válaszolta a tanár. A diák folytatta: „a sötétség ugyanúgy nem létezik, az csak a fény hiányát jelenti. A fényt tudjuk vizsgálni, a sötétséget nem! Newton módszerét alkalmazva a fehér fényből töréssel sok színt kapunk. Ezt a sötétséggel nem tudjuk tenni. A sötétséget nem tudjuk mérni. Ám a fény egyetlen sugara is megtörhet a sötétben és meg tudja azt világítani. Hogyan is lehetne tehát megmérni, milyen sötét a világűr? Hát úgy, hogy megmérjük a fény erősségét, amit ad. Ugye, hogy ez így helyes? A sötétség egy szó, amelyet az ember kitalált, hogy körülírhasa, mi történik akkor, amikor nincs fény.” Végül a fiatal ember megkérdezte a tanárt: „Uram, létezik-e rossz?” „Persze” – válaszolta még mindig kitartóan a tanár. Hiszen látjuk, hogy az ember milyen embertelen a másikkal szemben! A bűnözők elárasztják a világot. Ezt nem lehet másképpen elkönyvelni, mint rosszat!” A diák még egyszer megszólal: „Uram, valójában a rossz nem létezik, legalább is önmagában nem. A rossz Isten hiánya, hasonlóan, mint a hideg, és a sötétség esetében. Ez csak egy olyan kifejezés, amivel az ember azt szeretné mondani, hogy kevés van Istenből, hogy valahol hiányzik az Isten. Isten nem teremtett rosszat. A rossz annak az eredménye, hogy az ember hiányában van Isten szeretetének. Isten szeretete ajándék a szívünkben. Ugy, mint amikor felkapcsoljuk a villanyt, vagy pedig kizárjuk a hideget.” A tanár szótlanul ereszkedett le a székbe.

A diák Albert Einstein volt, a modern fizika egyik legnagyobb alakja.

2. A matematika és az Isten-hit

Egy házaspárral beszélgettem. Mindketten matematikusok, az iskolában tanítottak. Érdekli őket a vallás, ám a hagyományos falusi világszemlélet a megszokottságával nem elégítette ki őket. Ezért a távol-keleti meditációk után kutattak. Elmondtam, hogy én is kutatok Isten után a világban a matematika segítségével. Ezen ők nagyon meglepődtek. Elmondtam nekik, hogy a világban szereplő matematikai adatok, a természettudományokban található temérdeksok formula, csodálatos tanúságot tesznek a Világtervező és Kivitelező

matematikai képességéről. A világ Teremtő csak Isten lehet, akit nem győznek csodálni a világban.

3. A félreállított Isten

Már néhol szokássá vált azt állítani, hogy művelt ember nem lehet vallásos. Mennél tovább haladnak a tudományos kutatások, annál inkább látszik bizonyos körökben a törekvés, háttérbe szorítani a vallást. Ugyanis van, akire zavarólag hat, hogy a világteremtés törvények, szabályos matematikai rend szerint alakul. Ezért a vallási meggyőződést öregasszony mesének híresztelik, vagy babonasággal teszik egyenlővé.

„Ha van tudós, aki ellentmondást lát a hit és tudomány között, annak legfőbb oka az előítélet, mivel az illető nem ismeri a vallás tanítását és olyan fölfogást tagad, amelyet a művelt hívő sohasem állít.” (Varga László SJ) „A keresztény gondolkodás alapelve, hogy egyik igazság nem mond ellent a másiknak. A természettudományok és a vallás között csak akkor lehet ütközés, ha a tudós túllépi a határt, amelyen belül illetékes.” (uo.)

Az elméletek és feltevések világában bizony eltévedhet a tájékozatlan hívő és gyermek. Bangha Béla SJ. meglátása: „Jellemző, hogy a hitetlenség csak az ész és gondolkodási törvények felfüggesztése árán tud kibújni az Isten létének bizonyossága elől.” (Az ész tanúsága Isten mellett). Mi más tehát a hit-tagadás, mint az értelem tagadása.

4. A tudósok hisznek

A vallásüldözés idején mélyen megrögződtek a vallásos lelkekben, hogy a hitet el kell rejtteni. Még ma is találkozunk sok buzgó kereszténnyel, akik mások előtt hallgatnak a hitükről, szégyellik mások előtt kifejezni meggyőződésüket. A régi idők tudósai nemcsak hittek, de vallomást is tettek a hitükről.

Chestertont a hitetlenek írásai vezették a hit elmélyítésére és lett keresztény. Max Planck a kvantumelmélet alapítója vallja: „A vallásnak és tudománynak szüksége van Istenre.” Marconi a szikratávíró föltalálója így nyilatkozik: „Büszkén vallom, hogy hívő vagyok!” Albert Einstein 1950-ben az amerikai sajtónak a következő nyilatkozatot adta: „Nagyon tévednek, akik azt hiszik, hogy istentagadó vagyok. Hiszek a személyes Istenben és nyugodtan mondom, hogy sohasem vallottam olyan világnézetet, amely Istent tagadja.” Thomas David Parks vegyész írja: „A szerves világban magam körül mindenütt látom a célirányos értelmes rendet. Nem tudom elhinni, hogy ez merőben az atomok véletlen és szerencsés kapcsolódása által jött létre. Szerintem ez a világ tervezés és értelem műve és én ezt Istennek tulajdonítom.”

5. A tudósok tanúsága a hitről

Dr. Gál Ferenc hittudományi akadémia tanára mondja: „Aminek nincs magyarázata ebben a mi világrendünkben, az bizonyára egy más létrendbe tartozó ősoktól függ. – Az ember világa nemcsak matematika, fizika, kémia. Létünkhöz tartozik a költészet, művészet és filozófia is. Nem találhatunk semmi különöset abban, ha az Isten létének gondolatát teljesebb, egész lélektani összefüggésben, az értelem, az akarat és érzelem együttesében értelmezzük. – A Teremtő annál nagyobb, minél egyszerűbb eszközökkel építette fel a világegyetemet s minél ritkábban kell belenyúlnia a másodlagos okok működésébe.” (Idő az örökkévalóságban)

Az evolúció vonala annál csodálatosabb, mennél ritkábban kell abba a Teremtő csodáival beleszóljon. Az isteni teremtőerő elég, ha elindította és művét szemmel tartja.

O. fra Ante Sekelez írja: Pillantás a fátylon keresztül c. művében. „Tény, hogy az őstörténeti ember hitéről barlangi rajzok tanúskodnak. A régi történelmi népek vallásáról az archeológia szól. Az ókori népek közül a műveltebb rómaiak és görögök hittek Istenben. Platón írja: „Akinak csak egy csöpp esze is van, az Istenhez fohászkodik minden akár kicsiny, akár nagyobb ügyekben.” Ciceró: „Egyetlen nép sem annyira ostoba és vad, hogy ne hinne az istenek létezésében.” Plutarchos írja: „Találhattok városokat védőbástyák, iskolák, törvények, pénz, vagy könyvek nélkül, de istenimádás, eskütétel, vallásos szertartás és istentiszteleti áldozat nélkül, aligha.” Pierre Loti korunk neves írója sokat utazott. Istenhez az vezette el, hogy mindenféle szebbnél-szebb templomokkal találkozott szerte a világon. M. de Quatrefages (L'Espèce humaine) könyvében írja: „Tanulmányoztam minden emberi törzset, kutattam a hitetlenség után a legprimitívebbektől a legkulturáltabbakig, de vallástalant elvétve találtam, csak egyenként, mint kivételt. Sehol sem volt egyetlen törzs se, vagy egy törzsnek jelentősebb része vallásosság nélkül.” A második világháborúig ez a világ volt ismert. Az emberek a lelkiismeretben, igazságban, becsületességben, hitközösségekben őrizték a lelki értékeket, emberi mivoltuk nagyságát.

Dennert Eberhardt, a növénytanban neves szaktudós, a Kepler Társaság igazgatója gondosan megvizsgálta 300 híres tudós, kutató és orvos véleményét a vallásról, de köztük csak húszat talált, aki nyíltan tagadó állásponton volt.

Rene Courtois SJ: „Des Savants nous parlent de Dieu” (A tudósok beszélnek nekünk Istenről) c. művében felsorol a régebbi korokból 57, századunkból 38 tudóst, az emberiség legkiválóbbjait, megszólítja őket és több szép vallomást jegyzett föl tőlük Istenről. A Francia Katolikus Tudományos Szövetség karának tagjait is felsorolja, 29 neves professzort és tudóst. Mondanivalója a szerény kis munkának, hogy az emberiség legkiválóbbjai hisznek Istenben.

Fernand Lelotte SJ a múlt század ötvenes éveiben kiadott egy sorozatot: „Convertis du XX. siècle” (A huszadik század megtérte), amelyben bemutat 120 modern megtérte. Mindegyik élettörténet külön érdekesség, feltárja a nagynevű tudós, művész, orvos, kiváló egyéniség indítékait, amelyek őket rávezették, hogy érett tapasztalattal kérjék a felvételt a katolikus Egyházba.

Dr Fran Binički: Katolička Crkva i znanost (A Katolikus Egyház és a tudomány) c. művében feldolgozza, hogy az egyháziak ott álltak a tudományokban az élen. Csak ez az újabb kor ismer seregszámra névtelenségbe, vagy hitetlenségbe burkolódzó írókat.

6. Kapcsolat a lélek vonalán

A Világmindenség Teremtője nemcsak adott valamit, de közzétette, és ismerteti a jelenlétét a világban. A világ nem állhat fenn céltalanul. Az emberek, az értelmes lények tudomást kell, hogy szerezzenek egy létező uralkodóról, vezetőről, aki közli akaratát és terveit és munkába állítja övéit. Ősi időktől kiválasztott személyek által, sőt Fia Jézus Krisztus személyében küldi üzeneteit. Ez így haladt mindenkor és ma is. Isten az emberi lelki, szellemi képességeken keresztül továbbítja gondolatait, terveit. A hit egy külön kommunikációs eszköz, amelyen lehet a túlvilággal beszélni, elsősorban magával az Istennel. Ő nemcsak a világon, a természetben keresztül, színekben és hangrezgésekben szólal meg, de a lélek vonalán is. A lelkiismeret hangján beszél és létrejön a találkozás és megértés.

Felfedezhetem Istent önmagamban is, aki nemcsak tudományos módon jelentkezik a teremtés rendjében, hanem hitbeli valóságokban az emberi lélekben. Ő közli atyai jóságában, hogy szeret engem. A fényvel egybekapcsolódik a látás, a hang a füllel, a gyümölcs a táplálkozásban, a tüdő a levegővel a légzésben, a víz a szomjazó fáradt szervezettel, a lélek a szeretetben egyesül az Istennel, a föld a hitben találkozik az éggel.

Nagy esemény volt az első szemek megnyílása, utána az első értelmi felfogás, vagy az első megvilágító napsugár élménye. Azóta a lelki fény ereje is áthatja az embert, és

megmozdul benne a hit, Isten megérinti a lelket. Az értelmes ember megéri, hogy nemcsak a világot lehet megismerni, de a Teremtő Istent is. A fényrezgés, hangrezgés mögött valaki áll, és ő nemcsak lát és hall engem, de magát is érezhetővé teszi. Az emberi lélek személyes kommunikációban áll az Istennel. Én elmondom neki mit akarok, Ő válaszol és elmondja nekem, hogy Ő mit akar. Így tartjuk fenn a kapcsolatot.

7. A remény és a jövő

Az ember reményből él. Azért alkot, hogy azt, amit elképzeli, élvezhesse. Ha fát ültet, gyümölcséből akar enni. Ha gyermeke születik, fel akarja nevelni. Minden tevékenységünk a jövő felé irányul. Ha ebédelek, azért eszem, hogy folytassam a munkámat. Mindent azért teszek, mert a láthatáron megjelenik egy biztató, sürgető további reménysugár. Ha az ember megáll, leszerel, ha feladja a küzdelmet, nem tud magával mit kezdeni. Minden ember azzal a tudattal dolgozik, hogy elérje azt, amit remél, vagy ha nem ő, de másoknak javára lesz. Hogyanis remélni, ha a múlt tapasztalatai nem erősítenének?

Az egész Világegyetem olyan értelmi alkotás, amely matematikai rejtély, amely a jövő felé mutat. Ezzel előre kiszámítható és reményben elérhető a holnap. Ha van tapasztalat, hagyomány, történelmi tényező, benső lelki megsejtés, az garantálja az eddig elért eredmények szilárdságát, alapját és értelmét. Ezen a vonalon elérhető lesz a megálmodott jövő és sikerei. A remény nem esztelen üres kapaszkodás. Ez minden emberi élet fenntartó ösztönös ereje, de mindenkori isteni támogatás is, az Ő valóságos jelenléte, hűséges atyai szeretete.

8. Az elveszett emberiség

Dr. Jores német egyetemi orvos professzor beszámoló könyvében egy tiszta keresztény falusi környezetről, amelyben a háború előtti nemzedékek összhangos szeretetközösségben nőttek fel. A keresztény családok szilárd erkölcsi házasságban éltek. A gyermekek jól neveltek, a szülők dolgozók, szorgalmas falusiak, munkaszeretők. Testileg, lelkileg egészséges erkölcsi családi kör. Káromkodásról, lopásról, hazugságról, hitetlenről szó sem lehetett. Ebben az egyensúlyos életközösségben súlyosabb megbetegedés szinte nem is volt. A rákos megbetegedés ismeretlen fogalom. A lelki egyensúlyozottság alapja az egészséges testi életnek, – állítja az orvos. Korunk istentagadása bizony nem ártatlan dolog.

A vallástalan immunrendszere hamarabb feladja a küzdelmet. Az Istennel való kapcsolat elvesztése céltalansághoz vezet. Legyenül az egészségi védelmi rendszer, s ha a lélek feladja a küzdelmet, akár egy ártatlannak nevezett vírus is elég ahhoz, hogy megrendítse, leszerelje az embert.

Azóta, hogy befejeződött a huszadik század háborús korszaka, itt maradt örökségül az ateizmus. A hittagadás nyomán elterjedt az öngyilkosok száma. Az emberek megélik a céltalanságot, a reménytelen helyzeteket. Isten segítségét viszont elbizonytalanította a hitetlen környezet. A depresszió világpánikról tesz tanúságot. Az orvosok tehetetlenek a napi tömegekkel szemben. Az idegbetegség terjed a földön. Egyre több a megnemértés, a gyűlölködés. Nincs aki vigasztaljon, üressé válik az élet. Tonnaszámra szedik a csillapítószereteket. Ezt úgy látszik Marx sem látta előre, és éppen ezért nagyot tévedett, amikor azt mondta: „A vallás ópium a népek!” A valóságban a vallástalanság és céltalanság nyomán indult el a függőségi ópium használata, a dohányzás és az alkohol szenvedélyes fogyasztása. Jelenleg éppen a vallási szervezetek azok, amelyek mentik ezeket a szerencsétlen áldozatokat.

Elképesztő a hitetlen környezetvédő kijelentése: „Ahhoz, hogy a népesedés növekedését szabályozzuk, naponta 350 ezer embertől kellene, hogy megszabaduljunk!” Ilyen kijelentések

mellett az utóbbi idők abortuszainak a száma túlhaladta már a huszadik század háborús áldozatainak számát (200 milliót). Az emberiség jövője a fegyelmezett vallásos életben és szeretetben, a megosztott kenyérben fogalmazható meg.

Az anyagi világ „istenítése” visszavezet a bajok forrásához. Nagyot tévedett az, aki megállt a természet gazdagságánál és mellőzni kezdte a szellemi, lelki és erkölcsi értékeket. Az emberiség megsínyli ezt az összhangtalan életet. Mennél többen élnek az anyagi világukat, annál inkább süllyed a világ az élvezet mámorába, az anyagiak élvezetébe. A céltalanság jövőtlen esély. Isten nélkül ugyan ki ad értelmet az életnek?

9. A hit a földön

A földlakók jól tudják, hogy évezredekken keresztül elfogadott volt az Isten. Százezrével vannak ma is az istentiszteleti helyek: imaházak, templomok, világhírű székesegyházak, a művészi kivitelezésű bazilikák és dómok. Nem nagyon található a földön falu, város, vagy település istentiszteleti hely és vallási összejövétel nélkül.

Egy közismert francia író világszerte utazásról hazatérve Párizsba, megkeresztelkedett. Amikor megkérdezték, mi indította őt erre, azt válaszolta: „Szégyellem magamat, ilyen hitélet mellett, amelyet a földön találtam, én hitetlennek éreztem magamat. Bármerre utaztam, minden kisebb-nagyobb településen imaházakat, templomokat találtam. Városokban ezek igazi remekművek, értékes művészi alkotások. Az emberiség nem építette volna, ha szükségteleneknek tartotta volna azokat. Ahol csak jártam, mindenütt találkoztam mélyen vallásos lelkű emberekkel, akik Istennel tartották a kapcsolatot.”

A bolygónkon naponta 400 ezer szentmisét mutatnak be a keresztények, milliók és milliárdok imádkoznak. Rendszeresen tartják az ünnepeket. A világon a karácsony a legnagyobb ünnep. Ez nem új találmány. Az emberiség a Szinantrópusz ősember sírjánál már tanúságot tett vallásos hitéről. Istentiszteleti tűz nyomaira akadtak és vallásos kegytárgyakra leltek a kutatók.

10. P. Schmit néprajzkutató pap

Egy csoport munkatárásával tizenvalahány vaskos kötetet írt fényképekkel dokumentálva, bemutatta a földön élő népcsoportokat, a primitív törzsektől kezdve minden nemzetet, bebizonyítva azt, hogy a történelemben egyetlen törzs sem élt hit és istentiszteleti szokás nélkül. A hit általános jelenség napjainkig. A hitetlen mindenkor kivétel és elvétve fordul elő.

A hittagadás a 20. század kortünete. Politikai erőszakkal vezették be az első és második világháború idején. A kereszténység számára ez a legvérengzőbb üldöztetés. A történelmi kutatások szerint az egyistenhit az első vallási forma volt. Későbbi kultúrában jelent meg a sok-isten tisztelet (politeizmus), a Nap, a Hold és a csillagok imádása. A magyar nép ezeréves kereszténységét ünnepelte az ezredfordulón. Igen szép vallási életet gyakorolt. A vasfüggöny mögötti országokban azonban kegyetlenül üldözték a vallást. Mindezek dacára az összeírások szerint a lakosság 1-2 százaléka vallotta magát vallástalannak. Ez azt jelenti, hogy csak a hatalmon levők voltak a hitetlenek. Egyedül Albániában volt teljes szigorral vallási tilalom. Azonban a politikai változások után, amint az első csoport átlépte a határt, a legközelebbi katolikus templomban tizennyolcan egyszerre megkeresztelkedtek. Odahaza nem merték ezt kérni, mert egy kisgyermek keresztelését leleplezve, a keresztelő jezsuita atyát a helyszínen lelőtték. A kereszténység nem kultúra hiány, mert évezredekken keresztül alapította, ápolta és terjesztette a műveltséget nemcsak magyar földön, de idegenben a legtávolabbi országokban is.

V. Az ember képességei – érzékszervei

1. Ki az ember?

„Az ember egy csodálatos, elképzelhetetlenül bonyolult lény. Az agy által központilag vezérelt kémiai gyár, elektromos mű, klíma- és tisztítóberendezés, élő, gondolkodó számítógép, a szeretet luxus felszerelésével. Egy olyan lény, amelynek a szervezete évtizedekig fenntartja magát, és állandóan önkontroll révén gondoskodik arról, hogy csaknem mindig zavartalanul működjön. Összetétele 100 billió mikroszkopikusan kicsiny alkatrész, amelyek fantasztikusan össze vannak hangolva, egybe vannak kapcsolva s be vannak üzemelve. Egészséges állapotukban ezek képesek állandóan megújulni, sőt magukat megjavítani. Ezt a csodagépezetet egy ököl nagyságú szivattyú, a szív tartja mozgásban, amely naponta 100 ezerszer ver és öt liter vérben továbbítja a testen keresztül a tápanyagot. A tüdőlebenyek napi 20 ezer liter levegőből vonják ki az élethez szükséges oxigént. Az elhasznált (gázokat), a levegőt szintén a tüdő lélegzi ki.

Ki az ember? Csak két elvi válasz lehetséges: 1. Vagy egy céltalan fizikai-kémiai folyamat eredménye vagyok, amelyet senki sem tervezett meg, 2. vagy egy zseniális Teremtő kezéből származom. Ezen könyv főcélja, hogy megnyerje az olvasót a hit számára.” (Werner Gitt: a csodálatos ember)

2. Az agy a világegyetem legösszetettebb képződménye

Julien Huxley és J. S. Haldane, hírneves tudósok, biológusok, úgy kezelik már az emberiséget, mintha egyetlen „agyak agyáról”, egy értelmi egységet megélt szellemi központosult közösségről volna szó. Hát ebben a számítógép rendszerű világban nem is nehéz egy ilyen „agytrösztöt” elképzelni, vagy agyközpontot alapítani.

Az emberiség öntudatra ébredésének szakaszában vagyunk. Ez koreredményként kerülhet bele a történelembe. Ha a földbolygó a Teremtőhöz kapcsolódik idővel, Univerzum dimenzióban gigantikus közösséggé fejlődhet. Az értelem, az emberi agyközpont csodája, csak isteni eredetű lehet. A földön a legkiválóbb eseménynek számít az első emberi értelmi megnyilatkozás, az első értelmes gondolat, az első elhangzott szó. Ezzel a gondolkodó máris kifejezett valamit, közölte, hogy Istentől kapott egy képességet, hogy az egymáshoz hasonló gondolkodó lények átadhassák egymásnak a szerzett tapasztalataikat, megoszthassák egymással a tudásukat, kicserélhessék ismereteiket. Így kölcsönösen egymás segítségére lehetnek. Az egyed a sokasággal, a kisközösség a nagyobbakkal, végülis az egész emberiség együttesen szerepelhet. Ez egyben értelmi növekvés is. A gondolat olyan, mint a kispatak, ha egyszer elindul, folyóvá lesz, s egykor tengerbe ömlik, találkozik az isteni Óceánnal, a végtelen naggyal. Ha feltárul az egész Univerzum, egységgé alakul a mindenség, nyilvánossá válik az örök titok, megjelenik az örök Bölcs Teremtő. (Az emberiség nagy jövője).

Robert Omstein (Kaliforniai Egyetem) és Richard F. Thomson (Stanford Egyetem) professzorai az emberi agy 1,5 kg súlyú képződményét joggal nevezik a világegyetem legösszetettebb anyagi struktúrájának. Az agy idegrendszerünk központi irányító szerve. Szabályozza, felügyeli és koordinálja a szervezetben végbemenő majd összes folyamatot. Egy kb. 100 milliárd idegsejtből álló készülék. Ezek az építőelemek száma a Tejútrendszerben található csillagok nagyságrendjébe esik. Ehhez még további 100 milliárd anyagcsere és támasztósejt tömege csatlakozik. Mindegyik neuron (idegsejt) szinapszisokon keresztül több ezer másik neuronnal áll kapcsolatban. Még ha nincs is minden idegsejt az

összes többivel közvetlenül összekötve, ezek a kapcsolatok más sejten keresztül fennállnak. Ilyen módon minden emberi agyban az idegsejtek közötti kapcsolat lehetséges száma nagyobb, mint a világegyetemben összes atomok száma. Hogy agyunk összes kapcsolódási helyét regisztrálhassuk, egy tízmilliárd 400 oldalas könyvből álló óriási könyvtárra lenne szükségünk.

Az agy kapcsolási tervét senki sem ismeri. Ez százszor bonyolultabb lenne, mint a föld teljes telefonhálózata. A nagyagyban levő idegrostok egymáshoz fűzve 500 ezer km hosszú, egyes szerzők egy millió kilométerből indulnak ki. Az agyunkon kívüli idegrostok összhossza 380.000 km. Ezek behálózzák a testünket és egymáshoz fűzve elérnék a Hold-Föld távolságot. Ezen vezetékben és elágazásokban folyamatosan futnak le-föl az agy és a test részei között az információk. Az információk gyorsasága az orkán sebességének megfelelő. Ám nem ez a csodálni való, hanem az, hogy az agy egy másodperc alatt egy trillió számítási műveletet tud végrehajtani. Tehát az agy 100 milliószor gyorsabban működik, mint a számítógép.

Itt meg kellene álljon minden hittagadás és kétely a túlvilágiakkal szemben. Az emberi tudomány lemarad minden tekintetben az isteni mellett. Emlékezés nélkül sem látni, sem hallani, sem gondolkodni nem tudnánk. Emlékezet nélkül biológiai gépek lennénk, intellektuális szempontból pedig halottak. Az ember nem valamiből találomra kapta a létét, hanem valakitől, aki végtelenül bölcs és megosztotta velünk értelmi képességét.

Ki tudja, milyen nagy jövő vár az emberiségre? Ha az értelmi kapcsolódás tovább fejlődik, nemcsak a Világmindenség többi agyközpontjainak centrumaival találkozhatunk, de az Örök Bölcsességgel, mindenkori OMEGA PONNTAL egyesülhetünk. Az emberi értelmi és lelki fejlődésre tehát még nagy út vár, és beláthatatlan a jövő, amit ígér.

3. A szív csodája

Tudod-e, hogy egyetlen szivattyúgép sem képes a földön 90 évig szüntelenül megállás nélkül dolgozni? Az emberi tervek és kivitelezések korlátoltak. A világmindenség olyan mű, amelyben ezt nem tapasztaljuk. Az emberi szív és szervezet igazolja, hogy azt égiek tervezték. Az emberi szív a Teremtő remekműve.

A szív válaszfala a szívet két felére osztja: egy tüdő vérkeringését szolgáló jobb, és egy test keringését szolgáló bal felére. A jobb rész összegyűjti az egész testből érkező oxigénben szegény vért és továbbítja a tüdő felé. Itt ismét feldúsul oxigénnel, majd visszajut a szív bal felébe. Innen a vér eljut a test különböző szerveihez. Ennek a körforgásnak köszönhetően él az ember. Az emberi szív a vérerek által ellátja az egész emberi testet. A verőerek egy jól kivitelezett közlekedési hálózatban egyre jobban szétágaznak és ellátják a hajszálereket, amelyek aztán egyre vastagabb vénákká egyesülnek. A szívnek 1,2 milliárd hajszálereket kell ellátnia, amelyek hossza 1.200 km.

Az ember szíve naponta 100 ezerszer ver. Hetven év alatt 2,5 milliárdszor. Ezalatt megtölthetne a vérrel egy felhőkarcolót. Ez a vér az artériák, vénák és hajszálerek vonalán forog, amely 2500 km hosszú. A szív percenként 70 szívveréssel naponta 7.000 liter vérmennyiséget szállít. Ez negyven 175 literes fürdőkádnak felel meg. Szívünk isteni találmány, amely nem igényel karbantartást, pótalkatrészt. Egy szivattyúgép, amely megállás nélkül egy egész életen keresztül működik. Bámulatos az alkalmazkodóképessége. Nehéz fizikai munka esetében az egy szívkamra által percenként továbbított vértérfogat 5 literről 30-ra tehető. A bal és jobb szívfél ugyanazt a vérmennyiséget szállítja. Ha nem így lenne, az egyik vérkörben gyorsan torlódás keletkezne, míg a másik vérhiányban szenvedne.

A Szentírásból értesülünk, hogy Isten mondja: „Mielőtt az anyaméhben megformáltalak, már ismertelek és mielőtt a világra jöttél, kiválasztottalak. (Jer 1,5).” tudnunk kell, mikor még csak mikroszkopikusan kicsi, alakatlan embriók voltunk, élettörténetünk már ismert volt

Isten előtt. Nem lehet kétségünk afelől, hogy az ember egy zseniális konstrukció. Ezért okatlan dolog feltételezni, hogy terv nélküli, véletlenszerű anyagi fejlődés eredménye vagyunk.

Az embrióban 25 nappal a petesejt megtermékenyülése után már verni kezd a gyermek szíve. A szív mérete még csak 2,5 milliméter. A felnőtt férfi szíve átlagosan 320 gramm. A születés után jön létre a szív szigorú funkcionális szétválasztása egy jobb vénás és egy bal artériás félre. A születés előtt a gyermeki szív más szisztémában, az anyához kapcsolódva működik. Tudod-e, hogy a születés után a magzati szív működése gyors átállítással megváltozik? A magzati szívnél a szív két fele párhuzamosan van kapcsolva. A pitvarok és kamrák a magzathoz egyetlen üreges izomként működnek. A vér oxigénnel való dúsítása a méhlepényben történik. A még funkció nélküli tüdő csak kevés vért igényel. Ezért a véráram felosztása egy mellék áramkörben, párhuzamos kapcsolással van. A születés után a két szívfél egymás után új rendszer szerint soros-kapcsolásra tér át. A Teremtő hozzáigazítja a gyermek szívét az önálló élet helyzetéhez, mint az a felnőttek esetében, minden embernél már ismert. Ha a gyermek a születésekor nem kezdene sírni, a tüdőbe nem áradna be a levegő, a szív működése nem kezdene önálló életpályát. Tehát mélyebb terv, matematika, előzetes számítás van ebben, még hozzá igen bölcs isteni előrelátással. Isten így minden élővel sajátosságos, közvetlen kapcsolatban áll: az első lélegzetvételben és szívdobbanásban. Isten ennyire szeret engem.

4. A szaglás – légzés

Orrunk nélkülözhetetlen érzékszerv, amellyel környezetünkről ismereteket szerezhetünk. Szagló érzékünkön keresztül megszimatoljuk a táplálékot, örvendezünk a virágoknak, élvezzük a tiszta levegőt. Az ember orrában jelentékeny helyet foglalnak el a szaglóideg rostjai. Ide érkezik be a szagló molekulák, amelyek meghatározott fogadó molekulákba ütköznek. Ezek úgy illenek egymáshoz, ahogyan a kulcs a zárba. A szaglómező 10-25 millió szaglósejtet tartalmaz. Ezek a szaginformációkat elektromos impulzusokká alakítják át, és a szagló gumó felé továbbítják. Ez aztán szétosztja őket az agyban.

Tízezernél több szagot tudunk megkülönböztetni. A szaglóhámszövetben sok millió érzékelő sejt van. Az a mód, ahogy az agy a szag információt leolvassa, a neurofiziológia központi, de legnehezebb megoldatlan kérdései közé tartozik. Tehát amit az ember nem ért meg, Isten már ősi időkben megoldotta és megszervezte.

Az orron keresztül a lélegzést is elvégezzük. Naponta 12 ezerszer lélegzünk és ennek során 12 köbméter levegőt mozgatunk meg. A tüdőben megy végbe a gázcsere a legfinomabb hörgőcskék végén, ahol szőlőfürtszerűen helyezkednek el a léghólyagok, és amelyeket sűrűn átszőnek a hajszálerek. Ezen léghólyagok száma körülbelül egy milliárd, és az apró üregek 100-150 négyzetméter felületet képesek biztosítani a gázcsere számára. Ez majdnem olyan felület, mint egy tenispálya területe. A tüdőnek köszönhetjük, hogy minden egyes sejtünk a vérkeringés által megkapja a neki szükséges oxigént és így képes élni. Ez a levegőcsere az orr szűrőkészülékén keresztül történik. (Werner G.)

Vagyok, mert lélegzem. Talpam alatt a szilárd kéreg, körülöttem a légkör, amely meghatározott. Ebben az isteni milióban árad felém az éltető levegő. Ennek a hatására ott dagad keblemben az élet. Nem magamtól vagyok, úgy állított ide a Mindenható. A gondolattól kezdve minden tőle származik. Ez a pillanatnyi helyzet, a jövő, az együttérzés, az egész életem egybefonódik a teremtés által Isten életével. Isten eszköze vagyok. Életem nem csak magamért, de másokért is van. Beleolvadok a sokaságba és együtt érzek a nemzedékekkel és a ma élő összes földlakóval. Ez a lélegzés nem afféle üresjárat, „levegőrontás”, de teljes ráébredés, isteni öntudat. Együtt érzünk, alkotunk valamennyien a jó Mennyei Atyával.

5. A vese rekordteljesítő szűrő

Az emberi két vese maga 120-160 gramm súlyával egy komplett fizikai kémiai üzemet alkot, amely nélkülözhetetlen a vér megtisztításához. A vesék a testfolyadékok szabályozó szervei. Feladatuk, hogy a sejteket körülvevő (extracellularis) sejten kívüli folyadék összetétele és térfogata állandó maradjon a szervezetben és garantálják a test összes sejtjének optimális működési feltételeit. Ha felesleg van a vízből vagy oldott anyagokból, a vesék törődnek megfelelő kiválasztásról. Ha vízhiány van, működésbe lépnek a takarékosági funkciók és korlátozzák a további veszteséget anélkül, hogy az anyagcsere végtermékeinek szükséges kiválasztását akadályoznák. A vesék szabályozzák a vér vízháztartását és sótartalmát, kiválasztják a fehérje anyagcsere bomlási termékeit, valamint a mérgező anyagokat.

Felnőtteknél percenként kb. 1,2 liter vér áramlik át a veséken, ez a vese súlyának négyszerese. Naponta 1700 liter vér áramlik át a veséken. A test vérfolyadék része össztérfogata naponta 60-szor van alávetve szűrési és tisztítási folyamatoknak. Ezen tisztítórendszer nélkül lehetetlen volna elképzelni életet. A belső szervek megszerkesztése igen összetett. Ezen szűrőrendszer nélkül élni nem lehet.

Különös elképzelés, nagy fantázia szükséges ahhoz, hogy valaki véletlenszerű evolúció esetére egy ilyen vegyi szűrőrendszert feltaláljon. A korszerű tudomány is tehetetlen volna ilyen rendszert kiépíteni és elhelyezni az élő szervezetbe. Valaki rekord teljesítményével első díjat nyerhetne korunk találmányai között. Az ultraszűrésnek (ultrafiltráció) zseniális konstrukciója révén 24 óra alatt 1700 liter vérből kb. 180 liter ultraszűrlet keletkezik, vagyis a vér elveszti folyadéktartalmának kb. 10 százalékát. Ám az emberi szervezet megszabadul a méregtől, káros anyagoktól, amelyek a szűrőberendezés nélkül halált idéznének elő.

Isten az emberi testet az összes élő közül a legtökéletesebbnek szerkesztette meg. A belső szervek önmagukban tökéletesek. Az összhangolásra a tüdő, szív, máj, vese, gyomor és vérkeringés az aggyal egy csodálatos egységes tervezőre vall. Végezetül is az ép testben ép lélek érvényesül. Ilyen tökéletes érzéssel, tudattal ellátott egységet a modern tudósok nem tudnának előállítani. Ez eléggé meggyőz minket arról, hogy Isten utolérhetetlen Teremtő, aki minket végtelenül szeret és naponta számtalanszor meglep szeretetével, lám hányszor tudunkon kívül.

Isten tehát még az emberi élet, az egészség és szervezet biztosításáról is előre gondoskodik.

6. Érzékszerveink

A világegyetem gigantikus gépezet, benne minden parányi morzsa egybetartozik és összhangolva működik. Szigorú matematikai logikával felismerem, hogy én is ennek a világnak vagyok a része, és így természetes, hogy én is Istenhez tartozom. Emberi szinten élni és alkotni jelenti: testi-szellemi, gondolati, lelki világ területén feltalálni magunkat. Erre magunktól képtelenek volnánk. Isten ajándékozott erre érzékszerveket, hogy kapcsolatba léphessünk vele és világunkkal. Felismerve Istent, tulajdonképpen magamat, sorsomat, az élet értelmét találtam meg. Nem vagyok a bolygóra kidobott árva, aki hiába kutatja eredetét, célját és beteljesülését.

A világ és Földbolygó, a környezet, nem összefüggéstelen, terv nélküli, egymásra dobált anyagi részecskék halmaza, vagy beláthatatlan terek zűrzavaros keveréke. Ez egy bölcsen berendezett, értelmesen megszerkesztett, határozott törvények szabályos formája, összhangos eredménye. Isten szeretetének nagy jele.

A világ, a Teremtője és a testvéri közösség csak úgy ismerhető fel, ha használjuk a kapott képességeket és elfogadjuk az igazságot. A világ leadó készülékekkel rendelkezik,

elektromágneses sugárzást bocsát ki, amelyet az élők, mi emberek hasonló beépített érzékszervekkel felfoghatunk. Így veszünk tudomást a környezetünkről, és arról a másvilágról, ahonnan Isten jelentkezik. Ez a sugárzás nem csak felénk érkező információ, de ugyanazon készülékkel válasz a közleményre. Ezzel a kölcsönösséggel kapunk olyan megfogalmazást, hogy nem vagyunk csak önmagunkért. Az időtér fogalmában mi is tájékozódunk és mi is tájékoztatunk. Egyben belekapcsolódunk a létfenntartó küzdelembe és együtt osztjuk a gondot, a feladatot, a létfenntartást, a cél felé törekvést, a tökéletességre szóló isteni meghívást. Ő nemcsak világot szerkesztett, de várja, hogy benne tökéletes élet jelenjen meg. Hogyan is történik ez a gyakorlatban?

A környezetünkből érkező másodpercenként 111 billió és 365 billió közötti rezgések, hullámokat bőrünkkel érezzük meg, és úgy könyveljük el, mint hőérzést. A 395 billió és 758 billió sugárzásokat, mint színeket szemünkkel láthatjuk. Ha a levegő 16-tól 20 ezer rezgést végez másodpercenként, azt hangnak halljuk. Az érzékeléshez a Teremtő minden egyes ember és élő szervezetébe külön leadó és felvevő érzékszervet, finom műszert adott. Ehhez pedig továbbító ideghálózatra, elektromos vezetékre van szükség, amely az agyközpontba fut be és adóvevő állomásokkal van összehangolva.

Az érzékszerveink az élet és a környezet különböző részeit ismertetik, egybekapcsolják az élőket a természettel, a föld és a világmindenség távlatával. Az egymás közötti kapcsolatokból, az Istennel való párbeszédéből előkerül az Isten szeretete, jósága a világgal szemben és célja az emberrel. Ez a csodás világ, ha érzékszervek nélkül maradt volna, süketnéma, érzéketlen, fejlődésre alkalmatlan világ volna. Vakon elképzelhetetlen volna a kapcsolat ilyen sokaságban. Az egymásratalálás, a kölcsönösség egyenlőképpen kötelez mindenkit. Érzékszervek nélkül nem lehetne élni.

Amikor Isten az embert kiválasztotta, akkor még nagyobb képességekkel is megajándékozta. Az ember feladata a világban és fejlődésben óriási. Kell-e csodálkozni tehát azon érzékszervek fölött, amelyeket kaptunk? Ezek nem üresjáratok, céltalan készülékek, ezek külön feladatok is. Az ember célját, Isten terveit hivatottak közölni. Így tehát a lelki képességek fölött nem csodálkozni kell, hanem azokat ki kell használni az Istennel és a lelkekkel való kapcsolatokra. A lelki képességek azért szükségesek, mert Istennek nagy terve van az emberrel. A hatalmas világmindenség feltárása értelmi és lelki képességek nélkül lehetetlen. Isten nem elrejtőzik előlünk, hanem inkább mindent megtesz, hogy velünk kapcsolatot tarthasson. A hitben feltárul a világ, az örök tervek, a lelkek gondozása, az anyagi világ fölötti valóság és örök élet.

7. A szem és a látás

Bámulatos érzékeny és finom műszerekkel ajándékozott meg minket az Isten. A szemünk nélkül ismeretlen volna számunkra a világ. Egymással sem tudnánk értekezni, találkozni. Érzékszervek nélkül ismeretlen, hasznavehetetlen, élvezhetetlen és céltalan volna a világ. Ahogyan élni kezdene az érzékszervek nélkül, süketen, vakon, némán el is veszne az ember. Képzeld el, hogy minden ember így kerülne a világba! Mekkora bölcsesség irányította az Istent, amikor gondolt erre a lehetetlen helyzetre. Hálát kell adni a figyelmességéért. Mindannak dacára, hogy az érzékszervek minden egyén számára ajándék, de azok a közösségek egybekapcsolására is szolgálnak. Végző fokon az egész emberiség egységét szolgálja, de az egész természetet, sőt az Univerzumot is.

Születésünktől a szemlencse egy kis négyzetmilliméternyi felületét valami 400 ezer látósejt szövi át. A környezetünkben leadó állomások, de felvevő készülékek is vannak beépítve. Azt hinné az ember, hogy elégséges a természet saját remekműve természetes valóságban, háttér és sugárzási képesség nélkül is arra, hogy felismerjük. Szükség van először is természetes megvilágításra, a napsugárra. Létezik naprendszer, bolygórendszer,

galaxisok, amelyekről a Mennyei Atya gondoskodott előre. Ezek hiányában nemcsak nem látnánk, de nem is léteznénk. Valamennyi összehangolásával lesz látható számunkra minden. Megfelelő távolságok elérésével, egységet képezve a térségben, egybekapcsolva az élő központtal, a beépített műszerekkel, láthatóvá lesz a világunk. Ez Isten igazi csodája.

Ha a fény 750 billió rezgéssel ingerli a szemideget, akkor a vörös színt látom. A többi szín mind más hullámhosszon érkezik. A szem ezt mind csak úgy képes észrevenni, ha használja a szervezetébe beépített 110 millió érző pálcikát, a 6 millió érzékszervi csapokat. Ilyen kiváló műszer a szemünk. Bizony nem véletlen játékról kell itt beszélni, hanem összehangolt emberi szervezetről, eltervezett és beépített csodálatos műszerekről, fantasztikus egybekapcsolásokról, ideghálózatról az agyközponttal lelki képességekkel és a küldött jelzések feldolgozásáról. A kiértékelt és kapott információkat tudomásul véve, az emberi agyközpont irányítására, kiadott parancsára, az emberi szervezet átveszi azokat a mindennapi életbe és megvalósul egy kapott terv. Csodálatosak ezek a leadó készülékek, mint ahogyan a felvevő műszerek is, akár a szellemi-lelki agyközpont, amely segítségével emberré lehet az ember. Áldott legyen az Isten ezért a gondoskodásért.

Ma már természetesnek tűnik minden szín, hangérezés és lélegzetvétel, mert oly tökéletesen összehangolt és együtt működik az agyrendszerünkkel. Ezt azonban Istennek mind előre ki kellett számítani, jó előre el kellett képzelni és meg kellett szerkesztenie. Végülis ezt mind az élő szervezettel összehangban be kellett építeni és örök útján egyik nemzedékről a másikra át kellett adni. Csak élet az életből, látás a látásból, hang a hangból, beszéd a beszédből, értelem az értelemből, érzékelés az érzékelésből eredhetett. Ez az élet csodája nem olyan valami, ami mellett közömbösen elhaladhatunk. Az ember önmaga csodája is. Azonban ezen felül, amit birtokol, a szülein keresztül kapja. Az öröklést is meg kell bámulni nemzedéken keresztül. Istent, mindenek teremtőjét, nem felejthetjük ki a vonalból. Ő a kezdetek kezdete, mindenek elindítója és szervezője, mindenek fenntartója és beteljesítője a főhelyen kell álljon. Ő a központ és a Világmindenség tökéletességének kivitelezője.

8. A fül és a hallás

A fül ma a legfontosabb mérés technikával felszerelt műszer. Ha elveszítenénk hallásunkat, ezzel egy időben döntő tájékozódó képességünket zárnánk le. A napi történésekből igencsak ki lennénk rekesztve. Fülünkkel a zajok széles skáláját foghatjuk fel, amely a szűnyog halk zümmögésétől a sugárhajtású repülőgépek fűlsüketítő zajáig terjed. Minden zaj levegőrezgés. Ezek a fülön keresztül először hidrodinamikai rezgésekké, majd elektromos idegi impulzusokká alakulnak. Végülis az agy ezeket az információkat azonosítja. Az emberi fül olyan technikával rendelkezik, amit eddig a tudomány nem tárt fel, de a tudós sem képes azt megérteni. A Corti-féle szervünkben kb. 15.000 hallósejt található érzékelő szőrsejtekkel. A csigából egy hallóidegből álló „vastag kábel” fut az agyba. Ezen keresztül fogjuk fel a hangjelzéseket, a környezetünk szavát, a zenei világot és annak fantasztikusan összetett melódiáit. Az ember a kutatásokban még kisgyerek. Saját képességeit sem tudja megérteni egészen.

9. Az ízlelés

Az embereknek kb. 5000-10000 ízlelő bimbó található a szájüregben, főleg a nyelvén. Az ízlelés is külön érzékszerv útján történik. Minden íz, amit csak elképzelni tudunk, négy alap íz kombinációjából keletkezik. A sokféleség ellenére, meglepő módon csak négy minőséget érzékelünk: az édeset, a savanyút, a sósat és a keserűt. Isten ezt az érzékszervet táplálkozásunk érdekében adta. Őrizni akar minket a romlott, mérgező, fertőzött, káros anyagoktól. Az illatot sokkal könnyebben érzékeljük, mint az ízt. Így például

szervezetünknek 25 ezerszer több molekulára van szüksége egy cseresznyetorta megízlelésére, mint megszagolására.

Még a mai korszerű tudomány sem képes az emberi érzékszervekhez hasonló műszereket alkotni és az élő szervezetbe beépíteni. Úgy látszik, hogy sok-sok tanulmányra van még szükség, hogy az ember megismerje önmagát és az Istent.

10. A párbeszéd

Isten nem akarta az élőket környezetüknek kiszolgáltatva tájékozatlanul hagyni. Meg kell ismerjék a világukat, a létfenntartó erőket, el kell vonuljanak az esetleges veszedelmek elől, meg kell tanuljanak dolgozni, hogy betereptsék a mindennapi táplálékot. Isten ezért gondoskodott érzékszervekről. A közös világ, közös eredet közös célba vezet. Ez összhangos életsors, egymásra utalás. Ez feltételezi az egymás közötti kapcsolatokat, az együttműködést. Az emberiség egyetlen nagycsalád, együtt építi a földet, alkotja a kultúráját, egyesült erővel oldja meg a problémáit. A szervezetünkbe beépített érzékszervek segítségével mindenki szerezhet információt pillanatnyi helyzetéről és megoszthatja másokkal tapasztalatait. A sokaság a kölcsönösségre utal. Együttesen mindenki könnyebben feltalálja magát. Egyesült erővel nagyobb sikert érhetnek el. Az érzékszervek a társas élet szükségéit szolgálják. A közösségben ez idővel magasabb szellemi és általános kibontakozáshoz vezet. Végülis a kapcsolatok fenntartásán múlik a jövő. Az egymás közötti párbeszéd első és legfontosabb tényező a bolygórendszer fejlődésében.

Ma már két és félezer nyelven beszélő sokaság, valami 7 milliárd ember osztja egymással a gondolatait és szerzett tudását. Ezek az isteni adományok arra szolgának, hogy közösen építsük és alapozzuk meg az életünket. Isten irányít minket és felsőbb szellemi-lelki utasításokat kapunk tőle.

A hallás információgyűjtés, a beszéd ismeretközlés, az eredmény szerzett és megosztott tapasztalatcsere. Ez a közösségi élet megosztása és a szeretetkapcsolat fejlesztése a javak elosztásáig. Isten egybegyűjti övéit, megosztja a szeretetét, nem hagy egyedül a küzdelemben. A párbeszéd tehát istenileg elindított ismeretszerzési körforgás. Az élők is folytatják a természetben a fizikai világban érvényesülő bolygórendszerben és atomszerkezetben megvalósult törvényeket. Ez kétirányú mozgás: centripetális (önfenntartó) és centrifugális (közösség felé irányuló) keringés. A párbeszéd olyan szellemi cirkuláció, amely az egyéntől a sokaság felé tart. Ez a közösségi szeretet, lelki jószág gyakorlása, élet megosztása. Itt találkozunk az ember a testvérral, kicserélik a gondolataikat és önzetlen forgásban megosztják szerzett tapasztalataikat. Ezzel egybekapcsolódik az egész föld, egyetlen nagy családdá alakul az emberiség.

Meg kell tanulni és meg kell tanítani minden egyént arra, hogy a kereszténység Isten eszköze, mentőszolgálat, a krisztusi megváltói történet folytatása, térbeli kiterjesztése. Ez Istentől előrelátott feladat, amely mindenkinek a javát szolgálja. Itt nemcsak kenyeret, pénzt, de értelmi lelki kincseket is oszthatunk testvéreinknek. Lehet éppen a szellemi értelmi ajándék a legértékesebb ebben a nagyszerű együttesben, amely hosszabb távon kerül forgalomba és több nemzedéket fog szerencséseltetni. Ez iskola minden nemzedék számára, ősi hagyatéka. A jövő is a párbeszéd kora, az emberiség további tökéletesedésének útja.

Az elfelejtett mentőszolgálat, az elhanyagolt, megszakított párbeszéd, nem más, mint lélek kioltás, visszavágó és ellentétes fordított körforgás, mely az önzés rákbetegsége. Itt a kényelmes keresztény fogóba kerül. Az elhidegült vallási környezetben csapdában találhatja magát.

„Jézus bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógákban, hirdette országa evangéliumát (örömhírét), gyógyított minden betegséget és fogyatékosokat a nép között.” (Mt 4,23)

VI. A természet és az ökológiai rend csodái

1. Élet az ökológiai rendben

Az élet isteni vonalon halad. Meg kell csodálnunk az irányelvet, amelyet követ. Első csodálni való a sokaság. Számláld meg, hány fűszál van a földön, hány hal van a vízben, hány madár röpdös a levegőben, hány ember közlekedik az utakon és a városok utcáin? Hány féle virágot láttál már életedben? Különös a Teremtő, nemcsak sokaságról, de minden élő elhelyezéséről, táplálásáról, vízellátásáról, egyéb lehetőségéről is gondoskodott. Nyilvánvaló, hogy az élő nemcsak önmagáért van, de valamennyi hozzájárul a többi fenntartásához is. A szervezés tökéletes, kezdettől életirányú. Az emberi faj képességeivel élre jutott. A lehetőségeket mind jobban kihasználja, a helyzeteket előre kialakítja. Ő kiskirálya lett az élővilágnak, Isten kiválasztotta, kedvence és munkatársa, a fejlődés további szervezője.

Az ökológia egybeszervezett életközösség, minden élőnek más és más feladata van, de valamennyi hozzájárul a bolygón élők létközösségének fenntartásához. A feladatokat Isten kinek-kinek kiosztotta és a hozzá szükséges képességekkel ellátta. A növények a levegőgyártás mesterei. Minden levélke vegyi gyár, laboratórium, a levegőt újítja megfelelő minőségre, de táplálékot is szolgáltat embernek, állatnak. A gyógynövények védelmezik, gyógyítják, nyugtatják, erősítik az embert, hosszabbítják az életet. Az egész természet egybefog az élet érdekébe és közösen küzd a létfenntartásért. Ehhez isteni alapokra és szervezésre volt szükség.

Az állatok életének fenntartására Isten ösztönt adott. A körülményekhez, a környezethez, az éghajlat elviselésére, alkalmazkodó képességeket kaptak. Vannak állatok, amelyek az éjszakai sötétben is kitűnően tájékozódnak. A kutya a szaglász területén remekel. A lábnymot követve a szomszéd faluban megtalálja a gazdáját. A másik kutya észreveszi gazdájának veszélyes helyzetét, fölmeleg az emeleten lakó lányához és lehívja a szülők lakásához. Így mentette meg a gazdasszonyt, a gázmérgezésben elájult áldozatot. A patkányok egy nappal a földrengés előtt már menekülnek a városból. Így figyelmeztetik a lakosságot a veszélyre. Ha nagy és nehéz tél várható, a hörcsög többet gyűjt téli fészkebe, kitűnő éghajlati időjelzési érzékekkel rendelkezik. Valaki egy szobában zsinórokat húzott ki a mennyezet alatt és csengőket kötött rájuk. Eleresztette a vaksötét szobában a denevért. Hosszabb ideig röpdösött, de egyetlen egy csengő sem szólalt meg. Tehát ultrahangrezgéssel röpködött. A hím rigó énekszóval tart kapcsolatot a fészekben ülő párjával. A vándorgólyák és fecskék tízezer kilométer utat vállalnak és tesznek meg, tengerfeletti repülést is beleértve, és nem tévednek el. Visszatérve hazájukba megtalálják fészüküket. Ezt a hosszú utat az évi költésükből származó kicsikkel teszik meg, akiket kiképeznek a hosszú utazásra.

Van-e értelme tagadni, hogy a természet a legnagyobb művész? Színvonalasan szervezi az előadásokat, rendezi a kiállításokat, készíti a díszítő elemeket. Télen az ablakokra jégvirágokat rajzol, havazáskor hókristályokat szed pehelybe csillagformákba. S még tart a hideg, de már a hóvirág lógatja kelyheit. Amint feloldódik a légkör, már a kis ibolya kéklík, fehérlik. Tavaszra virradva egyre tarkább a határ. A bámulatatos színek nyomán kellemes illat terjed. A természet embert, állatot nem hagy hangulatlan állapotban.

A madarak túl akarják zengeni a növények virágyűjteményeit. A rigó karmesteri díszben, mások bóbítás tarajokkal ékesítve lépnek színpadra, kokettálva vonják magukra a figyelmet. Versenyre hívják a madársereget. Éjjeli koncertet is rendeznek, de a program akkor sem fog el. A természet oratóriuma szünet nélkül tart. Az erdő összhangban, együttesben szerepel. Együtt imádkozik és énekel minden: a természet istentisztelete ez.

Köszönet az élet Mesterének az életért és a betevő falatért. Szükség van lélektani érvekre és háttérre. Isten ezt is biztosított a számunkra.

2. Az ökológiai rend szervezése

A csodálatosan trillázó kanári madárka Verdi Aidájának operett-részletét ismételve. Ugyan bizony, ki volt a mestere kinek? – kérdezem magamban. Világos, hogy ez a madárka sohasem találkozott Verdivel. A nagy művész azonban megfigyelhette a madárkának valamelyik ősét és beiktatta a gyönyörű ütemet az operettjébe. Mégsem merném állítani, hogy a madárka felülmúlja a világhírű zeneszerzőt a képességeivel. Itt a Teremtő mutatkozik be. Ebből fakad a szellemi művészi élet. Most már az ember is alkot, rögtönöz, művészkedik, zenél, fest, épít és remekel. Ez serkentőleg hat a természetén keresztül az emberi lélekre és forrása az alkotó munkának. Ez eredetileg a Mennyei Atya szerzeménye. A természet az értelmes lényeknek tudományos értekezletet, lelki oktatást, iskolai nevelést ad. A tudományos kutatások során felmerült matematikai adatok, rejtélyek is elkápráztatják a tudósainkat. A teremtésben megjelent isteni bölcsesség gyakorlatias, értelmi közlés a világban élő bölcseneknek. Akadémiai előadást készít minden tavasszal a madarak nyelvén. Általuk fogalmazza meg az Isten a túlvilági üzenetét. Ez minden kereső léleknek gyakorlatias előadás. Ez oktatás a szép és összhangos élethez, a világépítéshez és a fáradtságos küzdelmekhez felüdítő hangulat. Ez iskola, életszabály. Ezt a lélektani fogást, környezetbe épített művészeti háttérrel nem a kis molekula okoskodta ki. Ez csak a Teremtő műve lehet. Az ökológiai rend más helyen, más módon és más alkalommal is leckét ad a szeretetre, megnyugtató hatással van a lélekre.

A ház előtt a napsütésben játszadozik a macskamama, bújócskázik a kiscicákkal. Meglepi őket az egérfogás mozdulatainak betanításával. Micsoda figyelmisség! – Ugyancsak csodálni való a vérengző oroszlán. Hát még ez is tud anyai szeretettel, finomsággal gondoskodni kicsinyeiről? – Ha a majmokat szemléljük, vidámabb, mókásabb jeleneteket nem várhatnánk. A kicsinyek ott csüngnek anyjuk nyakán, hol bolhászkodnak, hol cirkuszi mutatványokkal szórakoztatják a nézőket. – A fecskék szorgalmukkal remekelnek. Szünet nélkül hordják az elfogott szúnyogokat a kicsinyeknek. – Ha a sasmadárt figyeljük, az oktató instruktor ügyességét kell elkönyvelnünk. Felveszi a hátára a kicsinyét, kirepül vele a völgy félelmetes szakadékaiba a tériszony leküzdésének gyakorlására. Egyszer csak elejti a kis nebulót, hogy rákényszerítse a szárnyainak használatára. De aztán nagy íveléssel alárepül, elkapja a kis zuhanó rémültet, majd ismét a hátára ülteti. Így szokja meg a kis ejtőernyős a repülést, a hajmeresztő gyorsaságot, a hirtelen leereszkedéseket és a szárnyak fáradhatatlan mozgását.

3. A napenergia és a természet gazdagsága

A napsugár nélkül nem volna élet a Földön. A Nap és Föld közötti távolság kimért, a sugarak erőssége, iránya és beesési szövege meghatározott, mint ahogyan a Naprendszer kapcsolata is az egész Univerzummal. Enélkül elképzelhetetlen volna a földi sors. A napsugár minden élősejttel együttműködik. Nemcsak az emberi testben bonyolítja le a vegyi folyamatokat, de az egész ökológiai rendszerben, minden élőben. Csodálatos összhang alakult ki az élők és a napsugár között. Ezt az életközösséget, összefüggést a Teremtőn kívül senki sem szervezhette volna meg. Az élőknek táplálékra és vízre van szüksége. Lehetetlen volna kiszámítani azt a vagonsozort, amelybe elraktároznánk azokat a táperőket, biokémiai anyagokat, amelyekből csak egy éven keresztül táplálkoznának az emberek, az állatok és növények. A napfény közreműködésével keletkezik élelmiszerünk utolsó grammja, az összes üzemanyag, épület, asztalos és tüzelőfa, gyapot, gyapjú, a levegő oxigénje, közvetve az összes hal, marha, disznó és baromfihús. Ide soroljuk az ősi időkből származó és elraktározott

értékeket, az olajtartalékokat, a szénkészleteket. A fák törzsei, gyökerei, hatalmas erdők, óriásfák, a földrengések következtében elsüllyedtek. Tartósított formában várják a nemzedékeket, hogy felszínre hozzák a kész üzem- vagy tüzelő anyagot, az elraktározott napenergiát.

Lapozva a természet naptárát megtaláljuk a növények életében ajándékozó isteni szeretet jeleit. A gyümölcsfák termései frissek, zamatosak, készen adják a táplálékot az élőknek. A tejtermékekben táplálék és gyógyszer is található. Honnét veszik az állatok a tudást, hogy nekünk ezeket receptek nélkül elkészítsék és számunkra orvosi ellenőrzés nélkül is ajándékozzák? Vagy itt minden állat, virág és növény gyógyszerész, orvos és szaktudós, aki fel tudja mérni, mire van szükségük a földlakóknak?

Régebbi becslések szerint a Nap évente 200 trillió tonna súlyú különböző biokémiai vegyületeket állít elő. A napsugárban mérhetetlen energiaforrást találunk. Egyetlen gramm anyagban, ha azt átváltoztatnánk energiává 900 trillió kicsiny erget kapnánk, ez annyi, mint 34 millió lóerő/óra, vagyis 25 millió kilowattóra. Márpedig a földbolygó tömege 5974 trillió tonnát nyom. Az emberi tudáson is múlik tehát, hogy kellő energia mennyiséghez jusson.

4. Ökológiai egyensúly

Csodálkozva kérdezzük, hogyan szerezték meg a vegyi ismereteket a növények? Milyen módon érzik meg és szívják föl a földből éppen azokat a vegyületeket, amelyek nekik szükségesek? Hogyan készítik el a táplálékokat? Hogyan teljesítik a rájuk bízott feladatokat, hogy gyógyszereket állítsanak elő embernek, állatnak? A növény tehát mint egy vegyi gyár, amely kutat a föld mélyében és megtalálja éppen azt, amit keres. A sárgarépa 216 féle táperőt tárol. Hát ilyen fantasztikus képessége van ennek a növénynek? Ilyen a többi is? És az állatoknál is megfigyelhető ez?

Linné az állatvilágot mutatja be. A szarvasmarha nem legel akármit, de a többi háziállat sem. Milyen érdekek vezetik őket? Vagy csak úgy véletlenül történik minden? Jól tudjuk, a tej az egyik legfontosabb tápláléka a kicsinyeknek, embereknek és az állatoknak. Ha becsapódna a tehén és mérgező növényt legelne, elpusztulna a kisborjú, de még az emberek is. Itt nagyon is pontosan kellett programozni. A Teremtő nem bízta az élet kérdését a negatív erők játékára, kiszolgáltatottságára. A szarvasmarha 276 féle füvet legel, de 218 féléhez nem nyúl. A juh 387 féle zöldet eszik, de 141 féléet kikerül. A kecske 449 féle növényt fogyaszt, és 126 féléől tartózkodik. Ugye ez nem történhet véletlenül? Ezeket az ismereteket az ösztönös állati szervezetbe be kell oltani, bizonyos eljárással az öröklési szabályt meg kell szerkeszteni. Vagy a kisborjú, a kisbárány és a kiskecske iskolába jár? Ki az oktatójuk? Ilyen kérdésekkel áll szembe a mai hitetlen világ, ha nem fogadja el a Teremtő Istent. (Dr. Ilija Živković: Evolucija)

A bolygón valami 20 millió élőfaj van. Ki tudná megmondani hány családtaggal. Hogyan is lehet ekkora különbségekkel itt élni és összhangot találni? A szervezőnek itt azonban nem egy pillanatnyi helyzetet kellett csak felmérni, mert évmilliók távlatba a fejlődés vonalán kellett mindent előrelátni. A Teremtő mégis összhangolt.

Az erdőkben sok a kánya. Ezek alkalomadtán egy-egy kiscsirkét elloptak a háziasszony nagy bosszúságára. Erre a gazda puskát ragadott és alaposan megritkította a madarak sorait. Ez a rendbontás a természetben egyensúlytalan és szokatlan az ökológiában. Elszaporodtak a mezei egerek és más kártevő rovarok, sáskafélék és a földtermésben súlyos károk következtek. (Az emberi test, Bp. 1958)

A háború alatt gázbomba robbant egy görög szigeten. Amerika leggazdagabbjai szoktak itt nyaralni. Most egyszeriben elszaporodtak a hernyók. Egészen lekopasztották a sziget minden zöldjét. Aggódva nézték a jövőt a szegény szigetlakók. Végül is szakembereket hívtak, hogy kikutassák a baj okát. Ezek megállapították, hogy a gázbomba megsemmisítette

a szúnyogokat, amelyek hiányában az énekesmadarak nem tudták felnevelni a kicsinyeiket. Így a madarak elöregedtek, a számuk csökkent, a hernyók pedig élték világukat. Nem maradt más, mint szúnyogokat telepíteni a szigetre. Amikor ezek elszaporodtak, az énekesmadarak újra megtalálták a táplálékot a kicsinyeiknek, ezek elszaporodtak és az egyensúly helyreállt a természetben. Így ismét jöhettek a nyaraló vendégek.

5. A táplálékok és a gyógyszerek

A nagyvárosi egyetemen a kommunista rendszer idején az orvos professzor arról beszélt, hogy melyik növényben milyen táplálék található. Megállapította, hogy a konyhakerti növények nem akármilyen kínálattal állnak elő. Értékes táperőkkel lepnek meg, összetételük orvostudományi szempontból megfelelőek. Különös, hogy ezekben még bizonyos gyógyszerek is vannak rejtve. A különböző életkorú családtagok egy asztalnál szoktak ülni és nem kell rettegjenek, hogy valakinek nem lesz megfelelő az asztalra tett étel. Ki lehet az, aki ilyen szakszerűen és elővigyázatosan helyezte el a vegyületeket a konyhakerti növényekben? Ezzel zárta az előadást a tanár, de szándékosan kihagyta Isten nevét a politikai rendszer miatt. Ám helyette az utolsó padból egy hallgató mégis kimondta: Isten. A jelenlevők közül senki sem tiltakozott, sőt mindenki helyeselte a választ.

Különös, hogy nemcsak az ember, de minden élő megtalálja magának a szükséges táplálékát. Ez igen jól van megszervezve a természetben. Ha egy szem kukorica csak egy szemet teremne, nemcsak a baromfiól maradna üresen, de a gyomrunk is. Ám egy szem kukorica ezer szemet is terem. Jézus tanításából tudjuk: „Ha a búzaszem nem kerül a földbe és nem rothad el, egyedül marad. De ha elrothad, százszoros termést hoz. Meglepődünk a búzaszemen, ha szétmorzsoljuk, mintha homokot morzsolnánk, abban ugyan nem látszik az élet jele. Azonban a másik szemet, ha a földbe tesszük, meglocsoljuk, három nap múlva elindul az élet és kizöldell. Meglepő, hogy egy szemből három ág is kinő, mindegyiken egy kalászt hoz. Egy kalászon 32 búzaszem is található. Így valóban egy szemből száz szem is lehet. Ha a földműves elvet 4 zsák vetőmagot, ez kb. 200 kg. Aratáskor 60 zsák termést visz haza. Ez kb. 3000 kg búza. Ha ezt megőrli és a lisztet kenyérré sūti és felszeleteli, 30 ezer éhezőnek jut egy-egy szelet kenyér. Ugye utólérhetetlen a Teremtő? Ezt hálásan kell neki megköszönni.

Képzeljük el a 20 millió különféle élő fajt, mindegyik számtalan élő családtaggal. Mennyi és hány féle élelmiszerre van szükség csak egyetlen évben? És egy millió évre? Olyan matematika ez, amelyet egy számítógép sem képes kiszámítani, de még kevésbé előteremteni. Isten azonban nem aggályoskodik, de cselekszik.

6. Az értelmi irányítás felfedezése a természet rendjében

Meglepődve állunk a természet titkaival szemben. A fecske fiókák csőrén élénk sárga sáv van, a szájpadrásukon pedig élénk piros szín. Ez azért van, hogy az anyamadár ha megérkezik az elfogott léggel, a sötét istállóban be tudja adni az éhes fiókáknak a táplálékot.

A postagalamb nehézség nélkül hazaröpül Spanyolországból Belgiumba. Ez a galamb több száz kilométeres útján nem téved el. Honnét ez a rendkívüli megfigyelő képessége?

A tyúk messziről észreveszi a magasban a hēját, amikor az ember még semmit sem lát. Tehát az emberi képességeken túl lát a megfigyelő.

Vannak sokkal rejtélyesebb esetek is. Ilyen az alig 3 cm nagyságú brazíliai darázs. Ha megszűr egy embert, hosszú ideig kábult marad az áldozat. A darázs fōnt a magasban kering, de a fűben lent észreveszi a tarantella pókot. Mindkét fél mérgezett fegyverekkel áll ki az ütközetre. A pók, amint észreveszi ellenfelét, lábai mint a lándzsák fenyegetően felemelkednek. A darázs jól tudja, hogy előről a harapófogószerű méregmirigyvel telt

lándzsák felől nem szabad a pókot támadni. Tehát oldalról, vagy hátulról kell megrohanni az áldozatot. De az sem rest, csak úgy sűrög-forog, és mindig szembe van a darázzsal. Ám a darázs fáradhatatlan. Végülis a pók belátja, hogy hiába forgolódik, itt menekülni kell. De ha megfordul, hátba támadják. S ez így is történik. Amint megfordul a pók, a darázs váratlanul villámgyorsan lecsap a pók hátára és mélyen beleszúrja mérges fullánkját. A pók egyet vonaglik és összeesik. A darázs nagy munkát vitt végbe. A pók idegrendszerében egy idegláncot pontosan el kellett találnon. Ezután még egy szúrást elsősegélyként a pók szája felé, a mérges állkapocs idegeibe kell beadni, de nagyon pontosan el kell találni az idegdúcot. Ellenkező esetben, ha a pók magához tér, meg fogja ölni a darazsat. A darázs mindezt tudja, de a pókot nem szabad megölni csak el kell kábítani, azért az első lábpár közti idegdúcba kell még egy szúrást adni, csak azután birkózhat meg a szállítással. Mindezek után nekifog, és hol taszítja, hol húzza a zsákmányt, de végre megérkezik a fészekhez. Rászáll az áldozatra és ráhelyezi a tojásokat. Itt, ha kikelnek a kicsinyek, találnak azonnal friss eledelt a pók testében. Ugyan ki tanította meg a kis darazsakat erre a rendkívüli ügyességre és hol vásárolta a mérget?

Lehetetlen elsorolni azt a gondoskodó tudományosan megokolt eljárást, amelyet a Teremtő a természetben évezredekken keresztül az egyes fajok életének fenntartására biztosít.

Lehetetlen észre nem venni azt, hogy esetenként olyan összetett dolgokról van szó, amelyet ember sem mindig tudna megszerkeszteni, az állatok viszont megtanulták. Itt csak egy irányító, ösztönös, gépies beállításáról lehet szó, amelyet nem kell minden egyes esetben újra megismételni, hanem csak öröklés útján kell átadni az étellel együtt az utódoknak.

A tengeri teknősbéka, amely éppen most kelt ki a forró homokban lerakott tojásból, gondolkodás nélkül egyenesen elindul a soha nem látott tengernek, amely néha mérföldre eső távolságra van tőle. Ő tudja azt, hogy ott lesz az ő hazája. Itt is idegrendszerbe beépített gépies eljárásról lehet szó.

A fiúk számára mulatságos szórakoztató a kiránduláson a tüskés, ragadáncsot, növényi termést a másik hátára dobálni. Nem tudják, hogy ezt a játékot nem ők találták ki, hanem valaki, aki már előre megszerkesztette a ragadáncsot. Mire szolgál a tüske? Arra, hogy a növény termése mennél messzebbre eljusson, vagyis elterjedjen. De honnan is tudná ez a kóró magától ezt a ravasz fogást kieszelni? Ehhez hasonlót talált a Teremtő a kisebb gyermekek számára játékként. A gyermekláncfű kis pihés léghajókra akasztja fel a magvát. Ez nagyon tetszetős játék a kicsinyeknek. Mindenfelé szétfújják és szétszórják a környéken. Így terjed el ez a gyógynövény a szél segítségével. A gyermekláncfű tea étvágygerjesztő, emésztést serkentő, epeműködést elősegítő, vizelethajtó, vértisztító, erősítő, májbetegségeket gyógyító fontosságú gyógyszer. Honnét is tudná, hogy ennyi féle bajban tud segíteni az embereken?

Hasonló a szilfa, juharfa, s a hársfa szárnyas magva, amelybe a szél belekap és a termést jó messzire elhordja. A mák termés dobozának tetejét szitává lyukasztja, hogy a szél mint valami locsoló a vizet, a mák szemecskéit szétszórhassa. Nem a természet a leleményes és talál megoldásokat. A természet a fejlődés vonalán Istennek engedelmeskedik.

7. A természet csodái

Meglepődve állt az ember az üveglencse előtt. Egész ismeretlen világot fedezett fel, amikor a parányi vízcseppet, növényi sejtet, vagy szúnyog szemet tette az üveglencse alá. Ezután nem szűnt meg a mikrovilágot kutatni. Micsoda szabályosságok, matematikai és mértani alakzatok, beosztott anyag és tér, értelmes logikus eljárások, művészi alkotások, valóságos csodák jelentek meg előtte. Ez mind szabadszemmel nem látható.

A bort ecetté alakító mikrobák saját testsúlyuknál tízezerszer több alkoholt fogyasztanak és ecetesítenek meg néhány nap alatt. Ez olyan munka, mintha egy száz kilós férfi négy nap

alatt két millió kiló fát hasogatna össze. Az igazi csodák csodája azonban akkor jelenik meg a szemeink előtt, amikor elektromos műszereket alkalmazunk és az élő sejtek vagy a parányi atomok titokzatos világába tekintünk bele.

A növények bőrszövetrendszere, a hópehely kristály, a kovamoszatok, a tengerfenék rejtett növény és állatvilága, mind olyan csodák, amelyek előtt bámul a világ. Az írisz növény levelében 25 négyzetmilliméternyi kis felületen 12 ezer légzőnyílást számláltak meg. Ilyen tökéletes a növények tüdeje, légzőszerve. A szegfűnél már 40 ezer, az orgonavirágnál pedig 120 ezer a légzőnyílás. Minden egyes növénynél más-más szám fejezi ki azt, amely jellemző rá és a faján belül minden egyes testvérré. Minden élő a faján belül saját ismertető jelet.

Van egy növény, amely ügyes fogót készít. Hosszú, vékony szálaban végződő levelei végén egy-egy kis kanna áll merőlegesen. A kannák szélén finom mézet csorgat a növény, amelyekre ész nélkül rohannak a rovarok. Hanem a gyanútlan lakmározó kis bogár egyszerre csak belebukik a kannába és nem tud többé kijönni. Hegyes szőrök állnak a menekülővel szemben. A kanna fenekén vár rá a halál, olyasféle az, mint az emberi gyomorsav, amely felfalja és megemészti a táplálékot.

Tudjátok-e, kérdezte a tanulókat a tanár, egy nagyobbfajta konyhatöknek milyen hosszú a gyökere, az összes hajszálgyökerekkel együtt? Bizony 25 métert is elér. Tudjátok-e, folytatta a tanár, hogy egy száz éves bükkfa egyetlen nyár alatt 9000 kg vizet párologtat ki a levelein keresztül. Képzeljétek el mekkora munkát jelent ez a gyökereknek. Van hajszálcsovesség, de ez csak a törvény. Ám azt sehogy sem értjük meg, ki emeli fel a 9000 kilogramm vizet hat emelet magasságba ebben a lombos bükkfában?

A ricinus egy négyzetmilliméter területén 402.200 klorofill szemecskét olvastak meg. A természetben mindennél matematikai adatok szerepelnek és nem kényük-kedvük szerint alakulnak a dolgok.

8. A természet matematikai kihívása

Az ember nem az első értelmes lény e bolygón. Valaki már itt járt előttünk és megelőzött minket. Munkájának nyomaira akadunk, értelmi nagyságával számtalanszor találkozunk. Ezen tények mellett nem lehet közömbösen elhaladni. A természetben szereplő matematikai adatok és rejtélyek kihívnak, sőt versenyre szólítanak. Ettől a Mestertől lehet és érdemes tanulni.

A repülőgép megszerkesztéséhez a szárnyasok vezettek minket. Ennek a tökéletesítésén dolgozó amerikai szakemberek kimentek a természetbe tanulmányozni és Afrikában ráakadtak a leggyorsabban röplő madárra. Megfigyelték repülési technikáját, csontvázának megszerkesztését és a szerzett tapasztalatokat átvitték a tervrajzba. Így született meg a szuperszónikus, vagy a hangsebességnél gyorsabban haladó repülőgép. Más tudományos sikereket is visszavezethetünk a természethez. Ez az ősi forrás az első emberek iskolája. Később a tudásszerzés rendes vonala és biztos forrása, amelyet ma már az egyetemeken is előadnak. A természet sziporkázik a különféle mesteri fogásoktól és nem retten vissza a legmesszebbmenő matematikai rejtélyektől.

A méhek sejtépítésének technikájából megtanultuk, hogyan lehet minimum anyaggal maximum teret kihasználni. Ezt egyébként már az első élő sejt is magában hordozta. Az ember, mint megkésett felfedező, a korszerű gyártelep tervezésénél alkalmazza ezt a szabályt.

A teherbíró emberi karcsont szerkezetét is megcsodálhatjuk. Matematikai képletét a hídépítésben hasznosítjuk. Így óriási méreteket öltenek minden téren a tudományos kutatások. Mindezek mellett úgy tűnik, hogy az ismeretlen világ csak bonyolultabbá válik. A végső megoldások, a legmélyebb titkok, mintha egyre inkább távolodnának tőlünk. „Minden kérdést, amelyet feltesznek a tudósok, a tudomány ugyan megválaszolja, ám az maga után von húsz új problémát.” (A. d'Arsonval, a Collège de France professzora) Heisenberg,

korunk kiváló atomfizikusa, elmerülve a kutatásokban megjegyezte: „Az, amit látunk, a tudós már képtelen kifejezni és megfogalmazni ezen a mi konyhanyelvünkön.” Tehát új fogalmakra és nyelvre van szükségünk, talán egészen új világnézetre is és más gondolatrendszerre, hogy folytatni tudjuk a világ titkainak további feltárását. Ez annyira magasszintű, hogy el kell ismerjünk, sohasem fogjuk utolérni az isteni Mestert.

Az ember csodálkozó képessége ősi eredetű. A primitívek megfigyelték a világukat, számoltak a környezet és időjárás kölcsönös vonatkozásaival, az égitestek hatásával és mindenféle változásokkal. Nemcsak bepillantás volt ez a természet titkaiba, hanem rádöbbenés arra, hogy mindez matematikailag leolvasható. Amikor feltalálták a matematikát, nem erőltetve, kiagyalva szerkesztették a számtani műveleteket, hanem az élet valós példáira és szorongató problémáira alkalmazták és azok megoldására használták. A lét és az életkeret matematikai egységbe vannak öntve és az ember kibetűzte azokban a matematika ábécéjét, de Istennek a nevét is.

9. A növények levelei és elágazásai

Meglepő a növények világában a levélminta különféle alakzata, a változó virágzata, a sokféle termés. Elcsodálkoztam, hogy még matematikát is felfedeztem bennük. A levélnem jelenik meg csak úgy találomra.

A plantago (az útifű) három változata ismert. A plantago média levélrendeződése hatalmas matematikai szenzáció. Ha a legfrissebb, legfelsőbb levéltől indulok és azt nem számítom, akkor minden nyolcadik levelet találok ugyanazon vonalban egymás fölött. Ez idő alatt a növény szárát háromszor kell megkerülni és akkor kezdődik a levélrendeződés mintájának ismétlése. Vagyis a szár kerületének $\frac{3}{8}$ részében jelenik egy-egy újabb levél ugyanazon irányban fent a növényen. Más növényeknél más szabály szerint történik, de érvényes a matematika az ágak és levelek elhelyezkedésében. Minden fajnak van jellegzetes ismertető pecsétje. Itt nem lehet csalni. A fajon belül mindegyik növény szót fogad, ugyanazon feladatot teljesít, egyidőben bontja a leveleket és virágzik és hozza a termést, vagy érleli meg a magot. Gyakori a levélrendeződés az $\frac{1}{2}$ vagy az $\frac{1}{3}$ és a $\frac{2}{5}$, de előfordul a beosztás $\frac{6}{13}$ levélmintában is. Eddig is tudtam, hogy a növényeknek szükségük van a napfényre, de nem tudtam, hogy az ilyen katonai rendben és szigorú beosztással történik. Egy bizonyos, hogy a tervezőnek szüksége volt tökéletes biológiai, de matematikai ismeretekre is. Hogyanis oldotta volna meg ezt a napsugár magától, vagy a növények hogyan jegyezték volna meg, ki milyen ruhát ölt, milyen gyógyszert termel és mikor virágzik és hozza a termést?

Kérdezem, vajon a plantago média megváltoztathatná-e önmagától a $\frac{3}{8}$ -as rendszert? Aligha! Ha utána nézünk, felfedezzük, hogy az a Fibonacci név alatt ismert matematikai sor, olyan számtani rendszabály, amely még sok embernek sem ismert, de a plantago media elfogadta. A növények azonban nem tanulnak matematikát. A plantago média levélrendeződési törtek sorozatát folytatva, végülis fontos irracionális számhoz jutunk: 0,381966..., amely az aranymetszést jellemzi. A Fibonacci számsort megtaláljuk még a gyümölcsfák ágainak felépítésében is. Íme a csodálatos számsor: $1+1=2$; $1+2=3$; $2+3=5$; $3+5=8$; $5+8=13$; $8+13=21$; $13+21=34$; $21+34=55$... Ugyanazon Teremtő szerepel a Világmindenség felépítésében, mint a természetben minden egyes élő megszerkesztésében.

10. A Teremtő hármassága

A világmindenség óriási. Egy-egy tudomány nem merítheti ki az egésznek minden titkát. A tudós a maga szemszögéből kutat, és pedig azt, ami őt érdekli. Az Univerzumnak számtalan arca van, mindegyik tudományág csak egyetlen arcképet készít. A matematikus azt mondja:

„A világ a matematika nyelvén íródott.” A filozófus így fogalmaz: „Ha valami történik, mindig föltételezzük, hogy ezt már valami megelőzte, és ez a mostani már szabályszerűen következik.” A teológia hittel fogadja: „Isten van, mert erről tanúskodik a világ, amelyet teremtett.” Azok, akik nem zárkoznak el a hit igazságaitól, gyermeki őszinteséggel és örömmel kutatják a természet érthető mintáit, készek elfogadni, hogy a gigantikus és szépséges világmindenség végső alapja ugyanaz az Isten, aki kinyilatkoztatta, és Jézus Krisztusban feltárta önmagát. Innét tudunk Istenről és értesülünk arról, hogy Isten háromszemélyű: Atya, Fiú és Szentlélek.

Az emberi lélek alkalmas arra, hogy nem csak tudományos kutatásokon keresztül jusson el a láthatatlan Istenig, de elsősorban a hit sajátosságos útjain. Isten elérhető értelemmel is, de felfogható, sőt megérezhető, lélekben is. A hívő embernek olykor különösnek tűnik az egy Isten lét a Szentháromság magyarázatában. Némelyeknek ez matematikai lehetetlenség. A kinyilatkoztatásban elfogadjuk, mint hittételt, mert megbízunk Istenben, az örök igazságban. Azonban meglepődhet a hitetlenkedő, ha azt állítjuk, hogy Isten a hármas számmal beírta nevét a teremtéstörténetbe. A teremtés során haladva számtalan esetben, különböző szinten, megörökítette a hármas rendszert. A teremtés kezdete: az anyag-, tér-, idő vonatkozása. A hármas szám csodálatos indulás, átmenet az egységből a sokaságba, az egyszerűből a tökéletes felé. Ez viszont fejlődés volna.

11. A bálnák

A bálnák világa az óceán. Annak ellenére, hogy kizárólag tengerben élnek, teljes egészükben valódi emlősállatok és tüdővel lélegeznek. A testi hőmérsékletük állandóan 36,5 C° függetlenül, hogy éppen az Antarktisz körüli jeges vízben, vagy a Bermuda szigetek környékén meleg vízben tartózkodnak. Elképzelhető, hogy ezek a körülmények számtalan problémát jelentenek, de amelyeket a Teremtő kitűnően megoldott. A bálnamama kétévenként szokott fialni. Ha a kicsinyek fejjel előre születnének, a hosszan tartó szülés során kínjukban már a víz alatt levegőt vennének és megfulladnának. Erre is gondolt a Teremtő és mindent másként rendezett, mint a földön élő emlősöknél. Ezáltal a kisbálna, ameddig csak lehet, a köldökzsinórral összeköttetésben marad anyjával. Az újszülött kisbálna 8 m hosszú és 8 tonna tömegű. Ez 2 tonnával több, mint egy kifejlett elefánt súlya.

A kékbálna a 80 bálnafaj közül a legnagyobb. A legnagyobb méretű állat, amely valaha is élt a Földön. Az átlagos testsúlya 140 ezer kiló, ez annyi, mint 28 elefánt, vagy 170 ökör. Ha az emberrel hasonlítanánk össze, 2000 személy adná ki a testtömeget. A legkisebb emlősállat az etruszk cickány. Ezekből 70 millió kellene az egyensúly kedvéért a másik serpenyőbe.

A kékbálna testhossza csodálatra méltó: 33 méter, a leghosszabb élőlény. Ez hosszabb, mint négy egymás mögé állított autóbusz. A nyelve olyan nehéz, mint egy elefánt, a szív tömegének az átmérője 1,2 m, a súlya mint egy lóé. A testében tízezer liter vér kering. A fő verőér átmérője fél méternél nagyobb. A máj egy tonna és ugyanannyi táplálék fér egyszerre a gyomrába. A vese olyan nehéz, mint egy ökör. Fáradság nélkül lemerül 200 méterre a mélybe. A gyors vízáramlásokat is leküzdi. A felszínen óránként 28 km-es sebességgel halad. A tüdő 3000 literes, mint 750 léggömb. A Teremtő alkotta a farokúszót, és pedig vízszintesnek, mert ez a gyakori felúszások és lemerülések esetén áramlástechnikailag lényegesen előnyösebb, mint a függőleges farokállás. Számára legfinomabb falatokat a tintahalak jelentik, melyekből a sok csak a mélyben található. A bálnavadászok egy elejtett bálna gyomrában 28.000 tintahalat számláltak meg. Érzékeny tájékozódó képességgel teljes biztonsággal megtalálja a sötétben a zsákmányt. Kattogó ultrahangot ad ki, amelynek a visszhangját felfogja. Ez a legsötétebb éjszaka ellenére is pontosan tájékoztatja a zsákmányállatok számáról és méretéről.

A bálnaorr a fej tetején van. A Teremtő ezt azért rendezte így, hogy vízszintes testhelyzetben úszva a fej legmagasabb pontján legyen az orrnyílás. Amikor nem vesz levegőt, erős gyűrű alakú izom zárja be az orrnyílást. Libacsőrszerű megnyúlt gégefővel együtt még egy zárható szeleppel rendelkezik. Ezzel kizárt annak a lehetősége, hogy víz jusson a tüdőbe. Minden más emlősállattal ellentétben az orrjárat és szájnyílás között nincs nyitott összeköttetés. Így a száját a víz alatt jól kitáthatja anélkül, hogy víz juthatna a légutakba. Minden bálnafajnak saját egyéni orrszerkezete van. Ez nyolcvan különféle megoldás. Az orr nem tűzoltó fecskendő, hanem légzőnyílás. A kilégzéskor látható az a meleg levegőből kicsapódott vízpára, mint az embereknél a lehelet a fagyos időben. Minden bálnafaj a maga módján, rá jellemző módon fújja ki ezt a felhőt, és erről felismerhető, melyik bálnafajhoz tartozik.

A kutatók sokáig süketnek tartották a bálnákat, hiszen a víz alatt nincs mit mondani, tehát nincs mit hallani. Ez azonban nagy tévedés volt. A bálnáknak ultrahang generátora és éneklőképessége van, hangzatos koncertjeikről beszélünk. A bálna füle olyan részeket tartalmaz, amilyenek a szárazföldi emlősállatoknál nem léteznek. A víz alatt a hang akadálytalanul hatol be a koponyába. Mivel a fül hozzánőtt a koponyacsontozathoz, a rezgések egyszerre lépnek fel, így lehet érzékelni a hangok fülbe érkezésének időeltérését. Isten a víz alatt sztereovételt biztosít. Olyan érzékeny beállítóval rendelkeznek, amely kimondottan az irányhallást szolgálja és a mellékszöveket kizárja. Feltűnő, hogy a víziállatoknál a fül nem nőtt egybe a koponyacsonttal. Ezért ez a rendszer szeizmográfra emlékeztet, amellyel a geológusok távoli földrengés hullámokat is képesek érzékelni. A hallócsontocskák, az üllő és kengyel is egészen más alakú. Ennek az előnye, hogy nagy távolságra hallanak a víz alatt. A bálnák ezért minden különösebb fáradság nélkül megértik egymás jelzéseit, jóval több, mint 100 km távolságból is. Ez kb. olyan, mintha valaki Budapest és Balaton távon telefon nélkül is beszélhetne.

A bálnák zenét szereznek és reprodukálnak zongora és kották nélkül. A Teremtő külön tehetséggel ajándékozta meg őket. Különböző énekeik vannak. Nemcsak egy dallam változatai, hanem éppenúgy alapvetően különböznek egymástól, mint Beethoven vagy más zeneszerző darabjai. Zeneszerzés közben mindig több mint 12 kompozíciós szabály szerint alkotnak. Minden évben új „slágerrel” jelentkeznek. Az óceánban könnyedén 100 km távolságból tapasztalják. Az amerikai kutatók felvették sztereóban, víz alatti mikrofonnal. Bálnaénekekből már egész átfogó hangszalag-archívumot gyűjtöttek. Egy cég már kiadta ezeket.

Kifinomult technikát fejlesztettek ki a bálnák a zsákmányszerzésre. Lentről csavarvonalban úszva az orrukából egyenletesen levegőt eresztenek ki. A felszálló buborékok mint egy háló, bekerítik a kis világító rákokat. Ezek menekülnének a buborék elöl, de így összesűrűsödnek a buborék henger központjában. Alig éri el a kör a felszínt, a bálna ott van és óriásra tátott szájjal, sietve úszik lefelé a henger közepén. A hatalmas vízmerítőből nem szökik meg egy se. Mielőtt lenyelne a zsákmányt, a felesleges vizet kiereszti. A zsákmány a szűrőkészülék lemezein fennakad.

Az összes emlősállat közül a szürkebálnák tartják az abszolút hosszú távú rekordot, mégpedig úszva. A vándormadarakhoz hasonlóan évente 10 ezer km utat tesznek meg a Mexikóhoz tartozó kaliforniai félszigetig. Itt alig van valami ennivaló a számukra, de hat hónapig böjtölve tartózkodnak itt. Január végén születnek a bálnáik. Fialtaljaik napi 20 liter tejet szopnak. 8 hónapra visszatérnek hazájukba.

VII. A kereszténység és a világ

1. A kereszténység Isten nagy családja

Ha a közösségben kölcsönösen fenntartják egymás életét, Jézussal még a környezet is átistenül, és az emberiség újjászületik, lelkivé alakul. Isten a családi fészekből irányít. Ez az élet forrása, és központja. Innét árad természetes és természetfeletti eszközökkel a jó a földre. Az isteni szeretet szintézis, örökös alkotás, a jóság örökké mozgó gépe. A keresztény lépésről lépésre mennyeivé változik, közben lelkivé, tökéletesebbé alakítja a környezetét. Átala a világban felderül az Isten-hiány, gyógyulnak a lelkek, kibékülnek a haragosok, csendesül a vihar, megszűnnek az ütközetek, tisztul a lelkiismeret, megtér a bűnös és győzelemre jut a szeretet. Így lesz jobbá a világ a keresztény családokon keresztül. Isten által szerveződik a béke, megszelídül a világ és mennyországgá lesz a föld.

Hit nélkül a földlakók lelkileg elszegényednek, zűrzavaros meghasonlott állapotba sodródnak. Lehet-e lelkiség nélkül megmenteni a világot? – A kereszténység Krisztus kiválasztott elitje, Isten szeretett nagycsaládja, amelynek megváltó, tanító, fontos nevelő szerepe van a világban. Korának sajátosságos helyzete miatt azonban erre a tudatra fokozottabban kell ráébredjen. Fel kell emelni a süllyedő világot, fel kell rázni kábultságából, életuntóságából, céltalanságából, meg kell menteni a végső leszereléstől. Hit nélkül kialszik a szeretet a földön. Ezt a pislákoló lángot Krisztus lobbantotta fel és övéi hivatottak azt tovább adni és fenntartani. Isten az élet forrása. A hit embere ezen a vonalon halad. Korunkban az emberiség a földrajzi egységét éli meg. Be kell indítani egy kollektív programot, amely nem földi találmány, de isteni eredetű és célja az emberiséget az Univerzum egységébe is bekapcsolni. A Földbolygó nem éli túl a válságát, amelybe jutott, ha nem megy át egy isteni szeretet-terápián, egy erkölcsi átalakuláson.

Már tudományos körökben elhangzott egy utalás, hogy úgy lehetne szabadulni a bajjuktól, ha az emberiséget áttelepítenénk egy másik bolygóra. A krisztusi szeretet képes egybekovácsolni a meghasonlott emberiséget és kivezetni a szétforgácsolódásból és ütközésekből. A más bolygóra költözés esetében éppen olyan helyzet alakulhatna ki ott is, mint a földön. Mindenesetre veszélyes volna nukleáris fegyverekkel indulni a Kozmoszba.

A fejlődés vonalán már megjelent egy isteni evangéliumi egység. Ha az egyéneknek sikerül úgy társulniuk és egymásra hatni, hogy ne önző érdekek kerüljenek uralomra, hanem egy közösségi együttérzés, sőt testvéri univerzumi hit, az emberiség mentve lesz.

A hitben meghirdetett Túlvilág, a lelkek közössége egy magasabb szintű egység, amelyet isteni üzenetként a keresztények hittételként elfogadnak. Ezzel a világgal menthetővé válhat a földi sors, kialakulhat a jobb világ.

2. A kereszténység és az eredete

A vallási élet eredetét úgy vehetjük, mint Isten-közlést. Az Univerzumból üzenet érkezett. Ezt kinyilatkoztatásnak, isteni kommunikációnak nevezzük. Ez volt az első kapcsolat az éggel. Kétezer évvel ezelőtt megismétlődik Jézus Krisztus, Isten Fia által, aki megalapította egyházát. Mi keresztények tőle kaptuk a hitet. A hit tehát nem a földről indult az ég felé, hanem onnét érkezett hozzánk. A kutatások során kiderült, hogy kezdetől ez az egyisten-hit uralkodott a földön. A politeizmus (a sokistenimádás) későbbi eredetű, a Nap, Hold és csillagok imádatával hozható kapcsolatban. Ennek azonban ma már nyoma veszett. Beszélhetünk vallási fejlődésről is. Koronként a vallási fogalmak tisztázódtak, a lelki élet is

tökéletesedett. A kereszténység ma már elterjedt a földkerekségen, amelyet Jézus Krisztus alapított kétezer évvel ezelőtt. Nemzedékről nemzedékre juttatták hozzánk őseink. Nemcsak a hitet adták át a nemzedékek, de a lelki élet elmélyült szokásait is. Isten állandóan kapcsolatban áll a földlakókkal.

Párhuzamosan haladt a vallási neveléssel a szellemi kiképzés. Isten úgy szerepel a vallási életben, mint irányítója az egyéni és közösségi kultúréletnek. Óriási eredményt ért el az emberi akarat nevelésében, benső lelki önfegyelemben, az igazság követésében, a szeretet gyakorlásában, a világ építésében, a kölcsönös megsegítésben. A kereszténységben a felbonthatatlan házasság egybetartotta a szülőket a gyermekekkel. Ez alapját képezte az egészséges élet sokasodásának. A földművelés nevelő hatást gyakorolt a kóbor, vándor népekre és letelepítette őket. A keresztény hagyományok egy magasabb kultúréletet hagytak örökségbe. Ma a világon élő hittestvérek 2300 nyelven beszélnek. Ma meg kell oldják a földlakók egységének, a fejlődés magasabb fokozatának kialakítását. Ez ideig igencsak nemzeti alapon, országos keretben szerveződtek a közösségek. Ma a népvándorlás tényezőitől is függ az emberiség jövője.

3. Isten a fejlődés irányítója

Néhány pontban összegezzük a múltat.

- A római birodalomban két millió rabszolgát tartottak. A keresztények ezeket a kereszteléskor felszabadították. Emiatt már ott kezdetben kitört a keresztényüldözés. Jézust keresztre szegezték, ennek mintájára a keresztényeket is hasonló módon ítélték halálra.

- A keresztények hegyekbe, barlangokba menekültek. Itt alakultak ki a keresztény szerzetesrendek. Ezek később a krisztusi hitben a nomád népeket megkeresztelték, letelepítették és földművelésre szoktatták.

- Lefordították a Szentírást. Ezzel kapcsolatban írásjeleket szerkesztettek és elkezdődött az írás-olvasás terjesztése.

- Ez a kezdete az európai keresztény kultúra történetének.

- Megnyíltak a szerzetesrendek, a kolostorok lakói a szentéletű papok, iskolák és keresztény kultúra alapítói lettek. A tudományok ápolásával foglalkoztak. Napjainkig az egyháziak az elmaradott népek írástudatlanainak a tanítói. Sajnos korunk hatalmas műveltsége mellett két milliárd írástudatlanról szólnak az adatok. Ezeknek iskolákat kell építeni és azokban tanítani, és könyveket kell nyomtatni. Ezt javarészt az Egyház szervezi.

- Az Egyház a szerzetesrendek által számtalan más iskolát, felsőbb tagozatot, sőt egyetemeket alapított világszerte.

- Az Egyház világszerte missziókat szervezett, nemcsak a keresztény tanítást terjesztette, de az erkölcsi élet elveit, egységet és békét hirdetett.

- A templomok építésével egybegyűjtötte a népeket. Ma már nemzetközivé vált a kereszténység. Két és félezer nyelven beszélőket karoltak fel a missziók. A nyelvek ismeretében és tanításában a vallás vezet. A templomok építése évszázadokon keresztül művészetek ápolásához kapcsolódott. Az lendületet adott az építészetnek, festészetnek, zenei képzésnek. Nemzedékek nevelője és a kultúra terjesztője lett az Egyház nemcsak Európa országaiban, de a többi világrészeken is.

- Az egyházi iskolák világszerte elterjedtek, több tudóst és tanárt képeztek ki. Ezzel hozzájárultak a tudományágak fejlesztéséhez.

- Régi időktől működnek a fogolykiváltó szerzetesek, akik nem ritkán saját magukat eladták, hogy megmentsek a másik rabot. Ezzel terjesztették a világbékét és a szeretetet. II. János-Pál pápa nagy érdemeket szerzett a kommunista terror alóli felszabadulásban. Ezután szabadabban lélegzett a világ.

– Az ősi egyház, az apostolok korától Jézus tanítása nyomán az anyagi javak elosztását követte. A szerzetesek közül többen kiváltak a karitatív munkával. Szent Vince a munkatársaival az első kórházak megteremtői, az első gyermekotthonok megszervezői. Vannak, akik külön a gyermekek és ifjúság nevelésével foglalkoznak. Így számtalan iskola és gyermekotthon épült fel.

– A szegényházak, az aggok otthona megnyitása, a nincstelenek felkutatása, menedékházak megnyitása mindig a szentéletű papok és nővérek nevéhez fűződik.

– Ugyanezek az első leprástelepek építői, fenntartói és rajtuk kívül senki sem vállalt szolgálatot ezek körében. Nem egy ápoló közülük megbetegedett, sőt bele is halt betegségébe.

– Újabbán a szenvedélybetegek számára nyitnak otthonokat és elvonókúrákat, mentőszolgálatot és lelki közösségeket. Az AIDS betegek, alkoholisták, kábítószeresek, dohányzók, szenvedélybetegek megmentésével főleg Kalkuttai Teréz anya nővérei vállalkoznak világszerte. Teréz anya Indiában az utcán haldoklókat szedte össze, vitte otthonába és ápolta őket. Ebből nemzetközi szolgálat lett. Az éhezőket gyűjtötte otthonába. Régebben évente 12 millió gyermek és 43 millió felnőtt halt éhen. Ma 15-20 millió felnőtt és 6 millió gyermek éhező halálzásáról beszélnek.

– Vannak, akik bűnözők átnevelésével foglalkoznak. Ezeket a lelkeségi mozgalmak gyűjtik össze, ellenőrzik, vezetik és nevelik.

Ugyan ki törődne ezekkel, ha a kereszténység nem indul el Krisztus útján megmentésükre?

4. A kereszténység és vértanúság

Krisztus keresztre feszítésével megkezdődött a keresztények üldözése és vértanúsága. A megrendült apostolok elrejtőzködtek a biztos halál elől. Szükség volt Jézus feltámadásának örömhírére, a Szentlélek segítségére, Jézus Anyjának bátorítására, hogy kilépjenek a nyilvánosság elé. Bárhol is mutatkoztak eredmények, kitört az üldözés. Jézus követőit századokon keresztül irtották. Az apostolokat is keresztre feszítették.

A római birodalomban elindult a keresztények kivégzésének nyilvános cirkuszi mutatványa a városi körszínházban. A cél ezzel annak a kereszténységnek a leállítását volt, amely megkeresztelve felszabadította a rabszolgákat. Viszont a császár büszkesége a hatalmas kiterjedésű birodalom volt, a két milliányi rabszolgával. Néró császár felgyűjtotta Rómát és kiült, hogy megénekelje a város pusztulását, amelynek a bűnét a keresztényekre hárította. Ezután nagy keresztényüldözés következett, amely 300 évig tartott. Első helyre kerültek azok, akik nyilvánosan elismerték keresztény voltukat. Ezután következtek azok, akiket feljelentettek. Ezek között voltak – irigységből feljelentett – nemkeresztények is. Leírhatatlan ez a kegyetlenség. Az elítélteket a hóhér gyászleplettel terített, s azután verte agyon áldozatát, mint a kutyát. Volt keresztfeszítés is, másokat máglyán égettek el. S ha rövidnek bizonyult a nap, akkor éjjel még látványosabban égették az elítélteket. A keresztények a hegyekbe menekültek, barlangokba rejtőzködtek, bárány és kecske bőrben bujkáltak.

Igy indult el a kereszténység az evangélium hirdetésére. A barlanglakókból lettek az első remeték és a szerzetesek. Azt gondolhatná valaki, hogy ez az első háromszáz év volt az egyetlen üldöztetés a történelemben. Ez bizony többször is ismétlődött. A szerzetesrendeket számtalanszor feloszlatták, házaikat eltulajdonították. Nálunk ismert: a tatárjárás, törökhódoltság, a francia forradalom, II. József. A legnagyobb keresztényüldözés a kommunizmus idején volt. Valami százmillió vértanúról emlékezünk. A papság és a szerzetesek első helyre kerültek.

A két világháború dühöngő zajában, a halálraítéltek jajkiáltásában, a lerombolt százezer templom sötétségében, Európa városainak füstölgésében úgy tűnt, az emberiség utolsó napjait

éli. Az istentagadók jelképes koporsót állítottak a halott Isten felett, valójában ekkor akarták elhantolni az emberiség lelkiismeretét. A pusztítások, rombolások, népirtások, emberkínzások, vagyonekbobozások, erőszakos meggyalázások, évtizedekre terjedtek, sőt majdnem az egész századot felölelték. Európa nem tudta elviselni ezt a lelki összeomlást. A háború utáni idegösszeroppanásban több mint 8 millió ember öngyilkosságot követett el. Ezenkívül 70 millió öngyilkosságot kísérelt meg, de sikerült őket megmenteni. (Dr. Hódi S.: A meghívott halál). Ezzel az ateizmus nem csak bemutatkozott, de szereplése még tovább tart. Az iskolai nevelésben, a nyilvánosságban jelentkező erkölcsi züllésben, még mindig fertőzi a tömegeket.

5. A kereszt és az ezredfordulói feltámadás

Isten az embert munkatársul rendelte. Miért van a földön háború és Isten-tagadás, hitüldözés, vagy általános erkölcsi romlás?

Jézus keresztre feszítése történelmi ismétlés, általános jelenség. A Szentírás a sátán jelenlétéről számol be a földön. A két világháború és a hittagadás olyan tünet, amelyről már a fatimai Mária-jelenések során is értesülünk.

A) **A háborúk.** Lenin finnországi száműzetéséből (1917) három napra az utolsó fatimai jelenés után érkezett haza Szentpétervárra. Ezután tört ki a nagy orosz forradalom, amelyről a látnokok előzőleg értesültek. Ez csak az első szakasza a jóslásnak.

Hitler húsz éves korában élénken érdeklődött a démoni vallás után. Egyszer a bécsi Hofburg Múzeumban járt, ahol megdöbbenve vette tudomásul, hogy ott őrzik „Longinus lándzsáját”. A hagyomány szerint ez volt az a lándzsa, amelyet a százados használt Krisztus keresztfeszítésének idején, és az Üdvözítő oldalába szúrta, hogy meggyőződjék a kereszthaláláról. Később Hitler, amikor megszállta Ausztriát, magához ragadta ezt a lándzsát, amely előtt állítólag az első találkozáskor démoni extázisba esett. Ezzel elindult a második világháború. 1944. október 13-án, a háború vége felé Nürberget bombázták, és Hitler főhadiszállását romhalmazzá verték. A következő év tavaszán a romok között kutató csapatok megtalálták Longinus lándzsáját. Ezzel befejeződött a háború. A lándzsa megtalálásának pontos ideje 1945. április 30-án délután 2 óra 10 perc. Ekkor követte el Hitler az öngyilkosságot. Ez a nap azonban a sátánizmus évi főünnepének a délutánja volt, amelyet ők a „Walpurgis-éj” néven emlegetnek.

B) **A hitüldözés.** Sztálin rettenetes éhínséget idézett elő Ukrajnában. Az áldozatok számát 14,5 millióra becsülik. 1945. április 11-én Josyf Slipyj ukrán bíborost valamennyi püspökével letartóztatták. Egy éven belül több mint 800 papja követte a fogságba. Az ukrán keleti rítusú katolikus egyházat beolvasztották az Orosz Ortodox Egyházba. Gorbacsov hatalomra kerüléséig öngyilkos vállalkozásnak számított a katolikus vagy baptista vallás gyakorlása Ukrajnában. Itt 4119 katolikus templomot pusztítottak el. A papok erdőkben, pajtákbán, rejtőzködve, elsötétített otthonokban miséztek.

A Szovjetunióban a vallásüldözés azonban sokkal nagyobb méreteket öltött, mint Hitlernél. A Szovjetunióban 50 ezer ortodox templom, 25 ezer mecset, több ezer zsinagóga, protestáns és buddhista és katolikus templom volt. Amikor Gorbacsov hatalomra került, ezekből mindössze 4 ezernél kevesebb volt már. Ezek között azonban egyetlen katolikus templom sem maradt.

Az apácákat meggyilkolták, vagy Szibériába küldték. A papokat kasztrálták, keresztre feszítették, a gyóntatásért börtönbe vetették. Átlagosan tíz évre szóltak az ítéletek. Gulágon félmeztelenül kellett álljanak a fagyos hidegben.

A második világháború áldozataival együtt összesen 50 millió szovjet ember halhatott meg erőszakos halállal. A többi vasfüggöny mögötti országokban is hasonló üldözés volt. Jugoszláviában 4314 templomot leromboltak. 186 papot kivégeztek, 519-et elűztek. Mao Ce

Tung Kínájában, vagy Kambodzsától Etiópiáig valami 50 milliót végeztek ki. Olyan évszázad ez, amikor terror és az állami szinten végrehajtott gyilkosságok száma a világon túlhaladta a 200 milliót. Ez körülbelül annyi ember, mint amennyi Jézus életében a föld összes lakossága lehetett. Ki tudná mindezt másképpen értelmezni, írja Brawn a könyvében, mint démoni műveletnek.

C) **A béke.** II. János-Pál pápára 1981. május 13-án 64 évre a fatimai jelenés napjától számítva, egy orgyilkos török terrorista rálőtt. Az orvosok csodával határosnak tekintették, hogy túlélte. Úgy látszik Szűz Mária megvédte a pápát, mert szükség volt rá a béke közvetítésében. A merénylet ideje azonban még a pápaválasztás percével is egybe esett. A pápa is meg volt győződve arról, hogy a Fatimai Szűz Mária mentette meg, ezért elzarándokolt Fatimába, hogy megköszönje a csodás gyógyulást. Tíz év múlva azonban a pápa ismét Fatimában járt. Ekkor már a kommunizmus összeomlását és a békét ment megköszönni. Ez a fatimai jövendölések beteljesülését is jelentette: Oroszország meg fog térni. Mindenekelőtt megköszönjük a Gondviselésnek II. János-Pál pápát, aki jól szerepelt a válságos történelmi időkben és békés úton rendezte az összekuszált világhelyzetet.

Ám a fatimai jövendölés nemcsak a háborúkra és a békére vonatkozott, de az utána következő kor erkölcsi romlására is utal. A démoni támadás ma már nyilvánvaló, hogy nem egyes nemzetek ellen történt, de az egész emberiségre, az emberi szellem fertőzésére, a gondolkodásra irányult. A háború tulajdonképpen alattomos, rejtett, lelki síkon tovább folytatódik. Tehát nem zárult le a sátáni kor. A támadás erkölcsi értelemben tovább tart. A céltalanság szedi az áldozatait. Szaporodnak az öngyilkosságok, az abortuszok száma meghaladta már a háborúkban elhunytak számát (a 200 milliót).

A kereszténység nagy szerepe erkölcsileg is túlélni ezt a világkatasztrófát és lezárni a sátáni tevékenységet. Meg kell szüntetni az Isten-tagadást, a vallási másodrangúsági beosztottságot. Az egyházi tevékenység a szeretet hirdetése és gyakorlása, a lelki feltámadás reményében zajlik.

6. Az erőszak nem győzhet

2001.09.11. terrortámadás érte az USA-t. 2976 halott, 6000 sebesült. Ezt a merényletet szervező Bin Laden meggyilkolása követte 2011.05.2.

„Mint Isten szent és kedves választottai, öltsetek magatokra az irgalmasságot, a jóságot, a szelidséget és türelmet. Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasa van a másik ellen. Ahogy az Úr megbocsát nektek, ti is bocsássatok meg egymásnak. Elsősorban szeressétek egymást, mert az a tökéletesség köteleke. S Krisztus békéje töltse be szíveteket, hiszen erre vagytok hivatva, egy testben.” (Kol 3,12-15)

Az irgalmasság nem feszültség, hanem isteni jósággal, nemes érzelmekkel való töltekezés, szeretetkapcsolat Istennel. Itt kapjuk meg Isten ajándékát, ami nemcsak nekünk szól, mert minden ajándék elosztásra kell kerüljön. Ő a földi javakat mindenkinek a fenntartására adja. Ebben mélyebb isteni bölcsesség rejlik. Ez a hatalmas világegyetem nem magántulajdon, senki sem parcellázhatja ki a maga részére. Az élet sem magánvállalkozás, még az sem lehet magántulajdon. A Teremtő az életet és a világot a sokaságba építette és határozta meg. A sokaság élete egymásért, egymásra utaltságban van összhangozva. A megosztásban és a békés együttérzésben, szeretetben van megfogalmazva. Ebben a közösségi szellemben kell, hogy mindenki elfogadja minden tagját. A lelki tökéletesedés és fejlődés is közösségi együttélés szellemében kapott meghatározást. A boldogság érzését, a megelégedettséget, a jutalmazást is ehhez a törvényhez alkalmazta a Teremtő. Nem lehet valaki boldog, ha nem osztja meg magát, személyiségét, tehetségeit, szeretetét, tulajdonát másokkal, mert amit csak birtokolunk, önmagunkat is beleértve, az másoké is. Ebben a

testvéri szeretetszolgálat egységében egybeolvadva lehet elképzelni a Világmindenséget és a Földön a békés életet.

Legyünk tehát irgalmasok másokkal szemben, szánjuk meg őket, mint ahogyan Isten minket is megszánt és nem felejtett ott a föld bizonyos zugában. A közösségi életben zavart keltenek a feltörő rendetlen vágyak, a mások fölötti uralkodási ösztönök, amelyek az örök igazságok tagadásának nyomán fakadnak. Mindenkit szeretve megszűnik a háborgás, igazságtalanság és visszaélés. Isten éppen ezért nem csak teremtett, de a szükséges irányelveket is megadta minden egyes embernek, teremtménynek, ami a számára fontos. Ezen lélektani magyarázat nélkül lehetetlen elképzelni ekkora világot, ennyi embert és világréndet. Ez önmagában is Isten létének bizonyítéka. Ha ez az összefüggő teremtő elv, a szeretet nem létezne, amely egybekapcsolja a világot és a teremtményeket, a világ már régen önmagától a kezdetben összeomlott volna. Légy tehát irgalmas másokhoz, függetlenül, hogy a világ hogyan válaszol erre. Csak a jóság méltó az emberi élethez, mondja egy olasz gondolkodó. „Soltanto la bonta fa degna la vita.” A közösségben nélkülözhetetlen a szelíd természet, a türelmes magatartás. Az önfegyelem hiánya háború, fellobbanás, rombolás, megsemmisülés. Élet ellenes irány. Irgalmazz tehát legalább te, ébressz szeretetet. Ne akarj másokat leállítani, megfélemezni másképpen, mint szelíd jósággal. A harcra harc nem lehet eszköz, mert az a legrosszabb válasz a megbékélésre, az kihívás, sátáni eljárás.

A teremtés rendje örök igazságokon, egyensúlyi alapokon történik, pozitív cél megfogalmazása, ha hosszabb távon is halad a küzdelem, ha nehéz is, de végülis aranyos középútra vezet. Ez az egyensúlyi törekvés kezdettől minden percben, minden parányban, minden emberben és minden helyen, az egész világmindenségben jelen van. A végső egyensúly nem a sikertelenségben lesz, nem lehet a rossznak a győzelmében. A ferde elképzelések fölött isteni törvény áll: a szeretet, a közösségi érdek, mindenki java. Sokkal hamarabb elérhető lesz a cél a szeretet vonalon, összefogással előbb megtalálható az egyensúlyi állapot, mint háborúval, amely után még a lerombolt világot is fel kell építeni. Tökéletes élet csak a szeretetben képzelhető el, amely mindaddig egy helyben forog, amíg a célját el nem éri. Gondoljunk csak a Föld atmoszférájára és kialakulására a kezdet kezdetén. A rettentő nagy hideg és emésztő forróság találkozásában, ütközésében végülis megjelenik a kellemes tavaszi légkör, az életnek megfelelő isteni terv szerinti hőfok, és akkor elindul az élet a megszerkesztett pályán. Ezt a szabályt a fejlődés továbbra is ismeri. Az arany közepút, a két szélsőséges megegyezése, az egyensúly felállítása a Teremtő mindenkori stílusa. A békés alkotás isteni találmány a legbiztosabb és meggyőző útvonalon. A kereszténység nem halad az erőszak, az igazságtalanság útján és a rombolás felé. Az Evangélium Krisztus békés, szeretet-útja, benne örök élet titka rejlik. Isten örök akarata megbízható, előbb-utóbb megvalósul, győzedelmeskedik.

7. A lelki látókör

„Mit akarsz, mit tegyek?” – Uram, hogy lássak!” (Lk 18,41)

Amint a testi érzékszerv, a szem minden egyes ember számára szükséges, úgy a lelki látás is fontos. A lélek látóképessége is Istentől van, mint a testi is. Látni azt jelenti, eltájékozódni, élvezni a fényt, a környezetet, felhasználni a lehetőséget, életképessé lenni az ügyek vezetésében. Ez biztonságos irányvonal, bátorság a cselekvésben. A lélek látás vonala mindig Istenre, a főpontra, a Mindenség központjára irányul. Ebben talál értelmet, ebben nyer magyarázatot minden földi részlet, ebben sorakoznak szerencsésen az ügyek, ebben az életpálya leegyszerűsödik. Isten átveszi az irányítást, könnyít a tájékoztatlanon, felemeli a gyengét, segít a rogyadozón, lábbaállítja az elesettet, egyensúlyba hozza a szédelgőt. Biztonságos célba helyezi az ingadozó kételkedőt. Reményt ad a győzelemhez, szeretetet a feladatok teljesítésére. Itt a hit fénye dereng, ragyog és serkenti az örömet, lelkesíti a kezdőt.

Egybeilleszkednek a részek a múltból a mával és kialakul a jövő, amely meglepő eredményeket hoz. A látás nem felesleges: a tevékenységre adták. Az élet tervekre ösztönöz, munkára serkent. Aki lelkiileg látó lett, félelem nélkül új életre számíthat. A léleklátás a jövő, már a földön is felülmúlja az elgyengült testi szemeket és érzékszerveket. A lélek nemcsak magára kap képességeket, de a közösség számára is. Már a testi képességek sem csak a test tulajdonosának zárt körét és igényeit akarják fedni. Itt a közösség is szerepel. A lélek azonban határtalan, gátlástalan, anyag, tér, idő korlátok nélküli és meglátásaiban jóval a föld felett az égig emelkedik. Isten országa nem helyhez rögzített, nem térbe szorított, nem pillanatokba foglalt, nem egy személyre összpontosított csak. Ez egyetemes, emberin felüli létforma, ahol Isten és a lelkek világa a fontos. A célpont nem e mulandó világ, de az örök egyetemes Istenországa, a lelkek univerzális érdeke. Az általános lét elve egybe kapcsolódik a tényszerű gyakorlati világgal. A lélek áthatja a meghatározott földi, testi, anyagi létformát, megneemesíti, átszellemesíti, megváltoztatja a primitív valóságokat. Kiemel, és bemutat egy szellemibb lelki szempontot. Bemutatja az örök Ómegát, a végtelen Szentet, hogy mintájára alakuljon és kövesse az örök Tökéleteset. Ebbe a lelki belátásba, lelki tevékenységbe kell bekapcsolódni, elmerülni. Ez a jövő!

„Mit akarsz tőlem, mit tegyek? – Hogy lássak! – Hát láss, de akkor cselekedj is!!”

8. Az emberi szabadság I.

Isten a jövőt kezdettől a mind tökéletesebb irányba állította. Egybetartozik a világegyetem, minden paránya, a Földünk és rajta minden élő. Vannak, akik abban a reményben ringatják magukat, hogy egykor fel lehet szabadulni a hit kötöttségétől, és akkor korlátlanul élvezhetik az anyagi világot. A küzdelmet főleg a birtoklási vágy, a pénz jellemzi, amelyet a hittagadás filozófiája egyre fokozottabban ébreszt. Ám az anyagi javak gyűjtésében, eltulajdonításában, élvezetében versengés támad, milliók kerülnek egymással szembe, és tűrhetlenné válik a földön a helyzet.

Jelenleg elkeseredett ütközetek teszik drámaivá a mindennapokat. A népesedés számbeli kirobbanásával kérdésbe kerül: a lakóhely, a munka és a létfenntartás. A földön hétmilliárd ember él. Ötvenezer naponta éhen hal. A gazdagodási vágy ma lelketlenül eltúlzott. Nem lehet minden földlakónak olyan életszínvonalat biztosítani, amelyet egyes gazdagok maguknak megengednek. Az igazság azt diktálja, találni kell utat a szabadság fogalmának meghatározásához.

Előbb azonban tisztáznunk kell az emberiség közös sorsának kérdését: eredetünket és közös célunkat. Elfogadjuk-e egymást testvérként? Ezideig levezettük az egyenrangúságot Istentől a közös hit alapján. Már száz éve vannak, akik tagadják a közös eredetet. Ennek a nyomán önzésekkel, túlzásokkal, erőszakos eljárásokkal találjuk magunkat szembe. Senkit sem küldhetünk egy másik égitestre. Nem ritkíthatjuk gyermekeinket, betegeinket, írástudatlanainkat, éhező munkanélküli testvéreinket, vagy bármilyen okból terhünkre való ellenszenves szomszédainkat. Ezzel eljutottunk egy újabb fogalomig, amely nélkül nem mozdulhatunk előre egy lépést sem.

Szabadságról, közös sorsról, vagyis életről, nem lehet tárgyalni emberi érzés és szeretet nélkül. Az anyagi javak elosztása, az emberiség életmódja és a közösségi ügyek nem rendezhetők háborúval, hittagadással, az igazság, értelem és lelkiismeret mellőzésével. A közösség ügyei felé nem indulhatunk egyéni világnézettel és önző érdekekkel. A közös nevező megtalálásáig eljuthatunk, ha előbb egyenjogúságot teremtünk. Ezt a közös eredetből, lelki egységben, az igazság fogalmának közös felfedezésében megtalálhatjuk. Az igazság elfogadása szeretet hiányában eredménytelen. Az emberiség rá kell döbbenjen, hogy a földi ügyeket békés úton rendezze, és erőszakot és háborúkat ne alkalmazzon. Ez azonban Isten és közös hit nélkül aligha sikerül.

9. A szabadság Isten ajándéka II.

A szabadság Istentől van, értelemmel és lélekkel birtokolhatjuk. „Testvéreim, a meghívástok szabadságra szól, csak ne éljete vissza a szabadsággal a test javára, hanem szeretettel szolgáljátok egymást.” (Gal 5,13)

Isten a sok élő közül kiválasztotta az embert. Lélekkel és értelemmel megajándékozta. Szabad akarattal bízta rá a földbolygó irányítását. Ezen kiválasztás és kiváltságok nélkül állati szinten maradt volna a fajunk. Isten azonban nagyobb célokra és feladatokra választotta ki az embert és közvetlen kapcsolatok mellett irányította a fejlődésben. A szabadság helyes értelmezésében és alkalmazásában, nagy segítséget jelent a lélek. Az ember Isten gyermeke és munkatársa. A világ fejlődésben a lelkiismeret fontos szerepet tölt be. A teremtés koronája lett.

Az anyagi világ szűk keretébe állított ember azonban hit nélkül nem kis megpróbáltatásnak van kiszolgáltatva. Az anyag és a szellem, a test és a lélek, a mulandó és örökélet ellentétek ütközőjén mozog. Szabad akarattal rendelkezik, de a két világ felőrlí, ha nem találja meg az egyensúlyt, az arany középutat. Ez azonban a fejlődés rendes menete, alapszabály, a mindenkori küzdelem, de ugyanez egy nagy reménybeli kibontakozás és jövő.

A földi keretekben az ember anyagiakra utalt, de lelkében mennyei vágyakat hordoz. A mulandóság korlátaiban kénytelen egybevetni és beosztani az életét és tevékenységét, hogy a lélek szerint az örök élet törvényei felé irányuljon. A test és lélek ösztönétől indítva, az anyagi világ kísértéseivel szemben küszködik. Ha mindenáron meg akarja tartani a lelki vonalat, azt is jelenti, hogy nem élvez teljes szabadságot. Csak akkor lesz sikeres az élete és a világa, amelyet épít, ha a szélsőséges, nagy ellentétekben megőrzi az önfegyelmet és megtalálja az életben a mértékletességet, az arany középutat, a test és lélek egyensúlyát, ha vállalja a feladatokat és a munkát, visszelések nélkül, követve a lelkiismeret szavát.

Isten nagy bizalmat helyezett az emberbe, amikor szabadságot ajándékozott neki és a lelkiismeretére bízta. Az összes élő közül csak ő volt erre alkalmas. Ha a lelki szabadságot mérlegeljük, a jövőt ideálisnak és legszebbnek képzelhetjük el. Testi értelemben az ember a történelemben volt már: rabszolga, akit korbáccsal kényszerítettek munkára; volt éhező szántóvető jobbágy; volt kihasznált gyárimunkás, akinek gyermekei mezítláb jártak iskolába; volt nincstelen proletár, akinek földet osztottak, csak nem volt az, amivel megművelje. A csak testi szabadság szép ajándék, de úgy látszik lélek nélkül nem sokat ér, mert az ember képtelen benne érvényesülni.

Ha a lelki szabadságot csak hirdetjük, azzal nemsokra megyünk. A lélek szerepe átszóni a mindennapokat, a gyakorlatban, az életben, a közösségben, a jóság és szeretet gyümölcsseit teremni. Az ember a földi életében értelmére, a szellemi és lelki életre is rászorul. Az egyensúlyt csak a testi és lelki világ összhangjában állított szabadságban találja meg. Nemcsak önmagunk személyi igényeit kell kielégíteni, beosztani, hanem a közösségi életet is meg kell szervezni. Mindig két világ kell, hogy egyensúlyba álljon, az egyéni és közösségi. A lelki élet azonban irányító szerepben foglal helyet. Az igazság nem mellőzhető. A lelki élet csak Istennel kapcsolatban lesz helyes, mert nála található meg az igazság. A lelki élet örök célba futás. A földi élet után az Univerzum egyensúlyában, az örök beteljesülésben élvezhet csak örök szabadságot.

10. A szabadság és a közösség III.

Korunk embere a világ kettőségének feszültségében áll, a hit és hitetlenség megosztottságában vesződik. A hívő az evangéliumból, Isten tanításából meríti életelvet és célját. A hitetlen ezt elveti. A tagadásban összeegyeztethetlenné, egyensúlytalanná válik a közösségi élet. Amit az egyik legszentebb igazságnak tart, azt a másik kigúnyolja.

Önfegyelem nélkül a családban, a társadalomban nincs összhang. Amit a keresztyény nagy áldozattal ad a közösségnek, nem fogadják elismeréssel, amit az egyik lelkiismerettel tesz, a másik lelkiismeretlenül elvet. A vallásos lefokozott másodrangúságban, olykor kitagadott a közösségben. Így felborul az egyensúly, és összhangtalan lesz az élet. A keresztyény szeretetszolgálattal visszaélnék.

Ha az evangélium szerint akarsz élni, kerülni kell a bünöket. A vallástalan számára a bünözés csak akkor jelent nehézséget, ha fél a nyilvánosságtól. Szerinte titokban tehát lehet bünözni. Azonban ha megszünik a földön a keresztyénység, akkor mindenki bünözik? Milyen világ lesz az akkor? Ugyanazon világban ma még két féle szabadságelv uralkodik, torzsalkodik. Az örök isteni igazság nélkül azonban nem lehet egyenjogúságról beszélni. A sötétségben korlátolt a látás, a hit fényében feltárul a tiszta lelkület, az új világ és a jövő. Isten mindenkitől elvárja a helyes életet, ő nem akar börtönt, feszültséget, összhangtalanságot, igazságtalanságot. A helyes életet azonban a közösségben mindenki kell tisztelje egyébként felbomlik a világrend. Sehogyan sem lehet elfogadni egy világnézetet, amelyet a bün szerkesztett, mert az eltorzítja és meggátolja az emberré levést. A szabadság egyirányú és egyenlő joga mindenkinek, de ugyanez egyenlő kötelessége is: ezt ápolni kell, tisztelni és együttműködve megvalósítani.

A szabadság a szeretetben képes felszabadulni. Az élet mindenkinek egyenrangú joga. Az emberi közösség rá kell döbbenjen minden egyes személy egyenjogúságra, emberi igényére. Az egészség, a lélek jóság, az igazságosság ugyanazon isteni forrásból fakad. Az ember Istenben és örök törvényeiben lehet csak tökéletes. Az élet nemcsak táplálkozás, de tudás, szellemi kibontakozás, több látás, nagyobb tájékozódás, több ismeretszerzés, és ebben lehet csak több adás. Ezt a keresztyénységben felfokozza az önfegyelem, Isten kegyelmi segítsége, és az értékes szeretetgyakorlás. A szeretet előtt nem volna szabad kaput zárni. Ezért a lélekfejlődést és tökéletesebb életre való törekvést nem volna szabad lefékezni, meggátolni, sőt bizonyos törvényekkel és médiákkal és hasonlókkal leállítani. Életcél nélkül elvesz az ember. A hitetlen tájékozatlan, és lelki beteg, aki nem gyógykezelte magát, mert nem fogad el bizonyos szabályokat, tanácsokat, ételket és isteni igazságokat. A keresztyény lelki értékek minden ember számára hasznosak. Ilyen például az evangélium parancsa: „Szeresd embertársadat úgy, mint önmagadat.” Ez minden ember számára érték, de biztonság is az életben. Ha ma nem osztjuk meg a lelki értékeinket, a jóságot, holnap már robban a feszültség. A hit és szeretet törvényét tagadó szabadelvű nem békeépítő, nem követhetjük eljárásait, szélsőségeit, visszaéléseit. A hittagadás bezárja az egyéni életet az önző életkeretbe, egyedül akar érvényesülni. Az önző módon szerzett szabadság szórakozásokra vezet, és azt már nehezen lehet leállítani. A békét a jólelkűek teremtik, a jövő világot a szelídek építik.

11. A szabadság és a szeretet IV.

A szeretet alapvonal, a teremtés mérőszinórája, a világmindenséget egybekötő elv. Benne épül a Föld, az ég és minden. Ez az erő hatja át a fejlődést és az egész emberi életet. A Teremtő ezzel oldotta meg a nemzedékek láncolatát. A szeretetben tehát múlt, jelen és jövő egyesül. A jelen élet első tétele a szeretet, a forrása az életnek: a születés, a fejlődés és a beteljesülés. Az emberiség olykor nem akar rádöbbenni a szeretet örök értékeire, tulajdonképpen önmagára. A szeretet kezdettől nemcsak öntudatba beépített érzés, de az emberi szívbe, lélekbe beépített érzés, alapvető élettétel és a legmélyebb igazság. Istentől, mindenek Teremtőjétől, az Örök Szeretetből származunk és benne teljesülünk be. Ez semmivel sem helyettesíthető. Semmi sem előzheti meg, semmi sem pótolhatja, mert Isten ebben fogalmazta meg a létet, alkotta az embert. A fejlődés is a szeretetben tökéletesedik és benne alakul és növekszik az élet. Benne épül a világ, mind nagyobb szükség van rá és mind

nyilvánvalóbb a szerepe a jövőbeli fennállásban. A hitben a szeretet áttekintést nyer. Az értelmünk ösztönzésére megérezzük önmagunkban a beépített végtelent, az isteni elemet, a lélek Istenhez való tartozását, az egységet Istennel. A szeretetben feltárul a világ, benne születik a jövő, az isteni kezdeményezés. Az eddigi régi rendszerek háborús emlékeik után nehéz a történelmi bilincsektől megszabadulni, de a kereszténység nyomán elindult a mennyei kezdeményezés, a léleképítés. A szeretet nem lehet elásott kincs. A történelem igazolja az eddigi korokból, hogy mekkora vajúadás kíséri a fejlődést, míg kikristályosodik úgyahogy az élvonal. A fejlődés a mai szinten nem szabad, hogy megtorpanjon. Ma a szeretet a jövő feltételeként áll elő követelményeivel és kifejezi határozott életigényeit. Az emberiség, ha akar fennállani és érvényesülni, a szeretettől nem szabad, hogy meghátráljon. A mai népszaporulat olyan alternatíva, amelyben a földlakó vagy az egész bolygót felkarolja, vagy szeretet hiányában a föld népe elsüllyed.

12. Táborhegyi szemlélet

„Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét Jánost, s fölment velük egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük: arca ragyogott, mint a nap, ruhája tündökölt, mint a fény.” (Mt 17,1-9).

A hegyről nagyobb a kilátás, az égből még tökéletesebb a szemlélet. A keresztre feszített Jézus nemcsak szenvedő áldozatként jelenik meg, de mennyei fényben tündöklük. A tanítványok nem győznek csodálkozni, és örülnek a látványon. Ez a fényesebb Krisztus-kép azonban előbb jelent meg, mint a keresztt. Szándéka a fényes jelenetnek az Üdvözítőt és a tanítványokat felkészíteni a szenvedésre. Előbb tehát a Táborhegy, aztán a Golgota. Előbb az erős lélek, aztán a keresztre feszítés. Istennel a benső lelki egyensúlyban fellángol az ellankadt lélek. Ebben fogadható el egy helyzetkép, a gondterhelt küzdelmes nap, de az örömteljes vigasz is. Minden küzdelemhez szükség van benső látomásra, lelki egyensúlyra. A két kép egymás mellett egyensúlyba kerül, de teljessé teszi sorsunkat. Eltűnnek a negatív tételek, elmaradnak a sötét kísértések. Helyettük megjelennek: Isten és a tiszta lelki örömek.

A pozitív élet fellegekbe emeli a lelket. A Táborhegy ragyog. Az Isten jelenlét, erő és fény, derű és nyugalom. Elsősorban azoknak van ez a ragyogás, akikre keresztt vár. Azután következik a mások felé tündöklés. A szép lelkek másoknak világítanak. A búskomorság elriaszt. A bizalmatlanság félelmet kelt. A sötétség megtéveszt. Felderíteni Krisztussal lehet, aki feltámadt a halálból. Koronként a keresztényeket ő nagy feladat elé állítja. Élni nem akárhogyan kell. A hitben szebben, ragyogva, mások felé sugározva jelenhetünk meg. Ez az élet sikerét jelenti, amelyre másokat felhívunk, lelkesítve biztatunk. Ez már önmagában igehirdetés. A mosoly megnyitja a szíveket és közvetíti az isteni üzenetet. A lélek ilyen módon képes értekezni. Az igehirdetés az életért van, az életet tárja fel, az életet védi, a pozitív értékeket őrizi és terjeszti. Az élet nem veszteség, nem lehangoltság. Az élet egyszeri játszma, ezért minden egyes részletében és mindig jól kell előadni. A buzgó sikeres lélek mindig a Tábor hegyen érzi magát Krisztussal és örömet gyűjt a szívekben. Így terjed az igazság és győzedelmeskedik.

A tiszta lélek ragyogás, bensőséges meleg hit és szeretet, édes mosoly, segítőkész jóság, amely megmenti a világot. Milyen ember az, aki mindig sötét szemüveggel járja az életutat? Vagy állandóan fékez az úton és nem tudnak tőle haladni a mögötte sorakozók? A derűs lélek fénytengerben úszik és alkotóképes. A Táborhegy nagy siker. Nem ritka jelenség, állandó munkabírás, felhangoltság és mindig kész a jóra. Isten ezt beépítette a lelki örömbé, adagolja a reményben és sok más élményben. Ezzel nemcsak az élet értékét mutatta meg, de a küzdelmet a sikerhez fűzte. A tevékenység és a siker nem idegen egymástól, nem véletlenül bízott dolog, de arányos a befektetett energia az elért eredménnyel. A lelkesedés a leadott

energia, az együttműködés Istennel, a világépítés és alkotás a sok fáradság a vételára a sikernek. Ingyen ne várj semmit.

13. Együttérzés Jézussal

„A leprás Simon házában egy asszony alabástrom edényben valódi drága nárduszolajat hozott és Jézus fejére öntötte.” (Mk 13,3)

Némelyek pazarlással vádolva szemrehányást tettek az asszonnak. Jézus azonban védelmére kelt: „Hagyjátok, szegények mindig lesznek veletek. De én nem vagyok mindig veletek. Ő előre megkente a testemet a temetésre.” A szövegből világos, hogy az esemény közvetlen Jézus halála előtt történhetett. A következő esemény ezután Jézus utolsó vacsorája. Tehát ez a megkenés nem sokkal Jézus halála előtt történhetett. Jézus szavaiból érthető, hogy ő már előre összhangol a szenvedésével. Tudatában van mindannak, amit el kell szenvedjen a keresztfán.

Nemcsak egy-két napi előrelátás ez. Ő egybekapcsolja az emberiség évezredek megváltói szolgálataival. Ebben benne van korunk története is. Ezt tovább vezetve elmondhatom, hogy ez az én megváltásom története is. Jézus ebben a percben velem szenved. Együtt mutatjuk be a mai szentmiseáldozatot a világ megváltásáért. Lelkemben felébred a leprás Simon házában zajlott esemény. Vajon a mai nap terhe, szenvedése, fájdalma, nem mond-e nekem is valamit? Jézus jelenléte az én vigasztaló nárduszolajom, amely megnyugtatja a sérült emberi tudatot, gyógyítja a rossz hangulatot, enyhíti a fájdalmakat. Kettőnk együttléte túrhetővé teszi a napomat és győzelemre segít. Ez elvezet a további sikerekhez is, a végső küzdelem győzelméig. Szükség van nárduszolajra, az isteni jelenlét lelki vigaszára. Életem Jézus szenvedéséhez hasonlít. Ellankadásomban rádöbbenek, hogy ő mindig velem van. Ez a mai kor hittagadása, Krisztus ismételt megfeszítésével, az én részem is.

Az egész emberiség, a kereszténység, a szeretetközösség együtt szenved a keresztfá gyötrelmét. Együttesen vagyunk keresztre szegezve: szegénységben, betegségben, gyűlölködésben, kilátástalanságban, elégedetlenségben. Vértanúság ez; korunk ostorcsapásai, vérontásai. Felfohászodom: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek.” Összegezem mindezt egy befejező sóhajban az Üdvözítő szavaival: „Atyám kezeidbe ajánlom lelkemet!”

14. Krisztus jóillatú virága vagyunk

„Hála legyen Istennek, aki Krisztusban mindig győzelemre segít minket és ismeretét jóillatként mindenütt elterjeszti általunk. Mert Krisztus jóillata vagyunk.” (2 Kor 2,14-15)

A természet a maga módján a környezetével és hangulatával az élet fenntartásában közreműködik. Isten nemcsak táplálékkal, kellemes légkörrel, de alkalmas esővel is megfürdeti a természetet. A virág sajátos szépségével, kellemes illatával hirdeti az élet szépségét. Az isteni milió, a kellemes légkör, a változatos környezet, hozzájárul az élet akarati elfogadásához, az eredmények elterjesztéséhez és azok fenntartásához. Az élet értékes, azt bizonyos elismerő jelek kísérik és fények bizonyítják. Ez nem csak külső elismerés, és támogatás, de az élő azt belsőleg is megérzi, hogy élni jó. A belső lelki egyensúlyi érzék, a jóhangulat ott lakozik minden élőben és ez külsőleg is felismerhető a megjelenésében. Az anyagi világ mellett tehát a lélek is megszólal. Nemes jóhangulatával, sajátos szép modorával, ízléses nemes viselkedésével, szeretetszolgálatával tanúskodik Isten mellett és a teremtés sikeres voltáról. Erről az értelem is támogat, logikus felfogásával. Az akarat is csatlakozik létfenntartó határozatával, törekvéseivel, élni akarásával. A teremtés nem véletlen szülemény, amely körül minden idegenül viselkedik és tiltakozva ellenkezik. Az élet és a természet csodás összhang. Körülötte a világmindenség és minden összefog, vele

van, elragadtatva elfogadja és minden az életért van. Az élet az első legfontosabb. Az illat és a külsőségek csak színpompák, köretek, tanúságtételek mellette, ám ez a számunkra megnyugtató a hitben, mert tudjuk, hogy Isten velünk van és szeretetében mindennel elhalmoz.

A lelki ember Krisztus lelkesedésével örömet hordoz a szívében, lelki szépség ragyog az arcán, nyugalom honol lelkében, békés jószándék tükröződik szemében. Ez olyan, mint a virág a környezetben, szép jóhangulatot kelt. Az élet szép és lelkesítő. Ezt kár volna eltorzítani hitetlenséggel. Szükség van hitre, jó hangulatra és ébresztőkre, amelyek támogatnak a mindennapokban. Ezek kellemessé teszik a családi kört, a munkahelyet, a környezetet, és tanúsítják, hogy az élet értékes. Benne meg lehet sejteni, fel lehet ismerni a lelki valóságokat, a krisztusi jelenlétet. Ez lelki légkör, egység, öröm, biztonságérzet, győzelem és szilárd életalap. A gondban, bajban, fáradságban vergődve elbizonytalanodik a dolgozó, ilyenkor ezen külső tényezők, jóillatú virágok nagyon is fontos tényezők. A természet nyújtotta táplálék feladata felemelni az elgyengültet. A lelki ember számára ez a természet prédikál, megjelenésével bátorít, hangulatot kelt, gondokat űz, felfrissít. Az embertestvér hasonlóan sugározza a krisztusi szeretetet, a mennyei jószágot, az élet szépségét, és azt, hogy kifizetődik élni, mert vár a győzelem. Ez a környezet szóltanul evangelizál, felemelő módon ígét hirdet.

Ilyen értelemben a hit embere a krisztusi lélek, áldás a környezetében. A világnak szüksége van tanúságtévő keresztényekre, olyan lelki virágokra, amelyek jelenlétükkel megnyernek, kedveskedő mosolyukkal felüdítenek, meggyőznek és hitre vezetnek. Micsoda szerencse volna, ha mennél több hírnök volna a földön. Isten a családban a kisgyermeket küldi mosolyával, jóhangulatával, hogy felismerjük, megszeressük az ártatlan jószágot, keresztény életünknek legnagyobb értékét. A kicsi hízelgő jószágával felhangolja a szülőket, s a családon keresztül pedig Isten terjeszti a szeretetet, feltárja a jószágot, az élet értelmét és a küzdelem értékét, a bizalmat a jövőben. A gyermek már jelenlétével reklám. Belopja a házba a hitet, szeretetet, szelídséget, ártatlanságot, hűséget. Ezen evangéliumi üzenetet a kicsi szóltanul kézbesíti. Mintha találkozott volna Krisztussal és átadja az üzenetét. Boldogan mennek haza a fáradt dolgozók, alig várják, hogy megölelhessék ezt a kis szentet. Ebben a világban a gyermek Krisztus jóillata a házban, de másoknak is nagy öröme. Krisztus, a gyermekek barátja mondja: „Engedjétek hozzám a kicsiket, mert ilyeneké a mennyek országa.” Tanuljunk tőlük tavaszodni, virágozni, lelkesedni, fiatalodni. Ez egyben a keresztény feladatunk és küldetésünk a világhoz.

15. A gyermeki ártatlanság

„Testvérek, értelem dolgában ne legyetek gyerekek, de gonoszság terén maradjatok ártatlan kisdedek. Gondolkodástokban legyetek értelmes nagykorúak.” (1Kor 14,20)

A felnőtt és gyermek közötti különbségek nagyok. Főleg értelmi és gyakorlati síkon. A gyermek fogalomrendszere kezdetleges, korlátolt. Amíg értelmileg érettebbé válik, addig ösztönösen éli világát, érzelmi élete irányítja azt. Sokat hallgat, de megfigyel. Korlátok között él, de bámulatos, hogy a negatívumoktól őrizkedik. Természetes jószág él a lelkében. A rosszat szándékosan nem teszi.

A média kutatók kipróbálták a kisgyermek erkölcsi erejét, ártatlan magatartását. Odahoztak egy kalapácsot. Bemutatják neki, hogy azzal lehet törni, zúzni. Azután odahoztak eléje egy ép tányért. Kezébe adják a kalapácsot és megmutatják neki, hogy azzal össze lehet törni a tányért. A gyermek megértette, mit mondtak, de letette a kalapácsot. Az ember ismét a kezébe adja és tovább sűrgeti. A gyermek határozottan ellenzi és visszarántja a kezét és nem fogja meg a kalapácsot. Ekkor erőszakkal akarják rákényszeríteni, hogy mégis törje össze a

tányért, de a gyermek hajlíthatatlan. Végül elsírja magát és kiszalad a szobából. Ezzel határozottan elutasította az erőszakot.

Különös, hogy az ártatlan kicsi már kezdettől tudja, hogy a rosszat nem szabad tenni. A kisgyermek anygali lélek, Istennel érzelmi, szeretetvonalon áll kapcsolatban, amíg értelmi fejlődését nem éri el. A jóság megfogamzott benne születésétől, és nem akarhatja a rosszat. Ebből nem lehet elmozdítani. Megsejtette, hogy itt az ember rossz szándékú. Ez a későbbi életében is jelen van, amíg csak a környezet hatására meg nem változik a nézete. A szülők, nevelők, iskolatársak lényeges hatással lehetnek rá. Az emberiség tanulhat ebből a kisgyermekkorai „világnézetből”. Az erőszakot, a rombolást nem fogadja el. Maga a családi otthon is példája lehet, mert a szülők ingyenesen szolgálják ki a gyermeket. Az emberiség meglepődve fogadja a keresztény mozgalmakban ismert ingyenes szolgálatokat. A pénz elutasítását és a szegénység önkéntes vállalását a kereszténység már számtalanszor bemutatta.

Ma a népszaporulat idején ezek a tapasztalatok a természet rendjében isteni, akarat szerint létfenntartó fontossággal bírnak. A keresztény elvek már megmintázzák, megvalósítják a családi körben a nagyközönség tennivalóit, az állami és nemzetközi intézmények tanulhatnának ezektől. A jövő problémák megoldásai itt már készen vannak. A fokolárok szeretetfalvai, a missziósok önkéntes ingyen szolgáltatásai fokozatos átmeneti fejlődési jövőt tárnak fel.

Egy új rendszerre van szükség, amelyre a pénzbeli visszaélések rávezetnek. Jézus evangéliumában már számtalan ilyen felhívást intézett hallgatóinak: „Ne gyűjtsetek magatoknak kincset a földön, ahol moly rágja, és rozsdá marja, ahol betörnek és ellopják a tolvajok. A mennyben gyűjtsetek kincset, ahol nem rágja moly, és nem marja a rozsdá s ahol nem törnek be és nem lopják el a tolvajok. Ahol a kincsed, ott a szíved is.” (Mt 6,19-21). Van tehát már ország, ahol nem gyűjtenek és nem lopnak. Nem lehetne ezt megtanulni és bevezetni?

A négyéves kicsi egyedül maradt a szobában. Az asztalon alma van egy tálban. Anyuka kint dolgozik. Amikor visszatér a szobába, nem látja a fiát. Szólítgatja, de nem jelentkezik. Keresi, és végre megbotlik a lába a kisfiú lábában, aki bebújt az ágy alá. Az anya faggatni kezdi, miért bújt el, de ő csak hallgat. Végre bevallja: „loptam!” A mama ekkor veszi észre, hogy hiányzik egy alma az asztalról. Csodálatos a gyermek lelkiismerete, nem volt bent a szülő, hogy tőle kérjen, és engedély nélkül elvette az almát, de később bántotta a lelkiismerete. A gyermek kiskorában érzelmi kapcsolatok útján mindent isteni szívvel és szemmel mérlegel.

A keresztény szerzetesek már évezredekken keresztül éltek ezt az evangéliumot: a szegénység, a tisztaság és engedelmesség fogadalma mellett. Az isteni gondviselés ezt már bemutatta a gyakorlatban e nemzedéknek, amely oly kritikus és botrányos ügyekben kavargó és temérdek sok áldozat árán vezeti le a háborúit. Az önzetlen keresztény családi élet példakép, amellyel megoldható lenne a társadalomban a közösségi élet, a munkahely, az eltartás és megélhetés. Ezt a mai kor a pénzhajszában igen eltorzította. A drága hotelok elriasztanak a keresztény szerzetesek követésének ősi példáitól. Valójában Isten a kereszténységet már előre megoldásként adta, hogy szükség esetében felhasználjuk a fejlődés során.

Az igazság, jóság, a szeretet be van építve a világba, csak alkalmazni kell a mindennapokban. Mindenesetre a jövő nem fogalmazható meg egy alvilági, bűnöző rendszer lelkiismeretlen filozófiájában. A kereszténységre még nagy szükség lesz a fejlődés további szakaszának meglátásában és kiépítésében is.

16. Az élet Isten ajándéka

Isten ajándékát, az életet akarattal kell elfogadni. A gyermek Isten nagy szeretetének az ajándéka. Már a születése előtt megfogamzott benne az élni akarás. Lelkileg az első akaratú ébredés az embrióban 25 nappal a megtermékenyülés után, az első szívdobbanásban történik. A parányi kis semmi már akkor akar élni. Ez már egy életpálya elfogadása. Későbbi korban ez már érett céltudat vállalás lesz: Én akarok élni és küzdök a fennállásomért. Az élet nem komolytalan, értelmetlen vállalkozás, nem üres vegyi folyamat, mint az bizonyos iskolai előadásban elhangzik. Az életet benső, lelki ösztönök vezetik, Isten irányítja, Szívemben az ő akarata dobog. Még a környezetemben is élet felé ösztönző tényezők sorakoznak, isteni háttér van benne megfogalmazva. Mint a termőtalaj, mely a búzamatot elvállalja, úgy engem is a család örömmel és lelkesedéssel vesz körül. Amikor napvilágra jön a gyermek, benne már ott lüktet javában az élni akarás, ha a szülőkre szorulva még, de együtt küzdenek az életért. Beindult tehát az élet, és mind bámulatosabb a további lépegetés útján. S egyszerűen csak versenyre kel az apukával a kis huncut. Mindent meglát, minden érdekli. Ismeretlen fogalom számára a céltalanság. Az üres semmittevés, az unalmas foglalkozatlanság már egészségi szempontból is leszerelés volna. Tehát kicsi korától, képességeihez mérten foglalkozni kell vele és munkát kell adni neki. A gyermek a munka által lesz emberré.

Megrendítő, világszerte ismert, korszerű kamaszkori probléma a céltalanság. Kérdezzük, hogyanis lobban el némelyekben oly gyorsan az élni akarás? Itt nem a gyermek a hibás, hanem a környezete, talán vallástalanul nevelt társak, a túlzott anyagi szórakozás felé irányított barátok. Ha valaki elhagyja a lelki életet, önző anyagi hálóba kerül, csak a testi vágyak kielégítése fontos számára, mely fékezetlen önzésre vezet. Vallási környezetben a lélek szellemi értékekkel összhangban, egyensúlyba kerül. Ezzel megmenekül a kiszolgáltatottságokból.

Dr. Jores német orvosprofesszor figyelmeztet, hogy a céltalanság szedi áldozatait. A hitetlenség egyre több embert leszerel. Az anyagiak élvezetében tömegpánik uralkodik. Megszédít a szórakozási hisztéria. A gyenge, még éretlen kicsi, látva az ilyen barátokat, felnőtteket, nem tudja felmérni az életet és a rá leselkedő veszedelmeket. Beleesik a hitetlenség árokjába, a mérgek élvezetébe.

Munka nélkül elértéktelenedik az élet. A tevékenység, a tanulás, a foglalkoztatottság, biztat eredményeivel, az élni akarásra ösztönöz, sürget a többletre. Szükség van hitre, hogy ezt a lángot fenntartsuk, és Isten bátorítását a gyermek is elfogadja. Kell a remény, hogy meglássa a jövőt. Kell a szeretet, hogy építse a testvéri kapcsolatokat, és merítsen az isteni szeretetből erőt a tökéletesedéshez. A testi életben szükség van az immunrendszerre, ezzel ellenáll a betegségeknek. A lelki élet immunrendszere nélkül megfertőződik a gyermek. A személyiség kialakításához szükség van ellenállóképességre, lelki immunitásra, jól nevelt lelkiismeretre. A hit lélekgazdaság, általános összhangot teremt, egységbe állítja az életet a világgal, a testet a lélekkel. A kisgyermek számára ismeretlen a munka öröme, az alkotás és törekvés láza. Ha evilági szórakozásokkal kezdi pályáját, és azt megszokja, később is csak játékkal akar érvényesülni, elsekélyesedik az élete és céltalanságba fullad. Végülis fáradtság nélkül akar élni, kényelmesen várakozva akar boldogsághoz jutni, de ezen a vonalon fog lesiklani.

Úgy tűnik, előbb a pedagógusokat és szülőket kellene igazi keresztény öntudatra ébreszteni. Istenhit és szeretet nélkül aligha talál a növendék értelmet életének. A céltudat, a munka szeretete, a szorgalom, a lelkiesség, a lelkiismeret, az igazság, olyan értékek, amelyek képesek szembeszállni korunk kihívásaival. A vallásosan nevelt gyermekek kell, hogy megtérítsék a vallástalanul felnőtt társaikat.

17. A keresztény család örködik a gyermekek fölött

A sokgyermekes csizmadia a legbuzgóbb a vallási életben. A faluban mindenki nagy tisztelettel szól róla. A család együtt mondja a reggeli imát. A mester mielőtt munkához fog, ismét felfohászkodik. Napközben Istenre gondol, és ha egyedül van, félhangon elbeszélget vele. Ebéd előtt a család elmondja az asztali áldást, de a napot ismét imával zárja.

A gyermekek járnak hitoktatásra. Évente van közülük elsőáldozó. Vasárnap közösen járnak a szentmisére. A nagyobbak együtt mennek a szülőkkel a szentáldozáshoz. Karácsony estéjén együtt díszítik a fenyőfát. A családfő elmondja nekik Jézus születésének a történetét. Húsvétra együtt festik a tojásokat. A hosszú téli estéken együtt imádkozzák a rózsafüzért. Kézimunkáznak, vagy új éneket tanulnak.

A házban nincs veszekedés, sem káromkodás. Már a kisebbek is tudják, hogy a hazugság csúnya szokás és a lopás bűn. A szülők szorgalmas életpéldájukkal nevelik a nagyobbakat a munkára. A nagyobb testvérek segítenek a kisebbeknek a mosakodásban, öltözködésben, ők tanítják a kicsiket járni és beszélni. A szülők örködnék a család testi-lelki egészsége felett. Együtt törekszenek a jóra, versenyeznek a házi, vagy az asztali szolgálatban. A hit élményszerű. A keresztény családok alapját képezik a békének. Ők adják a jövő nemzedék elitjét, az egészséges szeretet közösséget.

18. A céltalanság áldozatai

Négy francia lány szédeleg a hídon. Unalomba fulladt az életük. Nem tudnak mit kezdeni önmagukkal. Ezt el is mondják egymásnak. Megegyeznek, és mindegyik ráírja egy papírlapra mit tenne ebben a percben. Ami a papírra kerül, aki kihúzza azt, végre is kell hajtsa. A következő feliratok voltak: 1) kábítószerezek, 2) leugrok a hídról, 3) prostituálok, 4) kocsit lopok. Csak ennyi telt tőlük. A hit hiánya, az anyagi világélet, a lélekben érzett nagy űr, végzetessé vált. Az egyiket az utolsó percben a rendőrök a híd karzatáról húzták le. Sem a család, sem az iskola, sem a társadalom, nem tudta pótolni ezt a nagy hithiányt. Az ateizmus fertőző betegsége egyre terjed. Erre a bizonyos hideg, közömbös környezetre is ráírhatnánk, mint az üres boltra: „Áruhiány miatt zárva.” Ez a világ „Isten-hiányban” haldoklik. Ezt a világot kell menteni.

19. Éhező gyermekek

A szomszédasszony elhalad a szomszéd ház mellett. Az ablakban három gyermek sírdogál. Visszalép és megkérdezi: „Hát ti, mit bömböltök itt az ablakban?” „Éhesek vagyunk!” „Hát hol van anyátok?” „Elment apuval a moziba.” Másnap az anyjuk beköszön a szomszédba, hogy kérjen kölcsön lisztet. „Az este a moziba voltatok, ma meg nincs kenyér a házban? Hát milyen rend ez? – kérdezi a szomszéd. „Hát, igaza van. Olyan rossz érzés a moziban éhgyomorral üldögélni és nézni azt a sok hiábavalóságot. De hát a férjem annyira gazdálkodik, hogy nem maradt kenyérre való pénz. Márpedig ma búcsúnapja van és vendég érkezett a házba. Megvásárolt 30 liter italt 3 személynek egész havi cigarettát, megadtuk a kölcsönt, és így elfogyott a pénz.

20. Kiskorú bűnözők

A városi ügyvédet egy kiskorú bűnöző védelmére kértek meg. Kiutazott a szomszéd faluba, hogy tanulmányozza a környezetet, hogy beszéljen a családdal és a gyermekkel. Az ügyvéd jól felkészült a tárgyalásra és következőket mondta: „Amikor végignéztam a faluban a moziképeket, csupa bűnözőktől és alvilágról szólnak a történetek. Az üzletek teli vannak

ékszerekkel, élelemmel. Cigarettról és kábítószer kereskedelemről is beszélhetünk. Hogyanis hatott erre a szegény kis éhezőre mindez, akinek a családjában a legnagyobb szegénységet találtam sok gyermekkel. Ez az ártatlan fiatal gyermek még alig, hogy elindult az iskolába. Ezideig ártatlan életmódot élt. Szerintem nem ez a gyermek, sem a család a bűnös. A bűncselekményért felelős az iskola, azok, akik a gyermeket tanítják, azok, akik a gáztettekről szóló filmjátékokat készítik és vetítik, és ezzel az ártatlan falusi környezetet megfertőzik. Szerintem nem ez a gyermek a bűnös, hanem a társadalom, ahol munka nélkül maradt a családfő, ahol éheznek a gyermekek. Felbátorítja a betörőket a lerombolt templom, a vallástalan kampány, az hogy az iskolában beszüntették a keresztény hitoktatást. A gyermek a felnőttek példáján tanul és nő fel. Ennek a fiatalnak még nem érett meg a felelősségtudata, ez képtelen bűncselekményre. Ez éhes, és élni akar.”

Mindenkor voltak bűnözők, de nem mindenhol és nem minden korosztályban. Ma a bűnözés általános jelenség, már világprobléma. A világ erkölcsi katasztrófát él meg. Vallási körökön kívül aligha törődik valaki ezzel. Az ifjúsággal foglalkozó lelkészekkel még nemrégiben kegyetlenül elbántak. Ismerek egyet közülük, aki nyolcszor volt börtönben. A médiák éltetik és támogatják a vallástalan világnézetet. A bűnözőkről szórakoztató műsort készítenek. Mintha valakinek érdeke volna terjeszteni az erkölcsi romlást. A nyilvánosság eléggé leszerelt, megszokta már azt a merev megatartást az erkölcsi jóval, a becsületes életiránnyal szemben. Mintha ez a világ nem igényelné a jó embert, a becsületes tiszta lelkiismeretet, a békés együttélést. Ez az üldözött egyház egyedül maradt ebben a küzdelemben. Ilyen környezetben az egyik országban 560 csoport létesült valami hatezer taggal, de akik csak titokban szervezik a fiatalság mentőakcióit, a szenvedélybetegek gyógykezelését. Miért nem ismernek ilyen mozgalmat minden országban, vallástalan környezetekben is? Miért kell ezt a mozgalmat titokban tartani, mintha szégyen volna és tilos a jót cselekedni?

Az egyik országban (nem akarjuk megnevezni!) 4 ezer kiskorú csavargót tartottak nyilván. A vallástalan környezet négy évre már négyszeresére emelte ezt a statisztikát. Becslések szerint ma már a fővárosban valami tízezer kiskorú csavargó kering az utcákon. A hittől eltávolodott társadalom jó termőtalaja a bűnözésnek. Egy másik országban a kiskorú bűnözők 93 százaléka vallástalan családokból származik. Ám hogyan is lehetne világrendet hittagadással, közösségi érzés, keresztény szeretet nélkül elképzelni, amikor a Földön naponta húszezer gyermek éhen hal? Ugyanakkor hadászatra felbecsülhetetlen milliárdokra megy a kiadás. Ezt a szórakozó társadalmat vallástalan életmóddal senki sem fogja megmenteni. Ehhez Isten, jószándékú hívő lélek és szerető emberi szív szükséges.

21. A vallásos nevelés

Az egyik buzgó paptestvér saját kezével és a gyermekek segítségével megújított egy régi épületet. Otthont alapított a gyermekek számára. Szép számban összegyűltek a kis hontalanok.

A gyermekek naponta résztvettek a szentmisén és mindenben segítségére voltak a papnak, aki úgy koldult össze valamit az eltartásukra. Állami segélyt nem kapott. Sőt a szép eredmény láttán betiltották az otthont. Később kiskorú bűnözők részére állami otthon létesült, amelyben valami húsz hitetlen pedagógust alkalmaztak. Feladatuk volt átnevelni a korai bűnözőket. Vallásos nevelés hiányában végülis feladták a reményt. Fel akarták oszlatni az otthont. Idősebb szerzetes jött haza a távoli missziókból. Két segítőtársával felkarolta az intézményt. Hamarosan csodálatos eredményt értek el. Vallásos nevelés mellett nem kellett szélnek eresztetni 300 kiskorút.

Más otthonokban is megmutatkozott a hit ereje. Az egyik állami intézményben a fiú panaszkodott a szüleinek a tarthatatlan helyzet miatt. Nehéz düllözni a fiúkkal. Verekednek,

hajnalig tévéznek, dohányoznak, alkoholoznak, zavarják a tanulást. A szülők áthelyezték a fiút a szalézi kollégiumba. Meglepődtek a különbségeken. A fiú nagy örömmel újságolta: itt nem kell zárni az ajtókat, mégsem vesz el semmi. A fiúk nem veszekednek, nem dohányoznak, nem italoznak. Este 9-kor mindenki ágyba kerül. Van hitoktatás. Az iskolákban valamennyi a legjobb tanulók közt van. Az ellátás is színvonalasabb, mert a konyhások nem lopnak.

22. A fokoláré mozgalom és a nevelés

Egy vezető ember együtt éli a családban az evangéliumi lelkeséget. Az elemista fiú panasszal érkezett az iskolából. A tanító odaültette mellé „az osztály rémét”. Ez mindenkinek lábat állít, kihívó, verekedő, az órán nem hagyja a tanárt beszélni, a szomszédját állandóan zavarja, nem lehet tőle figyelni. A családi kör megtárgyalta a kis Andréval a tennivalókat. Másnapra felkészült a katolikus fiú, hogyan fogja meggyőzni az elvadult szomszédját. Rajzóra volt. A szomszéd nem hozott gumit, ujjával maszatolt a rajzlapon. Andrének két törlőgumija is volt, az egyiket odacsempészte váratlanul a szomszédnak. Az meglepődött, amikor meglátta. Kitorölte a maszatot, utána visszacsempészte a gumit a gazdájához. A jószándékú segítség nem maradt el a továbbiakban sem, mert a fiú ismét maszatolt. Az óra végén visszakerült a gumi a gazdájához. André a szünetben elővett a táskájából egy finom szendvicset, amelyet elfelezett a barátjával. Ezzel máris le volt fegyverezve a kis betörő. Felbátorodva a szomszéd szeretetén és figyelmességén odaállt eléje és a kezét nyújtva ezt mondta: „Ugye mi örökös meg nem támadási szerződést kötünk és ezentúl igazi barátok leszünk. Ennek a jegyében fogunk most kezét. Ez így is történt. Másnap André meglátogatta a fiút és vitt neki egy szép és értékes könyvet, teli képekkel. A kis vadóc ettől kezdve egészen megváltozott. Hamarosan a jó tanulók közé sorakozott. Többször látogatták egymást és jó barátság lett a vége. Az ember akkor éri utol magát, ha egyensúlyba hozza az életét a környezetével. Ez csak szeretettel megy.

VIII. A kereszténység és a mentőszolgálat

1. Hogyan viszonyul a világ a nincstelennel szemben?

Gyermekkorom emlékében megőriztem a sánta koldus falusi idill képét. A szülők, nagyszülők az utcán végigvonuló éneklő koldust a gyermekek által szolgálták ki. Ezzel akartak ránevelni minket a rászorulók megsegítésére.

A vallástalan társadalomban azonban fokozatosan eltűntek az utcáinkról a koldusok. Papnövendék koromban egyszer a fővárosi villamoson utaztam. Fölkapaszkodott egy sánta rongyos külsejű ember is. Végignézte az utasokat. Meglátott egy papot és egyenesen hozzám ment. Szótlánul kinyújtotta a kezét és várta az alamizsnát. A pap a zsebébe nyúlt és pénzt adott a kéregetőnek. Az utasok egyike-másika sértődötten provokálta: „Hát miért csak a paptól kéregetsz?” „Csak azért kérem, mert tudom, hogy ennek az embernek van szíve.” No csak éppen ez kellett még, hogy valaki megdicsérje az egyébként is ellenszenves és a társadalom peremére került papot. Felhorkantak a büszke fővárosiak. „Nézz csak oda! Hát nekünk nincs szívünk? Jó lesz, ha az első állomáson leszállsz, mert rendőrt hívunk. Nem tudod, hogy ebben a szocialista rendszerben nincsenek koldusok? Itt mindenki egyenrangú dolgozó!”

Bizony az elvallástalanodott társadalom szívtelenül halad el a nincstelennel és bajbajutottakkal mellett. Felfigyelhet bárki arra, hogy a kommunista szervezetek nem alapítottak jótékony társulatokat és nem szerveztek szeretetszolgálatot. Pedig annakidején jól kihangsúlyozták az egységet és testvériséget.

2. Az elesett világ feltámasztása a szeretetszolgálatban

Negyedmillió zarándok jelenlétében II. János-Pál pápa 2003. október 19-én a missziós világnapon Rómában a Szent Péter téren boldoggá avatta az elhunyt albán származású Kalkuttai Teréz anyát, a „Szeretet Misszionáriusai” rend alapítóját. Kétségtelen, hogy a 20. század egyik legnagyobb hithirdetője volt az Indiában működő Kalkutta város szentéletű nővére. Az Úr kiválasztotta, hogy hirdesse az Evangéliumot az egész világon, nem szavakkal, hanem szeretetszolgálatlalt a szegények között. Mozgalma ma már több mint száz országra kiterjedt. Az isteni gondviselés akkor küldte őt, amikor Indiában 12 millió gyermek éhezett és haldoklott. A 2003 évi adatok szerint 500 ezer családnak adnak enni, 40 ezer nyomorgó gyermeket tanítanak, 100 ezer leprást ápolnak, menhelyet szerveztek az AIDS betegeknek. Otthont nyitottak az elhagyatott gyermekeknek, a bántalmazott nők számára. A katasztrófa sújtotta vidékeken segítséget nyújtanak a rászorulóknak. Ezek a jószívű nővérek, kiséritők, mindenről lemondanak. A semmiről indulnak, mégis naponta terjed a vállalkozásuk. Csodák csodája, hogy mindig akad valaki, aki melléjük áll, új tagokat talál, támogatja őket és van miből segíteni a nincstelennel. Elsősorban az egyháziak, a keresztény karitászok nyújtanak nekik segítséget. Terézia anyát megkérdezték az újságírók, hogyan képes szakadatlanul ápolni a leprás betegeket? Azt válaszolta: Egyetlen napig sem lennék képes erre, ha nem találkozna a szentáldozásban Jézussal. Kérdezzük, ugyan bizony, hogyan is tudna egy hit nélküli ilyen munkát vállalni? Mennyivel szegényebb volna a világ a keresztény jótékony szolgálatok nélkül. Mivé is lenne a világ, a láthatatlan Isten nélkül? Ő úgy válik láthatóvá és tevékenyé a világban a Krisztus szerető keresztényeken keresztül.

3. Szent Benedek apát és a Benedekrend

Benedek jómódú családból származott. Szent Skolasztika nővér a testvére. Benedek a nyugati szerzetesség apja. A hét szabad művészetet elsajátítva, Rómában jogot tanult. Istennek akart szolgálni. Remete életet kezdett Szubiako rengetegében egy barlangban. Három évet töltött teljes magányban. Többen jöttek hozzá, hogy kikérjék a tanácsát és igénybe vegyék lelki vezetését. Ezzel megnyílt „a benedek iskola.” Tizenkét monostort szervezett. Innét Monte Cassino hegyére ment (529) ott is megalapította a rendet. Elképzelése Jézus követéséről a szemlélődés és a keresztény tevékenység, amely összhangban volt egymással. Szerzetesei lelkipásztori szolgálatot is végeztek, de igehirdetéssel is segítették az embereket. A szerzetesrend gondoskodott a szegényekről is. Laterán mellett is alapított egy monostort.

Ereje végéhez érve még állva fogadta a szentáldozást. A szent testvérpár hamvai a montecassinói bazilika főoltára alatt nyugsznak. VI. Pál pápa 1964. október 24-én a montecassinói látogatása alkalmából Benedeket Európa védőszentjének nyilvánította. Benedek halála után századok során a bencés szerzetesek eljutottak a keresztény világ minden tájára. A szerzetesrend több drámai állomását követhetnénk. Monte Cassino azonban a szerzetesrend hatalmas lelkeségi és irodalmi tevékenység központja lett. Itt nevelődött Aquinói Szent Tamás. Itt naptárreformon dolgoztak, csillagvizsgáló tevékenység folyt, nagytekintélyű sebész működött, festők, szobrászok, mozaikművészek szerepeltek, lelkipásztorok szolgáltak, papnevelés, oktatás folyt. A rend elterjedt francia, spanyol földön, Németországban, Lombardiában, Angliában és Sassovivo 90 monostort összefogó kongregáció központja lett. A törökhódoltság, a huszita mozgalom, a francia százéves háború azonban mindezeket elsöpörte. Angliában a pestisjárványok, százéves háború, két polgárháború, majd VIII. Henrik üldözései következtek. Az európai 1500 bencés apátságból kb. 800 eltűnt. A 18. század francia forradalma és II. József rendelete valamennyi monostort felszámolta (1790-1806); német földön: 103 apátság, 38 perjelség esett áldozatul. Lengyelországban egy monostort sem maradt meg. Alighogy ismét megújult a rend, a 20. század ateizmusa következett.

Rómából jött a bencés család Magyarországra Szent Adalbert vezetésével Géza fejedelem idején, 996-ban telepedett le Szent Márton hegyén. A pannonhalmi apátság a magyar kereszténység bölcsője lett. A 13. században már több mint 90 bencés monostor működött Magyarországon. Valamennyi lelkeségi, szellemi, gazdasági és kulturális központ lett. A török hódoltsággal a bencés rend szinte teljesen kihalt. A 17. században újjáéledt. A 18. század végén II. József két monostor kivételével a bencéseket feloszlatta. 1902-ben újra alakult és tíz iskola fönntartását vállalták. 1944-ben 279 tagja volt a magyar bencés rendnek. A gimnáziumot és 25 plébániát vezettek. 1950-ben a rendtagok száma 300 lehetett. A kommunizmus feloszlatta a rendet. 1988-ban 5 házban csak 149 bencés volt. 1931-ben Brazíliában a magyar bencések letelepültek. Később itt 12 osztályos magyar iskolát hoztak létre. A Sao-Paolo-i perjelség még most is fennáll és a magyar kongregációhoz tartozik.

4. Fogolykiváltó Boldogasszony rendje

Alapítója: Noleszkói Szent Péter (1182-1249), Barcelonában 1218-ban. A keresztény rabszolgák kiváltása a célkitűzése. A hármas szerzetesi fogadalomhoz negyediket csatolták: a szerzeteseknek esetenként saját magukat is váltságul kell adni egy rab kiszabadításáért. A rendalapító közel 90 rabot, társaival együtt pedig 2700-at szabadítottak ki a spanyolországi és afrikai mórak fogságából. Az első századokban 70-100 ezerre teszik azoknak a számát, akiknek a mercedáriusok (fogolykiváltók) szerezték vissza a szabadságukat, sokszor életük árán. Afrikából Amerikába tevődött át a súlypont. Kolumbusz Kristóf hívta őket az új

világba. Az indiánok között hirdették az evangéliumot. Amerikában kereken harmadfélszáz ilyen kolostor működött. Ez a rend többszáz vértanút adott az Egyháznak. A 20. század elején 750 apostolkodott 12 tartomány 63 kolostorában. Jézus mondja: „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint amikor valaki életét adja másokért.”

5. Trinitáriusok

Alapította Mathai Szent János (+1213) és Valois Szent Félix (+1212) Párizs mellett 1198-ban. Az apostoli cél: a veszélyeztetett hitű keresztények lelkipásztori szolgálata, a Szentháromság tisztelete és missziós tevékenység. Első vállalkozásuk alkalmával 186 mór fogságban sínylődő keresztényt váltottak ki. Észak-Afrika mellett eljutottak egészen Indiáig, sőt Tatarországig. A középkorban a kolostoraik száma elérte a 800-at. Magyar földön is megalapítottak. A rendet II. József eltörölte. A 18. században kereken 250 ház 13 rendtartományt alkotott. Századok során a trinitáriusok több százezer rabot váltottak ki. Több mint 7000 trinitárius adta magát önként rabszolgának, hogy testvérét kiszabadítsa. Ezek javarészt el is pusztultak. Egy-egy fogoly kiváltása igen sokba került. Biztos, hogy a magyar trinitáriusok sok magyar testvérünket hoztak vissza a török rabságból. A reformáció nagy csapást mért a rendre. Ma a trinitáriusok a társadalom peremére jutottakat szolgálják. Kötelezik magukat a kor rabjai, a szegények és üldözöttek szolgálatára.

6. A szerzetesek a világban

A világon ma kereken 800 férfi szerzetről és jó másfélezer apáca szerzetről tudunk. Ki tudná megmondani hány kolostorban. A szerzetesek rendszerint hármassal fogadalmat tesznek: a tisztaság, a szegénység és az engedmesség evangéliumi életének elfogadásában. Ezek az önfegyelem útján ajándékozzák Istennek életüket, és feláldozzák magukat az egyház és az emberiség ingyenes szolgálatára. A világ megmentés irányvonala már a mai sokasodással és minőségi növekedéssel meghatározott. A népcsoportok ebbe a közösségbe csakis összefogással, egységes elvek alapján valósíthatják meg a jövő világ ideális képét. Benne van az egész emberiség jövője megfogalmazva. A kollektivizáció nem a sokféle elképzelésben, de az egységben kivitelező létforma. A világ már sokat tett ezen az úton. A médiák, a nyelvek tanulása, a közérdekek szervezése, a szeretetszolgálatok már beindultak. Az emberiség egyetlen családi közösség, Isten népe. Ebben a hitben kell megvalósítani a jövő világképét, társas munkát, és együttműködést.

7. A ferences rend

A világ egyik legismertebb és legszeretettebb szentje Assiszi Szent Ferenc (1182-1226). Sugárzó szeretete és karizmája milliókat vonzott. Meghalt 1226.10.3. Halálakor már tízezren követték. Száz évre már 35 ezer volt a szerzeteseinek száma. Kereken 400 olyan női szerzeteskongregációt, vagy társaságot ismerünk, amelyek szorosabban lelki kapcsolatban állnak a ferences karizmákban. A ferences nővérek a legszegényebbek gondozásában működnek. Ezek szolgálatot teljesítettek a plébánián iskolákban, az óvodától az egyetemig, a börtönben, kisebbségi csoportokban az egészségügyben: kórházakban, rendelőkben, gyógyszerközpontokban, leprás telepeken, szociális tevékenységben. 1974-ben a világrész 43 tartományban voltak. Budapesten 1899-ben nyílt meg a házuk. Az ajtón nagy betűkkel ez állt: „Egy tál étel mindig kapható.” Nem hiányoztak a lelkes magyar hivatások, de ezek nagy része a kiképzés után a nagyvilági misszióba került. A budapesti ház nővérei szegényeket gondoztak, bölcsődét, óvodát, népkonyhát vezettek. Ipariskolában szabást-varrást tanítottak. Elsősorban árva és menhelyi gyermekeket oktattak és igyekeztek kezükbe kenyert adni.

Lányokat és asszonyokat varrni tanítottak, a környékbeli betegeket látogatták. Ezen szép munkát leállították a hatalmon levők 1950-ben.

A ferences Szegénygondozó Nővérek a társadalom legszegényebbjét szolgálták. A tehetetleneket bevitték otthonukba és halálukig gondoskodtak róluk. A koldusokat úrnőjüknek tekintették. Tíz év múlva már 46 magyarországi városban és 48 zárdában 250 nővér működött. Az első nővérek 1943-ban tették le az örök fogadalmukat. 1950-ben a kommunista rendszerben 300 szegénygondozó nővérnek kellett beszüntetnie a szeretetszolgálatot. Ugye milyen körülmények között maradt gondozás nélkül, amikor ezeket éhezettek a börtönökben.

8. Loyolai Szent Ignác és a jezsuita rend

A családban ő a tizenkettedik gyermek. (1491-1556). A lábát ágyúgolyó érte a háborúban. Betegágyán Krisztus életét olvasta. Ekkor határozta el, hogy Krisztus szolgálatába áll. Elment a Szentföldre. Onnét visszatérve tanulni kezdett latinul, teológiát és filozófiát. Hét társával szegénységi és tisztasági fogadalmat tett. 1537-ben pappá szentelték, Rómában megalapította a jezsuita rendet. Társai Indiába, Kínába, Etiópiába, Japánba és Brazíliába mentek. A jezsuiták kezdettől a katolikus megújulás élharcosai. A cél: a papság kiképzése és a fiatalok nevelése. Ignác halálakor Európa hét országában és Indiában a társaság 39 kollégiuma működött. Hetven év múlva 444-re nőtt a számuk. 1974-ben 36.000 a társaság létszáma. A jezsuiták a legképzettebb papok közé tartoznak. Kitűntek a teológiában, missziós szolgálatban, a hitoktatásban, a lelkiség területén. A világi tudományokban: a csillagászatban, antropológiában, irodalomban, pedagógiában és művészetben. Öt világrész 120 országában apostolkodtak. A szentté avatott jezsuiták száma 50, a boldoggá avatottak 150 körül van. Magyarországon a nagyszombati egyetemet Pázmány Péter rendtag alapította, utódja a budapesti Eötvös Lóránd Tudomány Egyetem. 1772-ben 19 középiskolában tanítottak Magyarországon. A 18. században 700 jezsuita működött. A század végén pedig már 935 jezsuita ötven helyen működött, de a számuk nőtt. 1950-ben 208 pap, 115 tanuló, 94 testvér volt összesen.

Ekkor betiltották a szerzetesrendeket. Államosították az iskolákat. A rendtagok földönfutókká lettek. Akik otthon maradtak, azokat eltiltották a papi tevékenységektől. 64-en együttesen 227 évet, fejenként 3,5 évet töltöttek börtönben. A külföldre menekültek 22 külföldi rendtartományban éltek és dolgoztak. 1991-ben a külföldre menekültekből 25-en visszatértek.

9. Páli Szent Vince (1581–1660)

A toulousi egyetemen tanult teológiát, 19 éves korában pappá szentelték. Tovább tanult Párizsban és Rómában. 1605-ben tengeri kalózek fogságába került. Tuniszban háromszor is eladták. A harmadik gazdáját sikerült megtéríteni, akivel megszökött. 1617-ben önkéntes hölgyeket gyűjtött, akik vállalták a plébánia szegényeinek, betegeinek rendszeres gondozását. Alapszabály: a szegényben Krisztust kell látni és szolgálni. Férfiakat is toborozott. Nevüket Szent Lázárról vették. Ezek a Lazaristák rendjét, a missziós kongregációt alapították. Célkitűzésük a népmissziók tartása. Külföldi missziókat is vállaltak. Gályarabokat mentettek, szemináriumokat vezettek és lelkigyakorlatot tartottak. Vince és társai 1200 rabot szabadítottak ki a törökök fogságából.

Szent Vince a női rendet a Szeretet Leányainak társulatát Marillac Lujzára bízta. Vince halálakor már 50 házuk volt. A nővérek Párizsban valami 400 talált gyermeket gondoztak. Figyelmük kiterjedt a háború áldozataira is. Egy-egy plébánián naponta ötezer éhezőt is

elláttak. Ez a szerzetes közösség a legnagyobb mindmáig. 1960-ban a világon 65 nemzetnél 48 tartományban, 4221 házban 45.209 nővér volt.

Szent Vince halálakor a közösség 25 házában 227 misszionárius élt Franciaországon kívül. Szent Lázár házában évente 800 ember tartott lelkigyakorlatot. Ez összesen 20 ezer lelkigyakorlatot jelentett. Tevékenységük: a foglyok, rabszolgák, gályarabok, valamint szemináriumok szervezése volt. A francia forradalomban 78 házban 824 lazarista élt, 53 papneveldét és 9 kis szemináriumot vezettek. 1997-ben 60 nemzetet szolgáltak 550 házban 4005 lazaristával. A vértanúk száma elérte a kétszázat. Az Egyesült Államokban 3 egyetemet, 12 papneveldét vezettek. Chicagói egyetemüket 12.000 hallgató látogatja.

Magyar földre a törökök kiűzése után jöttek. Kínában iskolákat és templomokat építettek, 1941-ben Erdélyben is működtek. 1950-ig 82 lazarista szolgált a magyarságnak. Azután szétszóródtak, itthon csak 24 maradt.

A nővérek központi háza 1905-ben nyílt meg Budán. Betegápolással és szegény sorsúak gondozásával foglalkoztak. Később az oktatásban szerepeltek. Két elmeógyógyintézetben betegszolgálatot végeztek. Az Irgalomházban gyógyíthatatlan betegeket ápoltak. Vakok Intézetében, a honvéd, a MÁV, a Rendőr és Szent János kórházban, a Stefánia gyermekkórházban, az Üllő úti Klinikán, valamint 9 vidéki kórházban dolgoztak. Egri kórházukat a Társulat építette fel. Missziót teljesítettek a márianosztrai női fegyintézetben: házi, kézi és kerti munkára és írni-olvasni tanították a fogyatékosokat, segítették őket emberi méltóságuk visszaszerzésében. Iskoláik behálózták az országot. Tanítóképzőt vezettek Budapesten és Pápán, óvónőképzőt és ipari leányiskolát Budapesten, további tíz polgári iskolát, 48 elemi és több árvaházat. Ranolder János veszprémi püspök 5 iskolát létesített a Dunántúlon, s ezeket az irgalmas nővérekre bízta. A magyar irgalmas nővérek összesen 94 helyen működtek. 1950-ben 1421 Szeretet Leánya nővér alkotta a magyar tartományt. A hatalmon levő kommunisták ezt oszlatták fel. Ez csak egy példa a sokból, mekkora károkat okoztak a vallástalan hittagadók saját népüknek.

10. A kórházi szolgálat

A II. világháborúban megsebesült egy szerb generális. A Szent Vince rendbeli szlovén irgalmas nővér egész éjjel virrasztott az ágyánál. Szünet nélkül imádkozta a rózsafüzért a betegért. A végső küzdelem volt ez. Az orvosok nem reméltek a felgyógyulásában. Elérkezett a szokásos reggeli orvosi vizsgálat ideje. A nővér még mindig ott ült a beteg mellett. Az ügyeletes orvos megvető pillantással köszöntötte. Biztos volt abban, hogy itt már hiábavaló minden ima. Nem sokkal később a beteg váratlanul kinyitotta a szemét és megszólalt: „Nővérke, köszönöm az imát, egy kicsit jobban érzem magamat.” Az orvos nem akart hinni a szemének. A generális még egy ideig kórházban volt, de végül is egészségesen tért haza. Egy alkalommal hálából meglátogatta a feleségével együtt a nővért. Csekély ajándékot vitt és nagyon köszönte az imát, mert szerinte csak az segítette gyógyulásra. A nővér ekkor egy csodás érmet adott a feleségének, amelyet a gépkocsijukban helyeztek el. Később egy szűk hegyi kanyarban csúszós téli úton utaztak és lezuhantak a völgybe. Hatvan méternyi mélységben fennakadtak egy fában. A kocsijuk tönkrement, nekik azonban kisebb sérüléseket leszámítva nem történt nagyobb bajuk. A csodáséremnek tulajdonították a túlélésüket. Ebben az időben akarta a kommunista rendszer feloszlanni a nővérek szerzetesrendjét és elbocsátották a nővéreket a kórházi szolgálatból. Háromszáz nővér élt a fővárosban és javarésztük kórházban dolgozott. A generális kijárta a parlamentben, hogy ne bocsássák el a nővéreket a szolgálatból. Később még azt is megengedték, hogy a rendi ruhájukat is viselhetik. Ezután egyre több világi ápolót alkalmaztak. Ezek csak pénzért dolgoztak és lelketlenül bántak a betegekkel. A panaszok közben többször elhangzott: „Úgy senki sem törődik a betegekkel, mint a jó tisztelendő nővérek!” A nővérek a hitben a kereszten

szenvedő Jézust látták a betegekben, ezért nagy figyelmességgel és gondos szeretettel szolgálták őket. Ma már senki sem tudja, hogy a kórházakat Szent Vince nővérei nyitották meg Párizstól kezdve szerte a világon. A szegények szolgálói a legmagasabb körökből kerültek ki. Szent Vince odavezette őket a rászorulókhöz és azt mondta: „Itt van Jézus, aki éhezik, szomjazik és ezekben a szerencsétlenekben szenved.” Ezek az önkéntesek nem csak szolgáltak, de sajátjukból biztosították a rászorulóknak az ételmet. Ezekből az ápolókból lettek a kórházi nővérek, akik később szerzetesrendet alapítottak és teljesítették a szolgálatukat.

A kereszt a kínzás egyik legkegyetlenebb eszköze. Kérdezhetnék, honét származik? Ha a szenvedtetés eszköze, akkor miért a halál eszköze is? Ha a halál a célkitűzése, akkor pedig miért a rettenetes sok kínzás? Mindkét ellentmondás a gyűlölet nagymértékű kiáradása, amelyben feltételezhetjük, ez csak sátáni találmány lehet. Megállapíthatjuk, hogy a lét gyökeres tagadása csak Isten akaratával szembehelyezkedő álláspont lehet. A gyűlölet olyan állásfoglalás, amely nem tűri a jóságot és a szeretetet és annak gyümölcsét, az életet. A háborúban felismerhető az életet megcélzó szándék: rombolni a világot, és irtani az életet. Ebben az Istent és életet gyűlölő ellenség jelenléte ismerhető fel. Ezért kellett a keresztényeket üldözni.

11. Gerhardinger Karolina (1797–1879) és a Miasszonyunk rendbeli szegény iskolanővérek

1809-ben a bajor kormány megtiltotta a szerzetesnővérek működését. Karolina az állami szervek előtt letette a képesítő vizsgát és átvette a stadthofi „Királyi Leányiskola” vezetését. Itt nemcsak kötelező tantárgyat tanított. Ének és rajz mellett kézimunkát, fonást, kötést, horgolást, hímzést és szabás-varrást is. A szegénysorsúakat előnybe részesítette, a vidékieknek szállást keresett. Családi örökségből ingyenes konyhát létesített. Wittmann plébános, később püspök, titokban azzal bízta meg Karolinát, hogy alapítson zárdát. Közben Karolina segítői, támogatói meghaltak és magára maradt. Az isteni Gondviselés azonban vele volt. A rend gyökeret vert, és terjedt is. Sorra létesültek a kisebb-nagyobb zárdaiskolák. I. Lajos hatályon kívül helyezte a szerzetesrendek feloszlásáról szóló rendeletet. A király Münchenben egy csodálatos szép épületet adott ajándékba Karolinának és szerzeteseinek. Ez nemcsak elemi iskola, de tanítóképző is lett. Ez a Miasszonyunk rend központi anyaháza lett. 1835-ben Karolina letette a szerzetesi fogadalmakat és felvette a Jézusról nevezett Mária Terézia rendi nevet. Hamarosan nemcsak Európában, de Amerikában is megalakultak a rendházak és az iskolákban nővérek tanítottak. 1879. május 9-én 2500 nővér gyászolta az elhunyt rendalapítót és valami 300 rendház működött iskolákkal és azokban tanító nővérekkel. 1963-ban húsz tartományban 11.535 nővér és 325 jelölt volt 963 házban. 1934-ben 250.000 gyermeket tanítottak. Magyarország területén a trianoni határok előtt valami 30 helyen működtek nővérek. Az ateista rendszer betiltotta ugyan a rendet, és nem tanítottak a nővérek, de 1997-ben ismét 172 nővér volt már.

12. Bosco Szent János

A 19. század egyik legismertebb misztikus szentje. 1841-ben létesítette a fiatalok számára az első oratóriumot. Szalézi Szent Ferenc oltalma alá helyezte intézményét. Szegény gyerekekkel kezdett foglalkozni. Némely fiú olyan állapotban került hozzá, hogy előbb egészségét kellett helyreállítani. Ruháról, élelelről, gyógyszerről kellett gondoskodni. Két női szerzetesrendet is alapított. A munkásfiatalok, tanoncok, kallódó gyermekek mellett az egyetemistákra is kiterjedt a figyelme. Nyomdát, Oratóriumot létesített nemcsak hazájában, de Dél-Amerikában is. Több templomot felépített. Más országokban is megalapította a

rendjét. 1862-ben 22 tag tett fogadalmat. Az olasz kormány ekkor rendelte el a szerzetesrendek megszüntetését. Don Bosco halálakor (1888) viszont már tíz országban 57 közösség volt. 773 fogadalmas működött és 276 újonc volt. Ezután terjedni kezdett a rend a világ távolabbi és közelebbi országaiban. Talán valami 100-200 országban is. 1967-ben a szalézi rend 21.614 taggal és 1169 novíciussal működött. Különös képességekkel a fiatalok iránt, tízezerével gyűjtötte össze őket, tanította mesterségre, vezette a kézművességet, de egyszerre tanította a lelkiséget is. Az ima és munka egybetartozik, kölcsönhatásban van egymással. Csodálatos, hogy a rendalapító halálával nem zárulnak le a kezdeményezések, a beindult munka. Ez arra utal, hogy isteni eredetű. Így halad az emberiség egyik fokozatról a mind tökéletesebb felé a többi szerzetesrendekben és közösségekben is.

13. Lourdes és Fatima

1858-ban Lourdes-ban Bernadett tanúságára Mária-jelenésre figyeltek fel a lakók. A jelenés helyén kápolnát építettek. A 18 ezer lakosú városkának életében nagy fordulat állt be. Azóta szüntelen érkeznek a zarándokok a világ minden részéről. Lourdes a világ szíve lett. Repülővel évente 500 ezer ember látogat ide. 400 szállodája van a városkának, 35 ezer éjjeli fekvőhellyel. Az állomás 1 millió utast képes befogadni. Az évi zarándokok száma 5 millió. Eddig hivatalosan valami 2500 rendkívüli csodás gyógyulást tartanak nyilván. A betegeket ingyenes szolgálattal ápolók várják. Márciustól októberig 70 ezer önkéntes szolgál. Lourdes azoké, akik hittel járják az élet útját.

Az egyik ápoló nővért megkérdezték, hogyan határozta el magát erre a szolgálatra. Azt válaszolta: „Az édesanyám több évig hiába várt gyermeket. Eljött ide a Rózsafűzér kápolna képe elé és imádkozott Isten áldásáért. Egy év múlva megszülettem én. De nem édesanyámra hasonlítok, hanem arra a Szűzanya festményre, amely előtt ő imádkozott. Amikor felnöttem, hálából idejöttem megköszönni, hogy élek. Azóta itt szolgálom e szent helyen.”

Fatimában hasonló nagy nemzetközi zarándokhelyet találunk. Itt is évi 7 millió zarándokról beszélnek. Igen sok zarándokhely van még. Nem mind ilyen látogatott, de van ezekből valami ezernyi. Mindenütt ugyanaz az édesanyai szeretet sugárzik és tömegesen találunk vigaszra és gyógyulnak az életvándorok.

14. Máriás papi mozgalom

1972. május 8-án P. Stefano Gobbi olasz pap részt vett egy fatimai zarándoklaton. A jelenések kápolnájában a hivatásukat elhagyott papokért imádkozott. Itt belső sugallatot kapott, hogy a Szűzanya felhasználja őt, mint alázatos eszközt, hogy összegyűjtse mindazokat a papokat, akik elfogadják a felhívást és felajánlják magukat Mária Szeplőtelen szívének oltalmába.

Ezek ígérik, hogy szilárd egységben maradnak a Pápával és az Egyházzal és a rájuk bízott híveket Mária anyai szívének biztonságába helyezik. A mozgalom már jól elterjedt Európában és a világ minden részén. Több száz püspök, több ezer pap és sok millió hívő a mozgalom tagjának vallja magát. Ma már milliók végzik világszerte a rózsafűzért a Mária-rádió sugárzásának egységében.

A Máriás Papi Mozgalom feladatai:

1. Mária Szeplőtelen Szívének tett önfelajánlás
2. Egység a Pápával és az Egyházzal
3. Elvezetni a híveket a Máriával való teljes bizalomra

A cönákulum menete:

1. Imádkozzuk a rózsafüzért (öt tizedet)
2. Imádkozunk a Szentatyáért (Miatyánk, Üdvözlégy, Dicsőség)
3. Olvasunk a Gobbi atya által kiadott üzenetekből
4. Megújítjuk a Szűzanya Szeplőtelen Szívének tett felajánlást.

Egyre többen kapcsolódnak bele a napi rózsafűzér imába a Mária rádión keresztül, amely behálózta Európát és eljutott egész Ausztráliáig.

15. A csodásérem

1969-ben az Irgalmas Nővérek templomában miséztem Párizsban a rue de Bac, 140, a Szent Vincés Nővérek anyaházában. Azon az oltáron, ahol Catharina Labouré-nak 1830. július 18-án megjelent Szűz Mária. Itt feküdt a Nővér az üvegkoporsójában, aki száz évvel látogatásom előtt halt meg, de a teste épségben maradt. A Mária jelenés a francia forradalom után történt, az okkultista „racionalista” korszak kezdete előtt. Az Európában lázadó szellemiséggel megfertőzött politikusok azon fáradoztak, hogy a természetfelettibe vetett hitet kizárólag anyagi hittel helyettesítsék. Ezt naturalizmusnak, vagy materializmusnak nevezték. Céljuk volt, hogy száműzzék a vallást és azt vallástalan hatalmi rendszerrel helyettesítsék. Catharina Labouré nővérnek ekkor adott utasítást a Mária-jelenés, hogy készíttessen érmeket, a látomások alapján, amelyek azóta „csodásérem” néven ismertek a világon. Azon a napon, amikor én ott voltam, 150 pap mutatott be szentmisét a templomban és az anyaházban valami 400 nővér tartózkodott. A földim, a Szent Vince rendbeli nővér elmondta a csodásérem történetét és szerepét a háborúban.

Hitler a háború vége felé kiadta a parancsot, hogy Párizs értékeesebb műemlékeit robbantsák fel. A városparancsnok már sejtette, hogy Hitler az orosz fronton elveszítette a háborút, ezért halogatta a parancs végrehajtását. A Führer ekkor már türelmetlenül verte az asztalát: Ég már Párizs? Akarom tudni, hogy igen vagy nem! Erre elindították a stukákat, a háború rémeit. Előtte való napokban Párizsban a francia ellenállási mozgalom egyik pilótája meglátogatta az anyaházat és kérte a nővéreket, imádkozzanak a város megmeneküléséért. A nővérek adtak neki nagyobb mennyiségű „csodásérmet”, amelyet a pilóta légi úton körülrepülve leszárt a várost bekerítve. A Nővérek egész idő alatt imádkoztak. Az ellenállási mozgalom Párizs előtt 100 km távolságban feltartóztatta a stukákat egy szabad téren. Nem tudhatom milyen eredménnyel küzdöttek az ellenállók a gyengébb alig 1-2 géppel. Egy bizonyos, sok időt veszítettek a bombázók. Végül is belátták, hogy fogyóban van az üzemanyag. Ezért a bombákat ott helyben leszárták és sietve visszatértek a bázisukba.

Így sikerült megtekintenem Párizs 33 legszebb templomát, a királyi palotát, a történelmi épületeket, amelyek Mária csodás érmei és a nővérek imái által épségben maradtak.

A fatimai Mária jelenések 1917. október 13-án elhangzott üzenete azonban még nem fejeződött be. „Oroszország meg fog téni.” Ez a csoda 1988. november 30-án következett be. Gorbacsov és felesége megérkezett Rómába. Ez volt az első találkozója a Szovjetunió Kommunista Pártjának első főtitkári tisztségében a katolikus egyházfővel, II. János-Pál pápával.

16. Az amerikai pénzember

Városunkba érkezett egy amerikai pénzember. Dollárokkal megtömött táskát hozott. Az ideges kapkodásban csomagolás lázában a parkolóban a táskát észrevétlenül kicsúszott a kocsiból a földre. Az ember anélkül, hogy észrevette volna, elviharzott nagy sietséggel. Arra ment egy templomjáró férfi, integetett neki, de mindhiába. A megtaláló felvette a táskát és a

szomszédban levő rendőrségre vitte, hogy átadja a pénzt. Ezután kétórányi vallatás, kihallgatás és jegyzőkönyv következett. Végre szabadon engedték. Mintha leforrázták volna a becsületes megtalálót. Úgy távozott, mint egy megbélyegzett bűnöző tolvaj. A megalázott keresztény alig lépett ki a folyósóra, szembetalálta magát a táska tulajdonosával. Együtt mentek vissza a hivatalba, ahol az üzletember visszakapta a pénzét. Amerikai szokás szerint a talált pénznek a tíz százalékát akarta jutalmul adni a megtalálónak. Hatalmas pénzüsszegegről volt szó, melynek a tíz százaléka is egy két millió dollárt tett ki. A megtaláló mentegetőzött, hogy ő csak keresztény kötelességének tesz eleget és nem tart igényt jutalomra. A gazdag ember értetlenül állt vele szemben. Még egyszer próbálkozott az unszolással, de amikor az is hiába volt, az amerikai tekintetével szánalmasan végigmérte a lelkiismeretes megtalálót, majd megvetőleg leköpte.

Két világ találkozott itt. Kérdezzük, ugyan hogyan viselkedett volna az üzletember egy fordított szerepben, ha ő lett volna a megtaláló? Talán elképzelni sem lehet olyan találkozót, amelyben a gazdag megosztaná vagyonát a szegényekkel. Azonban keresztény lelkiismeret nélkül az emberiség bizony éhen hal.

17. Gazdag gyáros evangéliumi szegénysége

Egy gazdag brazil férfi találkozott Chiara Lubich-kal, a Fokolaré mozgalom lelkiiségi mozgalom alapítójával. Szégyenkezve vallotta meg a gazdag gyáros, hogy aggodalmi vannak az evangéliumi szöveggel kapcsolatban, ahol az áll: „Könnyebb a tevének átmenni a tű fokán, mint a gazdagnak bejutni Isten országába.” Chiara elnevette magát. Isten nem kegyetlen, a bővelkedőknek azért ad nagyobb mértékkel, hogy osztogassanak a rászorulóknak. A gyáros is lehet evangéliumi. Emelje fel a munkások fizetését, osztogasson csomagokat, az árucikkeknek ne szabjon magas árakat, ne vásároljon magának drága kocsit, ne szórja a pénzét feleslegesen. A gyáros örömmel vette mindezt tudomásul. Hazatérve el is kezdte. A munkások gyorsan felismerték benne a jószívű embert, aki nekik a legjobb barátjuk lett. Meglátogatta őket és ajándékokkal halmozta el a családjukat. Ettől kezdve a gyárban nem loptak, a munkafegyelemre maguk a dolgozók vigyáztak. Ha szükség volt, a gyáros tudta nélkül is túlóráztak. Mivel az árak minimálisra csökkentek, felélénkült a kereskedelem. Alig győzték a termelést. Néhány év múlva ismét találkozott Chiara a gyárossal. Megkérdezte: „No, hogy megy a gazdag gyárosnak az evangéliumi szegénység?” A gyáros lecsapta a fejét és szégyenkezve vallotta meg: „Legyen az Úristen irgalmas hozzám. Tudja, hogy mindenben szót fogadtam, de most még nagyobb bajba keveredtem. Most már három gyárom van. Chiara nagy nevetve vigasztalta: „Csak így tovább, ne féljen! Isten azért ad többet, hogy legyen mit osztogasson.”

18. Az evangéliumi szeretet

Egy fokolaré dolgozó mondta el a következő történetet: „A családban arról elméltünk: Jézus mondja: amit egynek tesztek a legkisebb testvéreim közül, azt nekem teszitek. A húsboltban dolgoztam. Elképzeltem magamnak, hogy a sorban várakozó vásárlók mindegyikében Jézust látom, mint ahogyan a kórházban dolgozó nővérek a betegekben Jézust látják, és nagy szeretettel ápolják. Tehát szeretettel és türelemmel, megértéssel fogadom a feleket. Ezzel egyidőben azonban megjelentek a hentes üzlet belső problémái. Az igazgató megkövetelte, hogy többet számoljunk el, szabálytalanul vágjuk és mérjük a húst, hogy a hiányokat pótolni tudjuk. Én beláttam az aggodalmas rendelkezést, de lélekben nem fogadtam el, hogy Jézust becsapom. A lelkiismeretemet nem torzítottam el. Megerősödtem abban a meggyőződésben, hogy továbbra is megalkuvás nélkül, keresztény módon fogok élni. Bízom abban, hogy Jézus továbbra is velem lesz. Végül ezt főnökömmel is közöltem,

ami felért egy bukással. Jézus azonban nem hagyott el. Sikerült kitalálnom átmenetileg, hogy cserébe ezért felkínálom a munkaidőn kívüli szolgálatomat és ingyenesen feltakarítom az üzlethelyiségeket. Kollegáim mindezt nem értették. Azóta Jézus megoldotta a problémánkat.

Most nyolcan dolgozunk közös akarattal és mindenki a fokoláré rendszer szerint minden vevőben Jézust látja. Azóta már én lettem a boltvezető, de hiányunk 18 év alatt nem volt. Jézus ott áll a sorban és várja, hogy ne csak húst, de lelkiismeretet és szeretetet is adjunk. Ő az igaz lelkiiséget jutalmazza.

Az egyházi szeretetközösségekben nagy jövő rejlik. A fokoláré által beindított szeretetfalvak szervezésében jövő egyházunk képe jelenik meg, új korszak kezdődik, új világ, új szeretet bázisközösségek alakulnak. Ezek a plébánia közösségekben fenntartják a lelkiiséget, megoldják a hitbeli kérdéseket, ingyenesen segítik az egyházi ügyeket vezetni. Ilyenek a karizmatikusok, újra evangelizálók, cönákulum, fokoláré mozgalom, bibliai társulat, a szeretetszolgálat különféle formái, betegek szolgálata, keresztény értelmiség, Pax Romana, cserkészek, ministráns tábor, HÁLÓ táborozás és sok más. Az egyház ezen a vonalon haladt már kétezer éve. Ezen a vonalon a földön is lehetne mennyország.

19. Imádkozzál és dolgozzál mozgalom

Különös látogatók érkeztek Hollandiába. A szovjet kolhoz, földművelés szövetség képviselői jöttek tanulmányozni a bencés kolostor mintagazdálkodását. Körülbelül akkora területet művelnek ők is, mint a szerzetesek, csak amit ezek heten elvégeznek, azt ők 1300 emberrel. Első döbbenet érte a látogatókat, amikor a reggel ötkor kelő szerzetesek reggel hétig imádkoztak, elmélkedtek és miséztek. Ám 11 órakor már ismét otthon voltak és megint csak a templomba mentek. A vendégek összesúgtak egymás között: Ha mi is ennyit imádkoznánk, a vállalatunk már első nap befulladt volna. Itt azonban minden gépesítve van. A szarvasmarha farmot egyetlen személy vezeti. Reggel gombnyomásra megfeji a teheneket, a jóságokat megeteti, megitatja, a tejet azonnal a feldolgozóba irányítja. A jóságokat nem kell őrizni, a legelőn elektromos áram körzetbe vannak zárva. A földművelés gépesített, a locsolórendszer kiépített. Az ima a napi program része, az istendicsőítés energiagyűjtés, lelki felfrissülés és egyben pihenés. A kolostorban kapják a munkakedvet, a testi-lelki energiát és Istentől az áldást.

A Benedek-rendi szerzetesek tanították ezer évvel ezelőtt a magyarokat a földművelésre és imádkozni. Ez a kettő egybetartozik. Isten összehangolja az emberi érdekeket a lelkiekkel. A szeretet és megértés csodákat visz végbe a közösség életében. Ezt csak hittel lehet elérni. Lelkiismerettel jobbá lesz a világ.

20. Evangéliumi nevelés a börtönökben

Felfigyeltek a világban egy olasz kezdeményezésre, a börtönök átszervezésére keresztény elvek alapján. Itt a bűnözőket evangéliumi módszerrel lelkileg átnevelik tiszta lelkiismeretre. A rabok életcéltnak tanulnak, szabadon mozognak ellenőrzés nélkül és nem szöknek meg. Egy farmon dolgoznak, földműveléssel, kertészettel és állattenyésztéssel foglalkoznak. Főleg a növények és egyes állatok nevelése nagy hatással van a lélek formálásában. A napirendben közös ima, szentmise, gyónás, áldozás szerepelnek. A fiatal lelkészvezetőjük együtt imádkozik és dolgozik velük. A rabok rendes havi fizetést kapnak, amely összeget a lejárt szolgálat végén magukkal visznek, mint megtakarított jövedelmet, és amivel újrakezdehetik az életüket. Különös, hogy a letelt börtön-idő után egyesek továbbra is maradnak helyükön, mert biztosítva van számukra a munka és a havi fizetés. Ezeknél már nem kell félni a további kihágásoktól és nem kerülnek az állam terhére. A lelkiismeret az egyetlen visszaút az életbe. Isten nélkül ez a csoda lehetetlen. A hitetlenek itt elveszítették a játszmat.

21. Chiara Lubich és a békemozgalom

A második világháború bombázásai idején Chiara Lubich barátnőivel a menhelyen rejtőzködve a Szentírást olvasta. Megrendült lélekkel hallgatták a robbanások közepette Jézus szeretetének történeteit. Ettől kezdve egészen megváltozott életük. Békemozgalommá nőtt a szeretetmozgalom, amelyet itt megalapítottak. Megtapasztalták, hogy az evangélium valós, igaz, mert Jézus ott él az emberi közösségben, az egymást szerető szívekben. A mozgalom gyorsan terjedt Olaszországban, Európában, majd világszerte.

Szokatlan összejövetelt tartottak Rómában az egyik sportcsarnokban. Az elindított Fokoláré mozgalom találkozója a világ minden tájáról jöttek. Még a nem keresztény országok, például a távol-keleti Japán is küldött megfigyelőket. Egy rejtélyt akart tisztázni a kíváncsi világ. Hogyan sikerült ezt a találkát megszervezni, és magvalósítani ekkora szeretetegységet? Hogyan tudta Chiara Lubich a békemozgalmat nemzetközi szinten az érdeklődés központjába állítani? Meglepő, és nagy volt az érdeklődés a szeretet-falvak megszervezése iránt. Immár több mint 30 faluban a közösségi élet sajátos módon evangéliumi és a szeretetrendszerben megfogalmazott. Itt nemcsak lelki, vagy szimbolikus szintű, elméleti az Evangélium, de az anyagiakban is eljutott egy gyakorlati magasabb szintű társulat formájáig. Vállalnak ingyenes szolgálatokat, megosztják az anyagi javakat másokkal. A faluban valamennyi munkabíró dolgozik, éppen úgy, mint bárhol a világon. Ám mindenki ingyen szolgálatot is teljesít ezen felül. A közösségben nincsenek elfelejtettek, magára maradtak, nincstelenség. Ha egy idősebb személynek baja van a vízvezetékekkel, azt ingyen rendbe hozzák. Ha gyógyszerre van szüksége, azt akár a szomszéd gyerek is beszerzi. Ha valakit ápolni kell, önkéntesek végzik.

Megnősült az egyik fiatal. Előteremtette a házhoz szükséges épületanyagot. A fiatalok összesúgtak és felkínálták a segítséget. Rövid időn belül ingyenesen felépült a családi otthon. A jövőbeli szeretetrendszer távlatai még ismeretlenek, nem tudni meddig fog terjedni. A világ azonban csodálkozva értesül ezekről a falvakról. Itt megtorpannak a jogrendszert követők, leszerelnek a hitetlenek, mert egyetlen mozgató irányító erő az evangélium, az istenhit és az önzetlen szeretet. Ezt nem pénzért és nem evilági érdekekből, de tisztán istenhitből és iránta való szeretetből teszik. A nem keresztény világ ezt el sem tudja képzelni. Ezt csak hitben egyenrangúak képesek egymás között elfogadni és élni. A pogány világ minden további nélkül visszaélne ezzel, és kihasználná a másikat. Sajnos néhol nem jutottak el még az igazságrendszert sem magvalósítani, mennyivel inkább képtelenek akkor a szeretetrendszerig felemelkedni.

22. A hitetlenség veszélyei

A szomszéd faluban a háború után templomrombolás volt. Az egyházmegyében 21 templomot semmisítettek meg, 50 lelkész elmenekült, 13 vértanúságot szenvedett, és 73 ezer hívőt üldöztek el.

Egy fiatal telepes bátorkodott, és vállalta, hogy felmászik a toronyra és ráköti a kötelet, hogy aztán a traktor lehúzza azt. A templom csaknem tiszta betonból épült, úgyhogy elszámították magukat a rombolók, nem sok anyagot tudtak felhasználni belőle. A toronymászó megbetegedett. Esti órákban idegfeszültségben föl-le sétált a szobában és egymás után gyújtogatta a cigarettákat, ez később egész éjjel tartott. Nem jött álom a szemére. Végül egészen legyengült, kimerült a szervezete, de nem bírta meghalni. Mellette a felesége egészen tehetetlen volt. Végigjárta a bűbajos asszonyokat, de azok nem segíthettek. Hónapok múlva végre megkegyelmezett a halál. A temetésen azt suttozták a jelenlevők, hogy Isten büntette meg. Elmondtam az esetet a barátomnak. Erre ő elmondott nekem 4 esetet a szomszédos egyházmegyéből, amely hasonló ehhez. Az egyik, amint föl-mászott a toronyra,

azonnal lezuhant és szörnyet halt. Itt alighanem leállt a templomrombolás. Úgy látszik, az Istennel való kapcsolat-hiány lelki zavarokkal jár. A másik három hasonló lelki szenvedésen ment át.

Az Istennel való kapcsolatokban gazdag a kereszténység. Az örök Jósággal való egységben sikeres az élet. Az Isten-hit megment több bajtól, bátorságot ad, fokozza az önbizalmat, kitartást ad a fáradtságban. Isten jelenléte nemcsak az imában fontos, de a munkában is. A lélekápolás elvezet a derűs hangulathoz.

Isten nem szándékozik a világot tönkretenni, de azt meg akarja menteni. A világrend azonban két dolgot feltételez: A tiszta lelkiismeretet és a tökéletes szeretetet. Isten megbocsátó, az ember őszinte munkatársa. Az ember Istennel arra hivatott, hogy rendet, igazságot, békét és szeretetet teremtsen. A szeretetszolgálatban elfogynak az éhezők, munkára szoknak a fiatalok. Mennél nagyobb a szeretet, annál kevesebb az önzés és a bűnözés. A keresztény jóság hivatott megmenteni a világot sok ferdeségtől, túlkapástól. Istennel erősebb az emberiség.

23. Az örök élet

Különös az életösztön. Benne minden élő, akár növény, állat, vagy ember végsőig küzd a fennállásáért. A legkilátástalanabb helyzetekben is ragaszkodik az élethez. Olthatatlanul lobog ez a láng. Még a halál közvetlen közelében is ott van a remény a túlélésre. A kimerült test, az ellankadt lélek figyelmeztető jel, hogy meg kell pihenni és össze kell szedni az energiákat, mert szükség van azokra.

A hit embere azonban az Istennel való kapcsolatban külön vonalat fedez fel és használ. A hitben egyre több értelmet és tartalmat nyer az élet. Reményben megéli a túlvilágot és értékeli. Így nem szerel le a nehezebb küzdelmekben. A keresztény ezt gyakorolja kiskorától, és a bizalom Istene bátorságot ad, erősíti és vezeti a legnagyobb válságok idején is. Jézus tanítása a kereszténység erőssége. „Atyám házában sok hely van.” A feltámadt Üdvözítő reményt ad a jövő élethez. Ez a túlvilág hite a nagy jövőt, az örök életet tárja fel.

A hitelenségben elbizonytalanodik az élet, gyengül a remény, sőt értelmetlen az élet. A nehéz körülményekben nem bátorítja az elesettet.

A földi életben a túlzások leszerelik a lelket. A lélek örökös tavaszt élhetne. A testtől felszabadult lélek az örök házában megélheti azt az örömet, amely múlhatatlan. Isten közelsége, végtelen jósága, szeretetének élménye, tudja erősíteni a testi élet gondjaiban, életkörülményeiben görnyedőt. Istennel való kapcsolat, jelenlét az, ami felemeli a lelket és kivezet a földi kilátástalanságból. A hit nem felesleges, nem magány, nem tévedés, hanem napi igény.

Ha vesszük a hitbeli cselekedeteket, jótékonyságokat, igazságos életet, tiszta nyugodt lelkiismeretet, elképesztő különbségeket, előnyöket találunk a hitelennel szemben. A reménybeli jövő a földet átalakítja mennyországgá. Csodálmivaló, hogy a hitetlenek nem állítják mérlegre a hitelenséget és nem jönnek rá arra, hogy itt mennyit veszítenek. A hitelenség a legkifizetlenebb üzlet az emberiség számára. Ez a legnagyobb csődje a nemzedékeknek. Itt örök élet vesz el.

24. Van-e Isten?

Amerikában a prérin szédületes gyorsasággal vágat az éjszaka sötétjében az expresszvonat. Egyszer csak a vonatvezető előtt néhány méter távolságban megjelent egy nagy fehér lepedővel leterített alak és integetett, hogy álljon le. Először nem akarta figyelembe venni. Ám a titokzatos szellemi lény nem tágít. A mozdonyvezető már izzadva törölgeti arcát. Ez egy valós személy és megállásra integet. Ebben nem lehet kételkedni.

Hirtelen megrántotta a féket, minden csikorgott, a csomagok hullottak az alvó emberek fejére. Mindenki ijedten ugrott fel. A gyorsvonat a nyílt pályán leállt a teljesen lakatlan területen. A vonatvezető reszkető kezekkel, nagy izgalommal néhány férfi kíséretében elindul a pályán előre, hogy lássa, ki az, aki elébe állt. Nem látnak senkit. Egy-két lépéssel tovább mennek és előttük egy megáradt folyó, amely elsodorta a hidat. Nem sok hiányzott tehát, hogy a tragédia bekövetkezzék. Mégis kíváncsian kutatnak a fehérlepedős integető személy után. Amikor a vonat reflektorát vizsgálják, egyszerre világossá lett, hogy egy molypille akadt fel és vergődött a lámpa-fény előtt. A röpdöső kis lepke adta le a vészjeleket. Am őt a Gondviselés küldte a katasztrófa megelőzésére. Mindenki áldotta az Istent.

25. Tanúságtétel a túlvilágról

A székelykevei származású Jung Tamás püspök úrnak a rokonságában történt. Az egyik gyermek kiskorától paralízisben szenvedett és kocsiban töltötte napjait. Már 24 éves volt, amikor a szervezete kimerült. Orvost hívtak, de amikorra odaért, állítólag a beteg már meghalt. A mentők megkísérelték a lehetetlent, az újraélesztést. Egyszer csak kinyitja a szemét a fiú. Csodálkozva körütekint és keservesen felsóhajtott: „Hát én már megint csak itthon vagyok! Pedig ott olyan szép volt!” A szülők sírva hallgatták a panaszt. A mentőszolgálatot teljesítő azonban megjegyezte, a fiú már a végsőkig kihasználta energiáit. A mentés hosszabb távon nem lesz eredményes.

26. A nagyszülők imája

A megélhetés gondjai között egy fiatal család három gyermekével elhatározta, hogy visszaköltözik a szülőkhöz. Amit lehetett a kocsijukba és az utánfutóba gyömöszöltek, és elindultak éjjel, azzal érvelve, hogy akkor kisebb a forgalom. Elég nagy távolságra voltak, így reggel 7-re jelentették be az érkezésüket. Három óra tájban a nagymama nyugtalanul felül az ágyban. Felébreszti párját: Kelj föl! Baj van! A gyerekek bajban vannak! Honnét tudod, kérdezi a férj? Nem tudom, de érzem. Gyere, imádkozzunk! Felültek és együtt imádkoztak. Reggel hétkor, amikor már meg kellett volna érkezzenek, a fiúk jelentkezett telefonon: Mami, itt vagyunk a városi kórházban. Semmi bajunk nincs, de bajban voltunk. Otthon majd elmondom. Hazaérve beszámoltak arról, hogy az éjszakai esőzésben belecsúsztak egy patakba. A kocsni elmerült és ők benne voltak a vízben. Az apa ügyességén múlt, hogy egyenként kimentette a családtagokat. A végén az egyik elsírta magát: Apu, az öcsikét is hozd ki. Erre ő ismét lebukott a vízbe és sikerült megtalálni a kicsit. Csodálatos, hogy élve maradt. Erre a nagymama is elmondta, hogy ő megérezte a bajt és úgy látszik nagy szükség volt az imára. Az ijedségen kívül nem történt nagyobb baj. A mentők segítettek rajtuk és, a kórházban átöltöztek és minden rendbejött. A kicsi azonban csodálatos módon maradt élve. Istennek legyen hála!

27. Az élet és az öröm

A Teremtő örömmel alkotott, megosztotta végtelen jóságát. Az öröm, a virágillat, a természet díszlete, madárdal egybetartozik a teremtéssel és lélektani vonatkozású úgy eredetre, mint feladatra. Minden, ami Isten jóságát sugározza, megnyugtat, lelkesít. A hitben együtt éreznek a teremtmények a Teremtővel, lélekben egyek az Istennel. Az energia leadás a hitben öröm tapasztalat, együttérzés, megelégedettség. Ilyen módon akarta a Teremtő munkára serkenteni az embereket. A teremtés alapelve nem egyszerre, hirtelen, gombnyomásra megjeleníteni az élőket, de lassú időben, beosztott fokozatokban. Az élet is, a munka is, az öröm is, minden meghatározott időben. Ezt nem kell egymástól elválasztani. Ha

valaki csak a szórakozásokat keresi, elmarad a munka, tartalom nélkülivé válik az élet. A munka és öröm egybekapcsolt a sikerrel, az érvényesüléssel. Nem szabad elválasztani egymástól. Isten nem díszíti a természetet indoklás nélkül. A virág ihletet ad, tevékenységre, alkotásra, művészetre serkent. A munka után édes az öröm.

A mosoly az emberi arcon nem üres játék, a lelki egyensúly és szolgálatkészség jele. Az öröm alkotó erő, a lélek gazdag gyümölcse, önműködő mozgató termékenység.

Isten az embert munkatársul választotta, a tevékenységet jó hangulatba foglalta, lélektani alapokra helyezte. A lélek életfenntartó, erőt ad a szolgálatra, amelyre rendelték. Így épül a világ, a jövő és boldogul az ember, a család, és érvényesülnek a nemzedékek.

28. Egy imameghallgatás

Stepinac horvát szentéletű vértanú bíboros boldoggá avatásának során állítólag a következő bizonyítékot is elfogadták. Egy egyetemista lány, aki jogot tanult utolsó vizsgáival küszködött. Ez a legutolsó már idegileg leszerelte. A tanárnő egymásután többször is elutasította. A többiek is panaszkodtak a kegyetlen, elutasító, ideges tanárnőre. Ez a lány úgy határozott, ha még most sem megy át a vizsgán, többé meg sem próbálja. Abba hagyja a tanulmányait, sajnos immár a végső ponton. Tulajdonképpen itt már nem tudáshiányról kell beszélni, csak két ideges személy találkozásáról. A lány többször is Stepinához fohászkodott, hogy segítse meg, most különösen minden bizalmát belé helyezte. Este lefekvés előtt buzgón kérte, hogy most ne hagyja el. Kimerítő nap után aludni tért. Éjfél tájban felébredt és mintha valaki mondana neki valamit: Vedd a könyvedet és nyisd ki a csödeljárásnál. Felkelt és fellapozta a fejezetet, ahol ez állt. Most azonban visszatette az asztalára és lefeküdt. Reggel ötig aludt. Ekkor felkelt és még egyszer a vértanúhoz fohászkodott. Átolvasta a csödeljárást. Az egyetemen már várták a társai, valamennyien rettegetek. Végre kinyílik az ajtó és az ideges társaság őt löki be elsőknek. A lány meglepődött, amikor belépett, feltűnt a tanárnő nyugodtsága. Szinte nem akart hinni a szemének. Az kedvesen átadta a dobozt a kérdésekkel a lánynak, aki egyet kihúzott a sokból. Amikor leült a lány, meglepődött: A papírszeleten a csödeljárás volt. Minden a legnyugodtabb légkörben zajlott le. Az annyiszor ismételt vizsgák után, most sziporkázott a lány előadása. A tanárnő még csak bele sem szólt. A végén nagyon jó eredményt kapott.

29. A Szentlélek

Újvidékre járt az egyetemre a szomszéd községből származó lány. Egy alkalommal a napi utazást drámaivá tette, hogy a szeme láttára gázolta el a mellette várakozó legjobb barátnőjét az autóbusz. Ezután idegileg összeroppant. Mindig a barátnője halálát látta maga előtt. Tanulmányai befejezése előtt állt, de semmilyen munkát nem tudott végezni, főleg tanulni. Egy alkalommal apjával együtt eljött, hogy imádkozzam érte. Mint a karizmatikus csoportunk vezetője, a Szentlélekhez fohászkodtam, és biztattam, hogy ő is imádkozzék a Szentlélekhez, mert Ő megsegíti. Egy évre rá, éppen indultam a nyugdíjas otthonba, és elköszöntem a plébániámról. Ekkor érkeztek ők, hogy beszámoljanak arról, hogy nem volt hiába az imánk. Az egészségi állapota helyreállt a lánynak és közben már a hátralevő vizsgáit is letette, és lediplomált.

A kereszténységben ismerjük a mindennapi könyörgéseket. Nemcsak bajban fordulunk Istenhez, de mindennap tartjuk vele a kapcsolatot. Ez szükséges a lelki kiegyensúlyozottsághoz.

30. „És mégis eljött”

A kommunista rendszer alatt az iskolában szigorúan ellenőrizték a nevelőket. Azonban voltak, akik szívvel-lélekkel a vallás ellenes táborát képviselték. Az egyik falusi iskolában a tanítónő a gyerekeket mindenáron meg akarta győzni, hogy nincs Isten. Kiküldött egy lányt a folyosóra. Majd fennhangon szólítja: „Gyere be!” Erre a lány bejött. Kérdezi az osztály hallgatóit: „Miért jött be Anni?” Ugye azért, mert hívtam és azért, mert ő van és be bírt jönni. Hát, ha van Jézuska, akkor most kipróbáljuk, hogy ő bejön-e? Tehát János, állj fel és mond: „Jézuska, gyere be!” János félénk hangon megismételi, mire a tanítónő vár egy kicsit, aztán megszólal: „Na, látjátok. A Jézuska azért nem jött be, mert nincs!” „Most mondjátok mindnyájan, de egy kicsit hangosabban, hátha bejön!” Megismételik, de alig hallhatóan, félénken. A tanítónő szigorúan rájuk szól: Álljatok fel mindnyájan és hangosan mondjátok: „Jézuska, gyere be!” A gyermekek akkor mind hangosabban, nagy lelkesedéssel háromszor elmondták.

Ekkor valami különös dolog történt. Az ablakon keresztül megjelent a napsugár és csodálatos fényvel bevilágított az osztályba. A fénysugár gömbszerű közepében egy aranyos kis gyermek mosolygós arcával tündökölt. A gyerekek rajongva gyönyörködtek. Így tartott ez néhány percig. A tanítónő, amikor a fénysugár és a jelenség eltűnt, a haját tépve felkiáltott: „És mégis eljött!!!” És ezt ezután számtalanszor elismételte, mert a pszichiátrián fejezte be. Ott is csak ezt kiabálta: „És mégis eljött !”

Egy emlék a kommunista rendszer világából. Jézuska megszólalt akkor, amikor már az ártatlan kicsinyek is a zaklatások tüzebe kerültek. (Michael H. Brown: Az utolsó óra)

31. Az élethosszabbító önzetlenség

A Michigeni Egyetem egy érdekes tanulmányt tett közzé. Egyéni választásban 10.000 wisconsini lakost figyeltek meg 1957-2008 között a volt gimnáziumi tanulók közül. Ezek a személyek kérdőíven válaszoltak arra, hogy az elmúlt tíz év alatt milyen gyakran végeztek önkéntes munkát, és milyen szándékkal tették azt. Az egyik azt válaszolta: „Érzem, hogy szükség van mások megsegítésére.” A másik állítja: „Akiket legjobban ismerek az emberek közül, azoknak fontosnak tartom, hogy önként, ingyenesen szolgáljak.” A statisztikai adatok 1992-ből igazolják, hogy az iskolatársak körében, akik ingyenesen szolgáltak másoknak, legalább háromszor kevesebb volt a halálozás. „Van értelme, hogy az ember lelkileg gazdagodjék.” Mégsem szabad, hogy ebben egyéni érdek vezessen. Ilyen esetben a megfigyelés szerint nincs különbség a halálozásban azokkal szemben, akik egyáltalán nem végeznek önkéntes szolgálatot.

A tiszta lelki élet, a krisztusi szeretetszolgálat felszabadít az anyagi jövedelmek keresése alól. Ebben az esetben, akik teljesen ingyen tesznek szolgálatokat másoknak, Istentől kapnak fizetést és tovább élnek, mint azok a társaik, akik nem segítenek senkin.

Az őskeresztény kortól kezdve voltak az egyháznak ingyenes szolgálói, akik eladva földjüket, házukat, elhagyták otthonukat és idegenbe, missziókban, betegek és rászorulóknak ápolásával foglalkoztak. Újabb kezdeményezések is vannak, hiszen környezetünkben is vannak szegények, betegek, öregek, akik nem képesek egyedül megélni. A szeretetszolgálat mindenkor várja az önkénteseket. Isten, a jutalmazó azonban nem mindig a földön fizet és nem pénzben jutalmaz. A lelki ember az örök életben is kap fizetést.

Meglepő azonban a tudományos kutatás, amely már a földön jutalmazó Isten után is nyomoz és észrevette az ingyenesen dolgozók és pénzért szolgálók közötti különbségeket. Ebből rákövetkeztethetünk, hogy a Jézus evangéliumi szeretet vonal lélektani alapokon is igazolja azt, hogy a keresztény ingyenes szolgálat az egyedüli értékes életmód, amelyet követni érdemes.

32. A hit a Földön eredetileg kozmikus kultúra

Az Egyház első helyre állította a keresztény tanításban a hitet. Ez az alapja a kapcsolatnak a Világmindenség Teremtőjével, és egyben az egymás közötti egységnek a földlakók közösségében. A vallási ismeretek és igazságok rendeltetése, hogy megmutassa az élet helyes irányvonalát, és mindenkit az örök Istenhez vezessen. Kihangsúlyozott a vallási nevelés, a túlvilági normák szerinti élet elfogadása és követése, tekintet nélkül az életkorra és más különbségekre. A hitközösségben a lelki kölcsönösség, a szerzett eredmények, a jóság megosztását sürgeti. Az együttérzés és békés élet a szeretetben van. Az isteni életige, a kinyilatkoztatás és az evangéliumi krisztusi tanítás elfogadása, megtartása, ápolása is a megosztásban van. A szent tanítás életté változtatása a cél. Ez a keresztény kultúra építése és terjesztése, a földlakók érdeke.

A hitben isteni kinyilatkoztatást kapunk. Isten közli velünk szent titkait. Elküldve Fiát a Földre, személyes kapcsolat is létrejön a túlvilággal Krisztus személyében. Ő az ígehirdetésével, az evangéliummal tökéletesebb életre hívta meg a földlakókat. Ezt az ideális, összhangos keresztény életet az Egyház tanítása nyomán a szenthagyományból örököljük. Az ember a földön befejezetlen lény, a fejlődés fokozatain szüntelenül növekvőben van, tökéletesedik. Amikor valaki kapcsolatot tart Istennel, tulajdonképpen lelki nagyságának kozmikus növekedését fogadja el. Az ember túlvilágra utalt lény. A tökéletesség végső fokozatát ott találja meg. Addig is az élet értelmét, célját, tökéletességét, tartalmát, Isten mérhetetlen bölcsességéből meríti.

A földi élet is Isten teremtő akaratából kezdődött. Az ember mindenkor Istenhez tartozik és együttműködik vele. Életét benne bontakoztatja ki. Mint munkatárs folytatja a világ építését. Az anyagi világhoz tartozva a küzdelmes, fáradságos munkában tökéletesebb világ és ember kerül elő. Az egyéni életörldésben, útkeresésben azonban történnek ferdülések. Szükség van ellenőrzésre, javításra, visszatérésre, Isten újra keresésére. Újabb szellemi, értelmi kiképzés nélkül, túlvilági felfrissülés nélkül az ember lemarad. Hit és erkölcsi nevelés és élet nélkül a gyakorlati életben kiszolgáltatott lesz szélsőséges áramlatoknak, önző érdekeknek, elanyagiasodásnak és erkölcstelen tévelygésnek.

A kereszténységgel új nemzedék került a bolygóra. A túlvilág hitében átalakult az emberiség és felgyorsult a fejlődés. A lelkiséggel felfokozódott az erkölcsi élet, életszentségre nevelték a nemzedékeket. Evilági szempontból nézve tulajdonképpen ez egy kozmikus kultúra, az Univerzumból érkezett üzenet, lelki kapcsolat a földlakók számára. A mennyei kapuk megnyílása.

A fejlődés fokozata olyan messze ható, amelyet még mai tudományos felméréssel sem tudunk eléggé követni. Teilhard egy Ómega pontról beszél. Ez a görög ábécé utolsó betűje kifejezni akarja a földiek számára a legfelső fokot, az örök beteljesülést, a hitbeli mennyországnak tökéletességét, az örök életet. Ez a Földbolygó lakói számára a fejlődés legmagasabb csúcsa, ez a beteljesülés. A földi pálya csak vándorút. A révbefutás kozmikus hazatalálás lesz. Addig azonban reményben fogadjuk a hit vezetését, az Isten-szolgálatot. A kozmikus utazás az ősi hitből ered, a Mennyei Atya meghívásából.